বাণিজ্য দর্পণ

১৯৯৫-৯৬ চন।

সম্পাদক :

শ্রী প্রশান্ত ববপাত্র গোঁহাই ।

বানিজ্য দৰ্পণ

কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী

৩৩ তম সংখ্যা, ১৯৯৫ - ৯৬ চন

সম্পাদক ঃ প্ৰশান্ত বৰপাত্ৰ গোহাঁই

BANIJAYA DARPAN

KANOI COMMERCE COLLEGE'S

ANNUAL MAGAZINE

33th ISSUE, 1995 - 96

EDITOR : Prasanta Barpatra Gohain.

সম্পাদনা সমিতি ঃ

☐ সভাপতি	ঃ	শ্ৰীযুত মনোমোহন দাস।
☐ ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক	ঃ	শ্ৰীযুত ঘনশ্যাম অধিকাৰী।
☐ উপদেষ্টা	ঃ	অধ্যাপক শ্ৰীযুত কিৰন হাজৰিকা। অধ্যাপিকা শ্ৰীযুক্তা কল্পনা খাউণ্ড। অধ্যাপিকা শ্ৰীযুক্তা ৰেখা চক্ৰৱৰ্তী। অধ্যাপিকা শ্ৰীযুক্তা চৰিতা গোস্বামী।
☐ সম্পাদক	ঃ	শ্ৰী প্ৰশান্ত বৰপাত্ৰ গোহাঁই।
☐ সদস্য	ঃ	শ্ৰী উত্তম শৰ্মা। শ্ৰী গিৰিণ চেতিয়া। শ্ৰী বিপুল ভূঞা। শ্ৰীমতী ৰুমী বৰা।
☐ প্ৰকাশক	ঃ	কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।
☐ বেতুপাত অংকন	ঃ	শ্ৰী মৃদুল ফুকন।
☐ ছপাশাল	ঃ	প্ৰিন্টাৱেল লাচিত নগৰ, ডিব্ৰুগড়—১ ফোন - ২২৩১৭

উৰ্চগা।

যি সকলে নিজৰ জীৱনকো তুচ্ছজ্ঞান

কৰি, স্বদেশ - স্বজাতি আৰু

ভাষা সংস্কৃতিৰ হকে

আত্মোৎসৰ্গা কৰিলে,

সেই সকল চিৰপূজ্য ব্যক্তিৰ পবিত্ৰ

স্মৃতিত আমাৰ "ৰাণিজ্য দৰ্পণ"ৰ

এই সংখ্যাটি উৰ্চগা

কৰা হ'ল ।

সূচী পত্ৰ ঃ

● সম্পাদকীয়		
প্ৰবন্ধ ঃ		
☐ কৰ্ম সংস্কৃতি আৰু যুৱ-ছাত্ৰ সমাজ	—	ৰাজুমনি গগৈ
☐ উইনষ্টন চাৰ্চিল আৰু আমি	—	দেৱজিৎ বৰুৱা
☐ নাৰী শিক্ষাৰ গুৰুত্ব	—	ৰঞ্জিত ভক্ত
☐ কয়লাৰ পৰা পেট্ৰ'ল	—	পঙ্কজ কুমাৰ দাস
☐ আমাৰ মহাবিদ্যালয় খন এখন সমাজ	—	বিশ্বজিৎ গগৈ
☐ নাক (ৰস ৰচনা)	—	কৌস্তুভ বৰগোঁহাই
☐ গোৱা ভ্ৰমনৰ কিছু কথা	—	ৰঞ্জন ৰাজবংশী
● গল্প ঃ		
☐ ৰবীৰ মন	—	কবৰী শইকীয়া
☐ অশান্ত সময়	—	ৰাজীৱ সন্দিকৈ
☐ জানি থোৱা ভাল (সংগ্ৰহ)	—	হৰিকৃষ্ণ সোনোৱাল
☐ আমি জানোনে (সংগ্ৰহ)	—	মাধৱ শইকীয়া
● কবিতা ঃ		
☐ হে শ্বহীদ প্ৰণামো তোমাক	—	মনজিৎ বৰা
☐ স্বপ্ন জ্বলে	—	বিপুল কুমাৰ ভূঞা
☐ মনে বিচাৰি যায়	—	চহনলাল আগৰৱালা
☐ তেজোদীপ্ত সুকয়	—	ৰাজীৱ বৰপাত্ৰ
☐ দুখীয়া অসমী আই	—	অনুপ শইকীয়া
☐ পঙ্কিলতা	—	বাবলু মহন্ত
☐ তোমাৰ প্ৰেৰণাতেই মই এটা কবিতা লিখিম	—	মাধৱ শইকীয়া
☐ সপোনৰ শেষত	—	ৰাজীৱ সন্দিকৈ
☐ কবিতা	—	শান্তনু কুমাৰ দুৱৰা
☐ বিষ্ণু ৰাভা তুমি আকৌ আহা	—	ছবি দত্ত
● **English Section :**		
☐ Problems Relating to class room teaching	—	Bhupesh Bhagawti
☐ Employment and Social Sequrity in Tea Gardens	—	Dr. Raghu Nath Barbara.
☐ Resource Mobilisation During Different Plans	—	Gopal Ch. Sarmah.
☐ Modern Communication System.	—	Hemendra Kr. Gogoi,
☐ Labour Welfare Measures in India and in Assam,	—	S. N. Mahanta,
☐ Beware of Aids	—	Ruban Chatterjee.
☐ National Service Scheme.	—	Prof. P. K. Sahu.
☐ The Guide Lines For Lasting Friendship.	—	Partha Sarothi Bhomick.
☐ Social Responsibility of Business.	—	Madhurjya Baruah.
☐ Lets get quizical (complied.)	—	Nayan Jyoti Sarma.
☐ Do You Know. (,,)	—	Cbitrajit Biswas.
☐ Irony of Thought. (,,)	—	Miss Antra Chatterjee.
☐ Fact File. (,,)	—	Siddhartha S. Baruah.

সম্পাদকীয়

সাম্প্ৰতিক কালৰ সমাজ ব্যৱস্থাত প্ৰকৃত মানবীয় মূল্যবোধ আৰু প্ৰমূল্য সমূহৰ অৱনতিয়ে প্ৰতিজন সচেতন ব্যক্তিক চিন্তিত কৰি তুলিছে। প্ৰতিদিনেই বিভিন্ন ঠাইত হত্যা, লুণ্ঠন, ধৰ্ষণ আদিৰ দৰে অপৰাধমূলক কাৰ্য্য সংঘটিত হব ধৰিছে। ইয়াৰ প্ৰভাৱ শিক্ষাব্যৱস্থাৰ ওপৰত ও নপৰাকৈ থকা নাই। একাংশ যুৱছাত্ৰও এনেবিলাক অপৰাধমূলক কাৰ্য্যত জড়িত হৈ পৰাটো আমাৰ বাবে চৰম দুৰ্ভাগ্যজনক। ছাত্ৰ জীৱনত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাই মুখ্য উদ্দেশ্য হোৱা উচিত। কিন্তু বৰ্ত্তমান যুৱছাত্ৰসকল বিভিন্ন কাৰণ বশত শিক্ষা গ্ৰহণৰ প্ৰতি হতাশ হৈ পৰা দেখা গৈছে। ইয়াৰ কাৰণ সমূহ বিচাৰ কৰি চালে, কেইবাটাও কাৰণ উল্লেখ কৰিব পাৰি। ইয়াৰ ভিতৰত প্ৰচলিত শিক্ষা নীতি আৰু সমাজ ব্যৱস্থা, অভিভাৱক তথা অগ্ৰজসকলৰ অমনোযোগিতা, যুৱছাত্ৰৰ নিম্ন মানসিকতাবোধ আদি। উপৰুক্ত আটাইকেইটা কাৰণ কম বেছি পৰিমাণে দায়ী হলেও মোৰ বোধেৰে প্ৰচলিত শিক্ষা ব্যৱস্থাই ইয়াৰ মূল কাৰণ। এই শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ দোষটোৱে আনকেইটা কাৰণকো সাঙুৰি পেলাইছে। শিক্ষা বুলিলে কেৱল পুথিগত শিক্ষাকে নুবুজাই, শৰীৰ, মন আৰু মগজুৰ যথেষ্ট বিকাশ ঘটাই দৈনন্দিন জীৱনৰ প্ৰতিটো খোজতে প্ৰয়োজন হোৱা অভাৱখিনি পূৰণ কৰিব পৰা উপাদান সমূহৰ সমষ্টিকেই আমি এক কথাত শিক্ষা বুজিব পাৰো। শিক্ষাই সমাজ এখনক ক্ৰমান্বয়ে উত্তৰণৰ ফালে আগবঢ়াই নিব পাৰে। সেয়ে একোখন দেশে ইয়াৰ জনসাধাৰণক শিক্ষিত কৰি তুলিবৰ বাবে একোটা শিক্ষাব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে। আৰু সেই শিক্ষা ব্যৱস্থাটোৰ শুদ্ধ-অশুদ্ধতাৰ ওপৰতেই সেই সমাজৰ ভৱিষ্যতৰ নাগৰিক সকলৰ ভৱিষ্যত নিৰ্ভৰ কৰে। বৰ্ত্তমান আমাৰ দেশৰ প্ৰচলিত শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ মাজেদি শিক্ষা সাং কৰাৰ পিছত অধিকাংশ যুৱকে কৰ্মহীন নিৰনুৱা জীৱন-যাপন কৰিবলগীয়া পৰিস্থিতিয়ে তেওঁলোকৰ মনত হতাশাৰ ভাৱ সৃষ্টি কৰে। এই হতাশাই যুৱক সকলক নৈতিক স্খলনৰ পথলৈ আগবঢ়াই নিয়ে। আমাৰ বৰ্ত্তমান প্ৰচলিত শিক্ষা ব্যৱস্থাটোৱে শিক্ষাৰ্থীক প্ৰকৃতাৰ্থত স্বাৱলম্বী কৰি তুলিব নোৱাৰাটোৱেই হৈছে শিক্ষানীতিৰ মূলত্ৰুটি। যুৱছাত্ৰৰ নৈতিক অধঃপতনৰ বাবে অভিভাৱক তথা অগ্ৰজসকলকো দায়ী কৰা হয়। অৱশ্যে একে শিক্ষাৰে শিক্ষিত অগ্ৰজসকলৰ পৰা জানো সৎপথ আশা কৰিব পাৰি ?

বৰ্ত্তমান প্ৰচলিত শিক্ষানীতিৰ বৈপ্লৱিক পৰিবৰ্ত্তন সাধন কৰি যুগৰ উপযোগী কৰি ললেহে শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ উন্নতি সাধন হব। শিক্ষাৰ লগত জড়িত ব্যক্তি তথা বুদ্ধিজীৱিসকলে সুচিন্তিত পৰিকল্পনাৰ জৰিয়তে এক ফলপ্ৰসু শিক্ষাব্যৱস্থা গঢ়ি তুলিব লাগে, অন্যথাই ভৱিষ্যতে এই সমস্যাই ভয়াবহ ৰূপ ধাৰণ কৰিব।

প্ৰসঙ্গ ড্ৰাগছ ঃ ড্ৰাগছ হল এবিধ মাৰাত্মক মাদকদ্ৰব্য, ইয়াৰ কবলত এবাৰ পৰিলে উলাই অহাটো বৰ কঠিন। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ শতকৰা প্ৰায় ৩০ শতাংশ যুৱকেই ড্ৰাগছৰ কবলত, মানসিক অশান্তি বা কৃত্ৰিম সুখানুভূতিৰ বাবেই যুৱকসকলে ড্ৰাগছ ব্যৱহাৰ কৰে বুলি কব পাৰি। বহুতো যুৱক ড্ৰাগছ ব্যৱসায়ীৰ চক্ৰান্তত পৰিও ড্ৰাগছৰ বলি হোৱা দেখা যায়। ড্ৰাগছে মানুহক মানসিক আৰু শাৰীৰিক ভাৱে পঙ্গু কৰি পেলাই। দিৰ্ঘদীন ড্ৰাগছ ব্যৱহাৰ কৰা মানুহে ড্ৰাগছৰ বাবে যিকোনো অপৰাধ কৰিব পাৰে। অসমৰ চুবুৰীয়া ৰাজ্য মনিপুৰ আৰু মেঘালয়ত হোৱা ড্ৰাগছৰ অবাধ প্ৰচলনে তেওঁলোকৰ মাজত বিৰাট সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছে। ই এটা সাধাৰণ উদাহৰণহে মাথো। গতিকে এই ভয়াবহ ড্ৰাগছে যাতে আমাৰ যুৱসমাজত শিপাব নোৱাৰে তাৰবাবে আমি সতৰ্ক হোৱা দৰকাৰ, ছাত্ৰসমাজ, চৰকাৰ আৰু বিভিন্ন সামাজিক অনুষ্ঠানে ড্ৰাগছৰ ভয়াবহতাৰ বিষয়ে সভাসমিতি আলোচনাচক্ৰ আদিৰ জৰিয়তে জনসাধাৰণক সচেতন কৰিব লাগে। চৰকাৰে ড্ৰাগছৰ চোৰাং ব্যৱসায় ৰোধ কৰিবৰ বাবে দৃঢ় পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব লাগে। অন্যথাই ড্ৰাগছৰ ভয়াবহতাত আমাৰ যুৱসমাজো আক্ৰান্ত হব।

ব্যক্তিগত ঃ কাৰৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ (১৯৯৫ - ৯৬ চন) আলোচনী সম্পাদকৰ পদটিত মোক বিনা প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাৰে জয়যুক্ত হোৱাৰ সুযোগ দিয়াত, কাৰৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰতি মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ বাবে যিসকলৰ দিহা-পৰামৰ্শ আৰু সহায়-সহযোগিতাৰ বাবে "বাণিজ্য দৰ্পণ"ৰ ৩৩ তম সংখ্যাটিয়ে পোহৰৰ মুখ দেখিবলৈ সক্ষম হল, তেওঁলোক ক্ৰমে অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত মনোমোহন দাস, অধ্যাপক শ্ৰীযুত ঘনশ্যাম অধিকাৰী, অধ্যাপক শ্ৰীযুত ভূপেন্দ্ৰ ভাগৱতী, অধ্যাপক শ্ৰীযুত কিৰণ হাজৰিকা, অধ্যাপিকা শ্ৰীযুক্তা কমলা খাউণ্ড, অধ্যাপিকা শ্ৰীযুক্তা কুঞ্জ হাতীবৰুৱা আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়া সকলৰ উপৰিও ছাত্ৰ বন্ধু শ্ৰীউত্তম শৰ্মা, বিপুল ভূঞা, গিৰিণ চেতিয়া, কৃষ্ণ শইকীয়া, ক্ৰাচেং যুং গগৈ, সদানন্দ গগৈ, ৰাজীব বৰপাত্ৰ গোহাঁই, উজ্জ্বল গোহাঁই তেওঁলোকৰ প্ৰতি বহুমূলীয়া সহায় সহযোগিতাৰ বাবে মই চিৰকৃতজ্ঞ।

উন্নত মানদণ্ডৰ প্ৰবন্ধ পাতিৰ অভাৱৰ বাবে যথা সময়ত আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ হাতত তুলি দিব নোৱাৰাত মই দুখিত। আলোচনীখন সম্পাদনা কৰোতে অনিচ্ছাকৃত ভাৱে থাকি যোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিবোৰৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা জনালো। শেষত যিসকলে আলোচনীখনৰ বাবে বিভিন্ন ধৰণৰ লেখা দি মোক কৃতাৰ্থ কৰিলে তেখেতসকলক ধন্যবাদ জনোৱাৰ লগতে মহাবিদ্যালয় তথা 'বাণিজ্য দৰ্পণ'ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ সম্পাদকীয় কলম সামৰনি মাৰিলো। ●

—প্ৰশান্ত বৰপাত্ৰ গোহাঁই

সম্পাদক

প্রবন্ধ

বাণিজ্য দর্পণ

৩৩ তম সংখ্যা

॥ ১৯৯৫–৯৬ ॥

প্ৰবন্ধ

কৰ্ম সংস্কৃতি আৰু যুৱ-ছাত্ৰ সমাজ

– ৰাজুমণি গগৈ
স্নাতক, দ্বিতীয় বাৰ্ষিক

যুবক যুৱতী জাতিৰ দাপোণ, একোখন দেশৰ মেৰুদণ্ড স্বৰূপ। এটা জাতিৰ ভৱিষ্যত বেছি পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰে যুৱক যুৱতী তথা যুৱ ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ ওপৰত। বৰ্তমান অৱস্থাত অসমীয়া যুৱ-ছাত্ৰ সমাজত যি কৰ্মবিমুখতাই দেখা দিছে সেই অৱস্থাটো দিনক দিনে ভয়ংকৰ ৰূপলৈ গতি কৰিছে। এনে সমস্যাৰ ফলত অসমৰ অমূল্য সম্পদ যুৱ-শক্তি এক ৰকম পংগু হৈ পৰিছে। অতি হতাশজনক ভাৱে অসমত কৰ্মশক্তিৰ অৱলুপ্তি ঘটিছে। অসমৰ আজি অধিক অংশ ডেকাল'ৰাই কামৰ প্ৰতি অনিহা প্ৰকাশ কৰা দেখা যায়। ইয়াৰ পৰিত্ৰাণৰ পথেই যেন বন্ধ হৈ গৈছে। আজি অসমৰ ৰাজনৈতিক, সামাজিক, আৰ্থিক, সাংস্কৃতিক তথা শৈক্ষিক দিশলৈ যদি আমি চাওঁ তেন্তে অতি দুখ লগা ছবি এখন মনলৈ আহিব। অসমৰ এনে এক ভয়ংকৰ সংকটপূৰ্ণ অৱস্থাত যুৱ-ছাত্ৰ সমাজে যি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব লাগিছিল। তেনে ভূমিকা পালন কৰাত একেবাৰে ব্যৰ্থ হৈছে।

অধ্যয়নৰ প্ৰতি ভয়ানক অনিহাৰ বাবেই ছাত্ৰৰ মাজত ভয়াবহ উশৃংখলতাই দেখা দিছে। স্কুল কলেজৰ পৰীক্ষা কক্ষত যি নকলৰ পয়োভৰ সেইটোৱে পৰীক্ষা পদ্ধতিটোকেই প্ৰসহনত পৰিণত কৰিছে। নিৰীক্ষক তথা শিক্ষকক অসন্মান কৰা, অপদস্থ, প্ৰহাৰ, নিৰ্যাতন আদি অপ্ৰীতিকৰ কথা আজি সাধাৰণ ঘটনাত পৰিণত হৈছে। নিৰীক্ষকক প্ৰত্যাহ্বান জনাই মেজত দেগাৰ খোচা মাৰি থৈ কিতাপ মেলি পৰীক্ষা দিয়া খবৰ নিতৌ বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ পোৱাটো সাধাৰণ খবৰত পৰিণত হৈছে। বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠানত ৰেগিংৰ নামত পুৰণি ছাত্ৰ সকলে নবাগত সকলক নানান অমানুষিক অত্যাচাৰৰ বলি কৰি ধৰাশায়ী কৰে। ঐতিহ্যমণ্ডিত কটন কলেজতে মদমত্ত ছাত্ৰৰ হাতত সতীৰ্থ ছাত্ৰই প্ৰাণ হেৰুৱাব লগাটো এক নিদাৰুণ আৰু পৰিতাপৰ ঘটনা।

যুৱ ছাত্ৰ সমাজে গঠন মূলক কৰ্মৰাজিৰ পৰিবৰ্তে নিস্ফল আন্দোলন, বন্ধ, ধৰ্মঘট, হৰতাল, পথ বন্ধ, চকা বন্ধ, শ্ৰেণী বৰ্জন আদি কাৰ্যতহে অধিক শক্তি অপচয় কৰা দেখা যায়।

কলেজ, বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কিছুমান ছাত্ৰ নামধাৰী এনে ডেকাল'ৰা আছে যিবিলাকে পঢ়াৰ নামত কাহানিবাই পানী এচুপি দি থৈ ছাত্ৰ সংগঠনৰ নামত নানা "ইচু" লৈ ছাত্ৰ সম্প্ৰদায়ক উচতাই নিজে নেতা হোৱাৰ পৰিকল্পনা কৰে। নিতৌ একোটা আন্দোলনৰ কাৰ্যসূচীলৈ শৈক্ষিক পৰিবেশ বিনষ্ট কৰে। পিছে কোনো নেতিবাচক কাৰ্য্যৰ যোগেদি নহয়, গঠমূলক কাৰ্য্যৰ যোগেদিহে নিজকে নেতা গঢ়িলোৱাৰ স্বপ্ন দেখা উচিত।

আজি অসমৰ ভয়াবহ পৰিস্থিতিৰ কাৰণে চৰকাৰ খনো কম দায়ী নহয়। দুৰ্নীতি পৰায়ণ চৰকাৰ খনে বছৰৰ পাছত বছৰ ধৰি অসমৰ মানুহক প্ৰতাৰণা কৰি আহিছে। তাৰ অশুভ প্ৰভাৱ যুৱ-ছাত্ৰ সকলৰ ওপৰত পৰিছে প্ৰচণ্ডভাৱে।

অসমৰ যুৱ-ছাত্ৰ সমাজৰ মাজৰ পৰা কৰ্ম সংস্কৃতিৰ সমূলক্ষে অন্তৰ্ধান হৈছে। যুৱক সকল কেৱল সহজলভ্য ধনৰ প্ৰতি লালস। বিনা পৰিশ্ৰমেই একেদিনাই লাখপতি, কোটিপতি হবলৈ লাগে। কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰি ব্যৱসায় বাণিজ্য গঢ়ি তুলিবলৈ অধ্যৱসায় কৰ্মশক্তিৰ অভাৱ। অসমৰ নগৰ চহৰৰ

বৃহৎ ব্যৱসায় বাণিজ্য বহিৰাগতৰ হাতত। মজলীয়া দোকান-পোহাৰ, সৰুসুৰা মণিহাৰী দোকান, কিতাপ বাতৰি কাকত আদিৰ এজেঞ্চি, চাহ, মিঠাইৰ দোকান আদি বাহিৰৰ মানুহৰ একচেতিয়া ব্যৱসায়। আনকি গাওঁৰ দোকানখনো বহিৰাগতৰ কবলত। ঠেলা চলোৱা, ৰিক্সা চলোৱা, ফেৰিৱালা, চুলি কটা, কাপোৰ ধোৱা মানুহজন বহিৰাগত। ঘৰত কাম কৰা, পথাৰত আলি পদূলি দিয়া মানুহজন বহিৰৰ। পথ বন্ধা, পুখুৰী খন্দা মানুহজন অসমৰ বাহিৰৰ। কায়িক শ্ৰম অসমীয়া ডেকা গাভৰুৰ বাবে এতিয়াও বিলাসিতাৰ বস্তু হৈ আছে। ঐতিহাসিক অসম আন্দোলনৰ সময়ত কলেজৰ সুদৰ্শন ডেকা ল'ৰাই ৰিক্সা চলোৱা, ঠেলা চলোৱা, কলেজৰ গাভৰুহতে পদপথৰ কাষত বহি পথচাৰীৰ ভৰিত ধৰি লিহিৰি হাতেৰে জোতা পালিচ কৰা, তৰ্জু হাতত লৈ পথৰ কাষত শাক-পাচলি বিক্ৰী কৰা দৃশ্য ধান খেৰৰ জুইৰ দৰে অদৃশ্য হৈ যোৱা বেদনাৰ স্মৃতি অসমৰ প্ৰতিজন সচেতন ব্যক্তিয়ে হৃদয়ঙ্গম কৰিছে।

অসমৰ বৰ্ত্তমান শ্ৰম বিমুখতাৰ কাৰণে কেৱল যুৱ ছাত্ৰ সম্প্ৰদায় দায়ী এনে নহয়। এই ক্ষেত্ৰত অভিভাৱক, শিক্ষক, ব্যৱসায়ী, ৰাজনীতিক, বুদ্ধিজীৱি সকল সমানে দায়ী। আজিৰ অসমীয়াৰ কৰ্ম বিমুখীতাৰ ফলত অসমলৈ সাধাৰণ বেজীটোৰ পৰা মটৰ গাড়ী, চাউল, ডাইল, আলুগুটিকে আদি কৰি জলকী-টোটৈকে বাজাৰ বাহিৰৰ পৰা আমদানি কৰিবলগীয়া হৈছে। অসমৰ অনুকূল জলবায়ু আৰু পৰ্য্যাপ্ত খাল-বিল, নদ-নদী, জলাশয়, জান জুৰী, হবা হত্বেও অন্ধ্ৰপ্ৰদেশৰ পৰা গেলা মাছ নাহিলে অসমৰ বজাৰ উদং !!

বৰ্ত্তমান অসম দেশ তথা অসমবাসী তথা অসমীয়া জাতিৰ সংকটপূৰ্ণ অৱস্থাত থোদৰ পচলা হৈ বহি থাকিলে নহব। বৰ্ত্তমান অসমীয়াৰ দৰে এটা নিষ্কৰ্মা জাতি কেতিয়াও জীয়াই নাথাকে। ভৱিষ্যত ইতিহাসত অসমীয়া জাতিটো হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হব লাগিব। ❁

ছাত্ৰ সকল আজিকালি অকল পাঠ্য পুথিতে আবদ্ধ থকা নাই। ৰাজনীতি, সমাজনীতি, সাহিত্য, সংস্কৃতি সকলো বিষৰ চৰ্চ্চাতে মনোনিবেশ কৰিছে। এই মনোনিবেশৰ সু-ফল কিম্বা কু-ফল সম্পূৰ্ণ ভাৱে নিৰ্ভৰ কৰিছে তেওঁলোকৰ নিজৰ বৈশিষ্ট্যৰ ওপৰত আৰু নিজৰ মাজত থকা সংগঠন দক্ষতাৰ ওপৰত।

— বেণুধৰ শৰ্মা

উইনষ্টন চাৰ্চিল আৰু আমি

—দেৱজিৎ বৰুৱা
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

কুৰি শতিকাৰ আটাইতকৈ বিখ্যাত আৰু স্মৰণীয় ব্যক্তিসকলৰ ভিতৰত চাৰ উইনষ্টন লিওনাৰ্ড স্পেনচাৰ চাৰ্চিল চমুকৈ উইনষ্টন চাৰ্চিল এজন মহান ব্যক্তি আছিল। ১৮৭৪ চনৰ ৩০ নৱেম্বৰত এই গৰাকী বৰেণ্য ব্যক্তিৰ বৃটেইনত জন্ম হৈছিল। তেওঁৰ দেউতাক লৰ্ড ৰেনডলফ্ চাৰ্চিল আছিল মাৰ্ল-বৰৰ এজন ৰাজবংশীয় সভ্ৰান্ত পৰিয়ালৰ লোক।

চাৰ্চিল পঢ়া-শুনাত বৰ ভাল নাছিল যদিও সেনা-বাহিনীত তেখেতে ভাল দক্ষতা দেখুৱাব পাৰিছিল। সমিল মিলেৰে থকা দেশ কিথনত তেখেতৰ যশস্যা দুটা কাৰণতে বিয়পি পৰিছিল। সেইকেইটা হ'ল দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়ত সফল নেতৃত্ব আৰু বীৰত্ব। চাৰ্চিল বৃটেইনৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীও আছিল। তেওঁ এনে এটা জটিল মূহুৰ্ত্তত বৃটেইনৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ আসন অলংকৃত কৰিছিল যি সময়ত সমগ্ৰ ইউৰোপৰ দেশ সমূহৰ ওপৰত জাৰ্মানসকলে আক্ৰমণ কৰিবলৈ লৈছিল। তেতিয়া চাৰ্চিলে ঘোষণা কৰিলে যে জাৰ্মানীসকলৰ ওচৰত আত্মসমৰ্পন নকৰি স্থল, জল আৰু বায়ু সকলোফালৰ পৰাই শত্ৰুবোৰৰ লগত যুঁজ দিব। তেওঁৰ এনেধৰণৰ সাহস আৰু বীৰত্বপূৰ্ণ বাণীয়ে নিজৰ আৰু কাষৰীয়া দেশবিলাকৰ মানুহৰ মাজত যথেষ্ট অনুপ্ৰেৰণা যোগালে। আমাৰ আহোম সেনাপতি লাচিত বৰফুকনে নৰিয়া গাৰে যুদ্ধ ক্ষেত্ৰলৈ ওলাই আঁহোতে সৈন্যসকলে মনত দ্বিগুণ সাহস আৰু বাহুত অনেক বল পাই অসীম বীৰত্বেৰে যিদৰে মোগলৰ বিৰুদ্ধে যুজ দি মোগলক অসমৰ পৰা খেদাই পঠাইছিল ঠিক তেনেদৰে চাৰ্চিল আৰু তেওঁৰ নিজৰ আৰু চুবুৰীয়া দেশকিথনলৈ জয়ৰ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনিছিল। ১৮৯৯-১৯০০ চনত হোৱা আফ্ৰিকাৰ বৱাৰ যুদ্ধলৈ তেখেতে গধুৰ দায়িত্বলৈ গৈছিল আৰু ইংলণ্ডলৈ বীৰৰ সন্মান লৈ ঘূৰি আহিছিল। তাৰ পাছত তেওঁ সংসদত প্ৰৱেশ কৰে আৰু হাউচ অব কমনচ্‌ৰ অল্ডহাম নিৰ্বাচনীক্ষেত্ৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ১৯০৬ চনত তেখেত উপমন্ত্ৰী হয় আৰু ১৯১১ চনত হয় প্ৰথম লৰ্ড অব এডমিৰেলিটি (নৌকাধিকৰণ)। ১৯২১ চনৰ পৰা ১৯২৩ চনলৈ তেখেত কল'নীয়েল (উপনিবেশ বিষয়ক) সম্পাদক আছিল। দ্বিতীয় বিশ্ব যুদ্ধৰ সময়ত তেওঁ বৃটিছ মহাৰাজৰ চৰকাৰৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী আছিল।

চাৰ্চিল কেৱল ওপৰোক্ত কাৰণৰ বাবেই বিখ্যাত আছিল এনে নহয়। তেখেতৰ ইংৰাজী লেখাৰ সুন্দৰ ধৰণ আৰু পাণ্ডিত্যালিৰ বাবেও বিখ্যাত। তেওঁৰ জনপ্ৰিয় কিতাপ সমূহ হ'ল— "The world Crisis", "Gathering storm and Aftermath." চাৰ্চিলে ছটা খণ্ডত "Mem ries of the Second War." নামেৰে দ্বিতীয় বিশ্ব যুদ্ধৰ বিষয়ে লিখিছে। এই কামৰ বাবেই ১৯৫৩ চনত তেখেতে সাহিত্যৰ নৱেল পুৰস্কাৰ পাইছিল। ১৯৬৫ চনৰ ২৪ জানুৱাৰীত এইজনা মহান ব্যক্তিৰ মৃত্যু হয়।

এতিয়া চাৰ্চিলৰ এই চমু জীৱনীৰ পৰা আমি নিশ্চয়কৈ কিবা এটা শিকা উচিত। প্ৰায়েই দেখা যায় কোনোবাই যদি আমাক কয় ভাইটি মোক অমুকটো কৰি দিয়াচোন বা ককাইদেউ মোক অমু-কটো কৰি দিয়কচোন। তেতিয়া আমি কওঁ যে মই নোৱাৰো দেই মোৰ সময় নাই বা ইমান কষ্ট কৰিব মই নোৱাৰো দেই ইত্যাদি। শুই, বহি বা

কথা পাতিয়েই যদি আমি জীৱনটোৰ সৰহভাগ সময় কটাই দিওঁ সচাঁই আমি কিবা ভাল কাম কৰিবলৈ কোনোদিনেই সময় নাপাম। উইনষ্টন চাৰ্চিলৰ দৰে এজন ব্যক্তিয়ে যদি বিশ্বযুদ্ধৰ সময়ত এখন বিশাল দেশৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ দৰে গধুৰ দায়িত্ব বহন কৰিও নবেল পুৰস্কাৰ পাব পৰা কিতাপ লিখি উলিয়াবলৈ সময় পাব পাৰে তেনেহলে আমিও তেওঁৰ দৰে হব নোৱাৰিলেও অন্তত অন্য কিছুমান ভাল কাম কৰিবৰ বাবে সেই "সময় নাই"ৰ মাজতে সময় উলিয়াই অধিক পৰিশ্ৰম কৰি তাৰ সদব্যৱহাৰ কৰিব নিশ্চয় পাৰিম। কোনে জানে তেতিয়া হয়তো আমি জটিলতকৈ বেছি কিবা এটা কৰি পেলাবও পাৰো। মাত্ৰ আমাক লাগে মেধা, ইচ্ছাশক্তি আৰু পৰিশ্ৰম কৰিব পৰা গুণ। আহকচোন চেষ্টা কৰি চাওঁ। ●

> সংগ্ৰামহীন জীৱন জীৱনেই নহয়। সংগ্ৰাম বা সংঘাতে মানুহক যি মনোবল প্ৰেৰণা যোগায়, সেই প্ৰেৰণাৰে মানুহে অসাধ্যও সাধন কৰিব পাৰে।
>
> — নেপোলিয়ন

নাৰী শিক্ষাৰ গুৰুত্ব

—ৰঞ্জিত ভক্ত
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

এখন সুন্দৰ, সুষ্ঠ, সবল সমাজ গঠনত নাৰী আৰু পুৰুষৰ সমান দায়িত্ব আছে। কাৰণ স্ত্ৰী-পুৰুষ লৈয়ে এখন সমাজ গঠিত কেৱল পুৰুষৰ দ্বাৰা এখন সমাজ হব নোৱাৰে। সেই বাবে সমাজ গঠনত স্ত্ৰী সকলৰ সহায় সহযোগিতা গুৰুত্বপুৰ্ণ। আগৰদিনত মহিলা সকলে কোনো কামতে পুৰুষতকৈ পিছ পৰা নাছিল আৰু সেইবাবে তেওঁলোকে দেশত এটা বীৰ জাতি জন্ম দিব পাৰিছিল। এই জন্ম ভুমিতেই সতী জয়মতী, বিজয়লক্ষ্মী পণ্ডিত, সৰোজিনী নাইডু, অমৃত কাউৰ আদি বিদুষী তিৰোতা সকলৰ আবিৰ্ভাৱ হৈছিল। তেওঁলোকে উচ্চশিক্ষা আৰু আদৰ্শৰ বলত জগতত অক্ষয় কীৰ্তি ৰাখি থৈ যাব পাৰিছে আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি ভাবে আজি জগৎ চমৎকৃত কৰিছে। কিন্তু এই কথা বিলাক আজিৰ মহিলা সকলে জানিও নজনাৰ ভাওঁ ধৰিছে। বিশেষকৈ গাওঁ অঞ্চলৰ মহিলাৰ ওপৰত এই প্ৰভাৱ বেছিকৈ দেখা যায়। তেওঁলোকে ঘৰৰ চাৰিবেৰৰ ভিতৰত নিকৰ্মা হৈ বহি থকাকে সভ্যতাৰ চিন বুলি ভাবি লৈছে। সেইবাবে সিহঁতে মুকলি আকাশৰ পৰা বা মুকলি বতাহৰ পৰা বঞ্চিত হৈ থাকে। আজিৰ মহিলা সকলে যে জ্ঞান বিজ্ঞান জগতৰ উন্নতিৰ পথত অলপ অগ্ৰসৰ হবলৈ সক্ষম হৈছে তাত কোনো সন্দেহ নাই। কিন্তু এইটো সচাঁ যে নাৰী সমাজ এতিয়াও কুসংস্কাৰ আৰু কুশিক্ষাৰ চক্ৰৰ পৰা সম্পুৰ্ণ মুক্তি পাব পৰা নাই। তাৰ কাৰণ হৈছে শিক্ষাৰ অভাৱ। কোনোমতে দিনগত পাপক্ষয় জীৱাধাৰণৰ নাম মনুষ্যত্ব নহয়। মানুহ আৰু পশুৰ মাজত প্ৰভেদ এইটোৱেই যে আহাৰ্য্য বস্তু সংগ্ৰহ কৰি জৈৱত ক্ৰিয়া সম্পন্ন কৰিলেই পশু জীৱনৰ পৰমা গতি লাভ হব পাৰে, কিন্তু মানৱ জীৱনৰ উদ্দেশ্য কেতিয়াও সেইটো হব নোৱাৰে। মানুহৰ মনুষ্যত্বৰ বিকাশৰ বাবে লাগে শিক্ষা। শিক্ষাৰ পৰাই আহিব সংস্কৃতি, সভ্যতা আৰু জ্ঞান বিজ্ঞানৰ আলোক। দেশভক্ত তৰুণৰাম ফুকনৰ মতে, "শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য মন প্ৰশান্ত কৰা বিদ্যা শক্তি বঢ়োৱা শিক্ষাৰ্থীক ন ন ভাব দি ভৱিষ্যত জীৱন যুদ্ধত দেশৰ আৰু জগতক কল্যান সাধনত সৰ্বপ্ৰকাৰে যোগ্য দান কৰা।"

নাৰী সমাজৰ অৰ্দ্ধাঙ্গ স্বৰূপ। শৰীৰত কোনো অঙ্গত বেমাৰ থাকিলে যেনেকৈ শৰীৰৰ বৃদ্ধি হব নোৱাৰে। তেনেকৈ নাৰীসকলে শিক্ষিতা নহলে এখন সুস্থ সমাজ গঠন হব নোৱাৰে। নাৰী সকলে অশিক্ষিতা হলে বৰং সমাজৰ উন্নতিৰ পথত বাধাহে দিব পাৰে। নাৰীৰ মাতৃত্বই প্ৰধান বৃত্তি, ধৰ্ম আত্মস্বৰূপ। কিন্তু সেয়ে একমাত্ৰ বৃত্তি ধৰ্ম আত্মস্বৰূপ নহয়। কাৰণ পুৰুষ যেনে মানুহ, তিৰোতাও তেনে মানুহ; পুৰুষৰ যি আত্মা নাৰীৰো সেই আত্মা। সাহিত্য, গণিত, বিজ্ঞান, ভুগোল, বুৰঞ্জী আদি সাধাৰণ শিক্ষা-বোৰত পুৰুষ তিৰোতা উভয়ৰে আদৰ্শ একেই। মনুষ্য কৰ্তব্য নাইবা মনুষ্যত্বৰ পৰা মহিলাক বঞ্চিত কৰাৰ অধিকাৰ আমাৰ নাই। মহিলাৰ ওপৰতেই লৰাছোৱালীৰ সৎ শিক্ষা, সৎ আদৰ্শ নিৰ্ভৰ কৰে। কাৰণ লৰাছোৱালীবোৰ সিহঁতৰ আদি শিক্ষা লাভ কৰে সিহঁতৰ মাকৰ ওচৰত। মাক যদি উপযুক্ত শিক্ষিতা হয় তেনেহলে লৰাছোৱালীৰ সন্মুখত উক্ত আদৰ্শ দেখুৱাই সৎ শিক্ষা দি লৰা ছোৱালীৰ মন প্ৰশস্ত আৰু উদাৰ কৰিব পাৰে। স্বাধীনতা আন্দোলনৰ সংগ্ৰামী মহাত্মা গান্ধীয়েও এই কথাষাৰ সমৰ্থন কৰিছিল।

তেওঁ কৈছিল, "শিক্ষাৰ দ্বাৰা মই শিশুৰ দেহ, মন আৰু আত্মাৰ সৰ্বতোমুখী বিকাশকে বুজো।"

উইলিয়াম ছেক্সপীয়েৰে কৈছিল, "মানুহে উচ্চ শিক্ষা নোহোৱাকৈ অগাধ পণ্ডিত্যৰ অধিকাৰী হব পাৰে।" এই কথাক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰি কিন্তু নিজৰ আত্মিক উন্নতিৰ কাৰনে সুপ্ত মানবাত্মাক জাগ্ৰত কৰাৰ কাৰণে যে শিক্ষাৰ অত্যন্ত প্ৰয়োজন এইটোও মানি লবলৈ বাধ্য। স্ত্ৰী শিক্ষাৰ প্ৰতি অবহেলা ভাৰতীয় ৰীতিয়ে কেতিয়াও সমৰ্থন কৰা নাই। কাৰণ ভাৰতীয় আদৰ্শত আমি নাৰী শিক্ষাৰ বিশেষ সমাদৰ দেখিবলৈ পাওঁ। পুৰণি শাস্ত্ৰ সমূহত থকা কথাই আমাক স্পষ্ট প্ৰমাণ দিয়ে যে প্ৰাচীন ভাৰতৰ স্ত্ৰী শিক্ষাৰ আদৰ্শ কেনে উচ্চ আছিল। সেইবাবে ঠায়ে ঠায়ে গঠনমূলক অনুষ্ঠান হব লাগিব। যেনে সমবায় সংগঠন, মহিলা সমিতি আদি অনুষ্ঠানবোৰৰ কাৰ্য ক্ষমতা শক্ত হব লাগিব। নিদ্ৰিতা নাৰীক সজাগ কৰি তুলিবলৈ পুৰুষৰ পুৰুষাৰ্থ আৰু ত্যাগ লাগিব। আমি মনত ৰাখিব লাগিব যে শ্ৰেষ্ঠতৰ উৎকৰ্ষ সাধন সকলো মানুহৰেই জন্মগত অধিকাৰ। এই উদ্দেশ্য সাধনৰ বাবে সবাতোকৈ প্ৰয়োজনীয় হৈছে শিক্ষাৰ সমতা। যদিও শিক্ষা নৰ-নাৰী দুয়োৰেই অত্যাবশ্যকীয় এই আলোচনাত নাৰী শিক্ষাৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়া হৈছে। মই ভাবো—

নাৰী হল গছৰ পুলি,
সমাজ, সি পুলিৰ মালী।
শিক্ষা তাৰ সঞ্জীৱনী পানী
নহলে ফুলনী ধৰা,
ক্ষন্তেকতে জুই পৰা,
নাই তাৰ অকনো মোহনী। +

> প্ৰত্যেক দেশতে অন্যতম কঠিন কাম হ'ল মহিলাসকলক আন্দোলনত নমোৱাটো। অসংখ্য নাৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ নকৰিলে সমাজতান্ত্ৰিক বিপ্লৱ হব নোৱাৰে।
>
> —লেনিন

কয়লাৰ পৰা পেট্ৰ'ল

—পঙ্কজ কুমাৰ দাস
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

যিবোৰ দেশত পেট্ৰলিয়ামৰ অভাৱ, তাত কয়লাৰ পৰা পেট্ৰল সংশ্লেষিত কৰা হয়। কয়লাৰ পৰা পেট্ৰল উৎপাদন কৰিবলৈ প্ৰথমে দ্বিতীয় মহাসমৰৰ আগে আগে জাৰ্মানিত প্ৰচেষ্টা চলোৱা হয় আৰু জাৰ্মান ৰসায়ন বিজ্ঞানী সকল সেই প্ৰচেষ্টাত সফল হয়। ১৯৪৪ চনত জাৰ্মানিত এটা উদ্যোগত কয়লাৰ পৰা প্ৰতিদিনে ১,০০,০০০ বেৰেল পেট্ৰ'ল উৎপাদন কৰিব পৰা গৈছিল। সম্প্ৰতি দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ এটা উদ্যোগত দৈনিক ১০,০০০০ টন কয়লাৰ পৰা পেট্ৰ'ল উৎপন্ন কৰা হয়।

কয়লাৰ পৰা পেট্ৰ'ল উৎপাদন কৰা যাই পদ্ধতি দুটা : বাৰ্জিয়াছৰ পদ্ধতি আৰু ফিছাৰ-ট্ৰপ্‌ছ পদ্ধতি। জাৰ্মান ৰসায়নবিজ্ঞানী ফ্ৰিড্‌ৰিখ্‌ বাৰ্জিয়াছে ১৯১৩ চনতে কয়লাৰ লগত হাইড্ৰ'জেনৰ সংযোগ ঘটাই পেট্ৰ'ল উৎপাদন কৰাৰ পদ্ধতি এটাৰ উদ্ভাৱন কৰিছিল। কিন্তু সেই পদ্ধতিৰে উৎপাদন কৰা পেট্ৰল সিমান উন্নত নাছিল। তাৰ পাছত পায়েৰ নামৰ আন এজন ৰসায়নবিদে এবিধ নতুন অনুঘটক প্ৰয়োগ কৰি বাৰ্জিয়াছৰ পদ্ধতিটোৰ উন্নতি সাধন কৰে। ১৯৩১-৩২ চনত জাৰ্মানিত বাৰ্জিয়াছ-পায়েৰ পদ্ধতিৰে ১২টা উদ্যোগত কয়লাৰ পৰা পেট্ৰ'ল উৎপাদন কৰা হৈছিল। এই পদ্ধতিত প্ৰথমে কয়লাৰ গুড়িৰ লগত অনুঘটক মিহলাই এটা লেই প্ৰস্তুত কৰা হয়। তাৰ লগত ৪৫০° ছেল আৰু ২৫০ বায়ুমণ্ডল চাপত হাইড্ৰ'জেনৰ সংযোগ ঘটাই খাৰুৱা তেল প্ৰস্তুত কৰা হয়। সেই খাৰুৱা তেলৰ আংশিক পাতন ঘটাই পেট্ৰ'ল আৰু অন্যান্য পদাৰ্থ উৎপাদন কৰা হয়। বাৰ্জিয়াছক এই আৱিষ্কাৰৰ বাবে ১৯৩১ চনত ৰসায়নৰ ন'বেল বঁটা দিয়া হৈছিল।

আন দুজন জাৰ্মান ৰাসায়ন বিজ্ঞানী ফ্ৰেঞ্জ ফিছাৰ আৰু হান্স ট্ৰপ্‌ছে ১৯২৩ চনত কয়লাৰ পৰা পেট্ৰ'ল উৎপাদনৰ আন এটা পদ্ধতি উদ্‌ভাৱন কৰে। এই পদ্ধতিত কয়লাৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা ক'ক উত্তাপিত কৰি তাৰ ওপৰেদি ভাপ পঠাই ৱাটাৰ গেছ নামৰ গেছ তৈয়াৰ কৰা হয়। ৱাটাৰ গেছত কাৰ্বন মন'ক্সাইড আৰু হাইড্ৰ'জেন থাকে। ইয়াৰ লগত ৫-১০ বায়ুমণ্ডল চাপত অধিক হাইড্ৰ'জেন মিহলাই ২০০° ছেল উষ্ণতাত ক'বাল্ট অনুঘটকৰ সৈতে উত্তাপিত কৰিলে তৰল হাইড্ৰ'কাৰ্বনৰ মিশ্ৰ পোৱা যায়। সেই মিশ্ৰৰ পাতন ঘটালেই পেট্ৰ'ল উৎপন্ন হয়।

ফিছাৰ-ট্ৰপ্‌ছ পদ্ধতি আমেৰিকা, দক্ষিণ আফ্ৰিকা আদিত ব্যাপকভাৱে প্ৰয়োগ কৰা হৈছে। আমেৰিকাত প্ৰাকৃতিক গেছৰ পৰা কাৰ্বন মন'অক্সাইড উৎপন্ন কৰি এই পদ্ধতিৰ সহায়ত পেট্ৰ'ললৈ ৰূপান্তৰ ঘটোৱা হয়। ভাৰতত এই পদ্ধতিৰে পেট্ৰ'ল উৎপাদন কৰাৰ সম্ভাৱনা উজ্জ্বল। ●

আমাৰ মহাবিদ্যালয় খন এখন সমাজ

বিশ্বজিত গগৈ
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

আমি সকলোৱে এখন সমাজত বাস কৰো। এই বৃহৎ সমাজখনৰ ভিতৰত মহাবিদ্যালয়খনো এখন 'ক্ষুদ্ৰ সমাজ'। এই সমাজখনৰ সৈতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, অধ্যাপক কৰ্মচাৰী আৰু অভিভাৱকসকল প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষভাৱে জড়িত।

এই সমাজখনক এটা ত্ৰিভুজৰ লগত তুলনা কৰিব পাৰি। ইয়াৰ দুটা বাহু ছাত্ৰ ছাত্ৰী আৰু আনটো হ'ল অধ্যাপক আৰু অভিভাৱক। এই চাৰিওৰে সহায় সহযোগত এই সমাজখনক সুকলমে পৰিচালনা কৰা হয়। প্ৰথমে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল এখন মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰধান অংগস্বৰূপ আৰু এখন সমাজ তথা দেশৰ ভৱিষ্যতৰ সুনাগৰিক এওঁলোক হৈছে বৰ্ত্তমান মানৱ সম্পদ। এই ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ পৰাই অধ্যাপক অভিভাৱক বা এখন প্ৰগতিবাদী ৰাষ্ট্ৰই আশা কৰে। আনুষ্ঠানিক উচ্চশিক্ষাই ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যত জীৱনৰ ভেটি স্বৰূপ হয়। এই কোমল বয়সৰ হ'বা ছোৱালী বিলাকে পাঠ আহৰণ কৰাৰ লগতে নৈতিক শিক্ষাও মহাবিদ্যালয়তে আহৰণ কৰে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিয়মানুৱৰ্ত্তিতা, সময়নিষ্ঠা, একাগ্ৰতা, কৰ্ত্তব্যপৰায়নতা, সুচৰিত্ৰ গঠন, পৰিস্কাৰ পৰিচ্ছন্নতা, ইজনৰ সিজনৰ প্ৰতি বন্ধুত্ব ভাৱ, একতাবোধ, সত্যবাদিতা আদি অধিক প্ৰয়োজনীয় কথা আয়ত্ব কৰে। মুঠতে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে এইটোৱেই জীৱনৰ সোণালী সময়। এই সময়ছোৱাই হৈছে ভৱিষ্যত জীৱনৰ প্ৰস্তুতিৰ সময়।

তাৰ পাছত আহিল অধ্যাপক - অধ্যাপিকা। মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক এজনৰ মহান দায়িত্ব নুই কৰিব নোৱাৰি। এইটো এটা মহান বৃত্তি। এজন অধ্যাপকৰ বাবে ছাত্ৰ সমাজখন বৰ মৰমৰ। অধ্যাপক অধ্যাপিকা সকলে পাঠদান কৰাৰ লগতে ওপৰত উনুকিয়াই অহা গুণৰাজিৰ উপৰিও বহুতো প্ৰকাৰৰ সুশিক্ষা দিয়ে। গতিকে এজন অধ্যাপকে নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ ভিতৰত পাঠ্যক্ৰম শেষ কৰাৰ লগতে শ্ৰেণীটোত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সকলো দিশ চকু দিবলগীয়া হয়। এজন অধ্যাপকৰ চকুত সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সমান। কোনজন ধনী - দুখীয়া, উচ্চ-নীচ, ধৰ্ম, বৰ্ণৰ বৈষম্য আদিলৈ লক্ষ্য কৰিবলৈ কাৰো অৱকাশ নাই বা নাথাকেও। সচাঁকৈয়ে এক দৃষ্টিভংগীৰে চালে ইউনিফৰ্ম পিন্ধি যেতিয়া ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে শ্ৰেণীত বহি থাকে সেই দৃশ্য কেনে মনোৰম হয় এজন অধ্যাপকেহে এই কথা উপলব্ধি কৰিব পাৰে। এজন অধ্যাপক বা অধ্যাপিকাৰ পৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সময়নিষ্ঠা, নিয়মানুৱৰ্ত্তিতা, পৰিস্কাৰ - পৰিচ্ছন্নতা, কৰ্ত্তব্য পৰায়ণতা ভক্তি মৰমৰ পাৰস্পৰিক সম্পৰ্ক, সুচৰিত্ৰ গঠন আদি শিকে। গতিকে এজন অধ্যাপকৰ দায়িত্ব শ্ৰেণীকক্ষত বা বাহিৰত অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। একেজন অধ্যাপকেই সময়ে সময়ে মা দেউতা, ককাইদেউ বা বাইদেউ বা বন্ধু বা সুবিচাৰকৰ দায়িত্বও বহন কৰিবলগীয়া হয়।

ইয়াৰ পাছতেই অভিভাৱক সকল বা আন সম্বন্ধীয় লোকৰ হব পাৰে। অভিভাৱকসকলে নিজেই এখন ভাল মহাবিদ্যালয় নিৰ্বাচন কৰি নাম ভৰ্ত্তি কৰিবলৈ আগ্ৰহ কৰিব লাগে তেতিয়াহে নিজৰ সন্তানৰ জীৱন উন্নত হব। আজিৰ সমাজত এনে কিছু অভিভাৱক আছে যি সন্তানৰ প্ৰতি গুৰুত্ব নিদি নিজৰ কৰ্ত্তব্য স্থানতে অধিক সময় নিয়োজিত কৰে। সেইজন অভিভাৱক সন্তানৰ অভিভাৱক নহয় তেওঁ কৰ্ত্তব্যৰ অভিভাৱকহে। যেতিয়া সেই আগ্ৰহী ছাত্ৰজনৰ পথ বেয়া গতিৰে চাল লয় তেতিয়া তেওঁলোকৰ অনুতাপ

হয় আৰু সেই অনুতাপে অভিভাৱক সকলক অসহায় কৰি তোলে। আজিৰ যুগত সকলো মাক দেউতাকৰ বাজিক জ্ঞানবোধ থাকিব লাগিব তেতিয়াহলেহে ল'ৰা-ছোৱালীয়ে এইবোৰ জ্ঞান আয়ত্ত কৰিবলৈ আগ্ৰহী হ'ব। মহাবিদ্যালয় আৰু বিশ্ববিদ্যালয়ত ছাত্ৰ বা ছাত্ৰীয়ে জ্ঞান অৰ্জন কৰিলেই এই সমাজৰ ব্যক্তি নহয়। এজন ছাত্ৰ বা ছাত্ৰীয়ে দিনে ২৪ ঘণ্টাৰ ভিতৰত ৫ বা ৬ ঘণ্টা শ্ৰেণীত থাকে। ইয়াৰোপৰি দেওঁবাৰ, দীঘলীয়া বন্ধ আন আন বন্ধবোৰ আৰু অৰ্দ্ধছুটি থাকেই। গতিকে ছাত্ৰসকল অভিভাৱসকলৰ লগত অধিক সময় থাকে। এজন অভিভাৱকে নিজৰ সন্তানৰ ফিজ, কিতাপ, বহী, ইউনিফৰ্ম, অন্য যোৱা খৰচ আৰু প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী যোগান ধৰে। গতিকে তেখেতসকলৰ গধুৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য আছে। তেখেতসকলে শাৰীৰিক, মানসিক, আধ্যাত্মিক আদি সকলো দিশতে চকু দিব লাগে। গতিকে এজন অভিভাৱকে সন্তানটি সুস্থ শৰীৰ আৰু সুস্থ মনৰ অধিকাৰী হোৱাৰ কালে যথেষ্ট লক্ষ্য কৰিবলগীয়া হয়।

ইয়াৰোপৰি মহাবিদ্যালয় এখনত একোটাকৈ অফিচ থাকে। তাত প্ৰধান সহায়ক, কাৰ্যালয়ৰ আন সহায়ক কেইজন আৰু কেইজনমান চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী থাকে। তেখেতসকল অধ্যাপক আৰু ছাত্ৰ-সকলৰ লগত ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত। তেখেতসকল এই ক্ষুদ্ৰ মহাবিদ্যালয় খনৰ এটা অংগস্বৰূপ। গতিকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি আমাৰো সহায় সহানুভূতি মৰম চেনেহ কথাৰে আৰু কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা প্ৰদৰ্শন কৰা উচিত।

এতিয়া আমি চাওঁহক বৰ্তমান সমাজখনৰ লগত খোজ মিলাই আগবঢ়াই নিবলৈ আমি আটায়ে কি দৰে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াব পাৰো। এই ক্ষেত্ৰত এখন সমাজৰ সকলো নাগৰিকৰ লগতে প্ৰতিখন মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ, অধ্যাপক, অভিভাৱক, আৰু কৰ্মচাৰী সকলোৰে দায়িত্ব আছে।

প্ৰধান কথা হ'ল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে পঢ়া শুনাত মনোযোগ দিবই লাগিব। এইটো তেওঁলোকৰ প্ৰধান কৰ্তব্য, লগতে সংস্কাৰৰ অধিকাৰী হব লাগিব। নিজৰ মহাবিদ্যালয় খনক নিজৰ বুলি ভাবিবই লাগিব। মহাবিদ্যালয় খনৰ প্ৰতিখন ডেস্ক, বেঞ্চ, চকী মেজ ৰেকৰ্ড আনকি দুৱাৰ-খিৰিকিৰ আইনা পৰ্য্যন্ত সুৰক্ষিত পৰিস্কাৰ-পৰিচ্ছন্নতা অৱস্থাত ৰাখিব লাগে। এই ক্ষেত্ৰত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন ছাত্ৰৰে নিজে পঢ়া মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি দায়িত্বৰ লগতে কৰ্তব্যও আছে। উত্তীৰ্ণৰ শতকৰা হাৰ অধিক কৰাৰ লগতে উচ্চ মানসিক গুনসম্পন্ন হব লাগিব। অধ্যাপক-অধ্যাপিকাৰ প্ৰতি অগাধ শ্ৰদ্ধা, ভক্তি, পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি ভক্তি, সমাজৰ ব্যক্তিলৈ শ্ৰদ্ধা আৰু মৰম প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগিব। উচ্ছৃংখলতা, হাই কাজিয়া কৰা আদি অমানৱীয় ব্যৱহাৰৰ পৰা নিজেই আঁতৰত ৰাখিব ৰাখিব। ৰাগিয়াল দ্ৰব্য-চিগাৰেট, মদ, ড্ৰাগছ, অশ্লীল কথাছবি আদিৰ পৰা সম্পূৰ্ণ বিৰত থাকিব লাগিব।

প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বন্ধু-বান্ধৱী বাছনি কৰোতে সতৰ্ক হোৱা উচিত। এজন বেয়া বন্ধু এটা বিষাক্ত সাপৰ দৰে 'A bad company is like a poisonous snake". গতিকে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি মৰম সহানুভূতি, শ্ৰদ্ধাৰে চাই নিজৰ অধ্যয়নত মনপুতি লাগিলেই এখন সুন্দৰ সমাজত শান্তিৰে বসবাস কৰাটো অতি সহজ হৈ পৰে।

অধ্যাপক সকলে শ্ৰেণী কক্ষত পাঠদান কৰোতে সচেতন হব লাগে যাতে পাঠদান অধিক মনোগ্ৰাহী কৰিবৰ বাবে নিজৰ সৃজনীমূলক শক্তিৰ দ্বাৰা ৰসাল কৰি তুলিব পাৰিব লাগে। সকলোৱে জানে যে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে একে সমান সময়ৰ ভিতৰতে পাঠ আয়ত্ব কৰিব নোৱাৰে বা বুজি নাপায়।

আজিৰ যুগটো বিজ্ঞানৰ যুগ আৰু প্ৰতিযোগিতাৰ যুগ। বিজ্ঞানৰ বিভিন্ন আৱিস্কাৰৰ ভিতৰত দূৰ দৰ্শন আৰু কম্পিউটাৰ সহজ লভ্য হৈ পৰিল। যান্ত্ৰিক সভ্যতাৰ প্ৰগতিৰ লগতে মানুহৰ ব্যস্ততা দিনক দিনে বাঢ়ি গৈছে। লগতে বিদ্যমান ক্ষেত্ৰত সতৰ্ক বা সচেতন হব লগা হৈছে। বিশেষকৈ ল'ৰা-ছোৱালী বিলাকে আজিৰ পৰত ঘৰত বা বাহিৰত কেনেদৰে

[ৰস ৰচনা]

নাক

—কৌস্তভ বৰগোহাঁই
উচ্চতৰ মাধ্যমিক ২য় বৰ্ষ

লাঁজ, অপমান, গোন্ধ আৰু সৌন্দৰ্য্যৰ বাহক সমৃদ্ধিশালী আমাৰ নাকটো। নাক বুলি কওঁতেই ভাবিছে ছাগে ৰাতিপুৱাৰ পৰা গধূলিলৈ এশবাৰতকৈ অধিক ছোৱা নাকটোৰ বিষয়ে আকৌ কি লিখিব লগীয়া হ'ল। আছে আছে, বহুত লিখিব লগীয়া আছে। আপুনি ভাবিছে ছাগে সেইবুলি ওলোৱা লেতেৰা নাকটোৰ কথা। অ সেইটোৰ কথাই কৈছো। প্ৰয়োজন হলেই আঙুলি দুটাৰে চেপামাৰি গৰম দিনৰ তৃপ্তি ঘিউৰ লিচিলা এসোপা পেলাই দিয় পৰা আৰু মন কৰিলে অলপ জোৰেৰে উজাই দি খাদ্য নলীত পেলাই গিলি থব পৰাৰ সুব্যৱস্থা কৰি দিয়া সেই নাকটোৰ কথাই। বহুতে আকৌ সৌজন্যতাৰ খাতিৰত গাড়ীয়ে মটৰে, জনবহুল ঠাইত জেপৰ পৰা ধুনীয়া ৰুমালখন উলিয়াই সোঁতকৈ মাৰি ঘিউখিনি ৰুমালতে পেলাই যালি-যুপি আকৌ পকেটত ভৰাই থোৱাও দেখিবলৈ পোৱা যায়। আমাৰ গাওঁৰ হৰকান্ত এই ক্ষেত্ৰত আকৌ ব্যতিক্ৰম। তাৰ স্থান কালৰ কথা নাই। প্ৰয়োজন হ'লেই এসোপা পেলাই পেণ্টৰ পিছফালে মোহাৰি থয়। অৱশ্যে কেতিয়াবা সুবিধা পালে ওচৰত থকা বেৰে খুটাওঁ নোমোহৰা নহয়। মোৰ এই ক্ষেত্ৰত হৰকান্ততকৈও ব্যতিক্ৰম। মোৰ নাক জনাৰ আকৌ পণ্য বিধটৈকে শুকান বিধৰহে পৰিমাণ বেছি। যেয়ে হাতৰ তৰ্জনী, বুঢ়া আৰু কনিষ্ঠা আঙুলিটো প্ৰায়েই নাকটোৰ লগতে ব্যস্ত হৈ থাকে। প্ৰয়োজন বোধ কৰিলেই মই কব নোৱাৰাকৈ তৰ্জনি বা কনিষ্ঠা আঙুলিটো গৈ নাকৰ ভিতৰত খনন কাৰ্য্য চলায় আৰু কিছু মণি-মুকুটা লৈ ওলাই আহে। বাহিৰ পোৱাৰ পিছতে তৰ্জনি আৰু বুঢ়া আঙুলিৰ সহায়ত ইয়াক গোলাকাৰ কৰি পেলাই দিয়া হয়। কথাখিনি কৈ থাকোতে মোৰ জীৱনত ঘটা এটি ঘটনা মনত পৰিছে। এবাৰ মই যোৰহাটৰ পৰা ঘৰলৈ বুলি বাচত আহি আছিলো। মোৰ কাষতে মোৰ সমবয়সীয়া এজন যুৱক। চিনাকী হৈ দুয়ো কথা বতৰা পাতি আহি আছিলো। গাড়ীখন দেৰগাওঁত ৰাখিলত মই কমলা দুটামান কিনি ললো। কমলা এটা গুচাই তেওঁকো দুটামান খাবলৈ দিলো। তেওঁ বিনা সংকোচে কৈ দিলে আপুনি যে নাক খজুৱাই আছিল হাত ধুলে জানো? মোৰ মুখত যেন কোনোবাই মাৰ এটাহে সোঁধালে। ঘ'ত স্থুল নাকটো ৰুমাল এখনেৰে ঢাকি খিড়িকীৰে মুখটো বাহিৰলৈ উলিয়াই দিলো। লাজ পাইছিলো যদিও অন্য এটা কথাইহে মোক বেছি চিন্তিত কৰি তুলিছিল। যদি এইদৰে মই কব নোৱাৰাকৈ শুই থাকোতে আঙুলি দুটা নাকৰ ফুটা পায়গৈ মোৰ ফালে নেথোন চেতেপ।

মানুহৰ যদি এই নাকটো নাথাকে তেন্তে সকলো সাৰশূন্য। পঞ্চেন্দ্ৰিয়ৰ এটা এক ইন্দ্ৰিয় নাকটো। দেহৰ উচ্চস্থানত মানে কপালৰ তলতে ইয়াৰ বাসস্থান। ইয়াক গন্ধৰাজ বা সুৰভি পতি বুলিও কোৱা হয়। কিয়নো পৃথিৱীৰ ভাল-বেয়া সকলো গোন্ধৰ লগত এওঁহে গোন্ধৰ গৰাকী। দেহৰ অবিৰাম পৰিশ্ৰমী এই অঙ্গ বা ইন্দ্ৰিয়টোৰ ওচৰত আমি চিৰ কৃতজ্ঞ

আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন এখন সমাজ ০ ০ ০

কি কৰিছে অভিভাৱকসকলে বিশেষ চকু দিয়াৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত অভিভাৱকৰ দায়িত্ব অতি বেছি কাৰণ আগতেই উনুকিয়াই অহা হৈছে যে বছৰটোৰ বেছিভাগ সময় ছাত্ৰজন বা ছাত্ৰীগৰাকী ঘৰত অভিভাৱকৰ লগত থাকে।

এতেকে আমি সকলোৱে মিলি প্ৰতিখন মহাবিদ্যালয়কে এখনি সুন্দৰ পবিত্ৰ অনুষ্ঠান তথা সমাজ ৰূপে গঢ়ি তোলোঁহক। +

হোৱা উচিত। জন্মৰ পৰা মৃত্যুলৈ এই নাকটিয়ে বিৰতি নোহোৱাকৈ কাম কৰি থাকে। যি বতাহ খাই আমি জীয়াই আছো, সেই বতাহকনো নাকটিয়ে আমাক যোগান ধৰি আছে। চাওক চোন ইনফ্লুৱেঞ্জাৰ সময়ত এওঁ দুই এদিন কামত অলপ এলাহ কৰিলেই আমাৰ কেনে অৱস্থা হয় দেখা নাই, কতো শান্তি নাপাওঁ।

এই নাকটো লৈয়ে কত টনা আজোৰা। পৃথিৱীৰ সকলোৱে জোঙা আৰু দীঘল নাকহে ভাল পায়। আনকি জন্ম হোৱা কেচুৱাটিকো মাকে পোনে পোনে নাকটিহে চুই লাহে লাহে টানি দিয়ে। নহলে যে শিশুটিৰ পাচলৈ নাকটিয়েই নামৰ সৃষ্টি কৰিব। থেপেচা হ'লে ক'ব থেপেচী নাকী, খৰা হলে ক'ব খৰা নাকী বা খৰা নকা। গতিকে আপুনি নাকৰ যত্ন লবই লাগিব। ল'ৰা ছোৱালীৰ দেহৰ সৌন্দৰ্য্য বিচাৰিলেও পোনেই আপুনি নাকতহে চকু ৰাখিব। চকু, কান, গাল, মুখ ঠুভুৰি আদি যিমানেই ধুনীয়া নহওক যদি আপোনাৰ নাকটো কুশ্ৰী হ'ল তেন্তে নাকীবোৰৰ সৌন্দৰ্য্য বসাতলে গ'ল। গতিকে নাকৰ মহিমা অপাৰ। ই এটা অপৰিহাৰ্য্য অঙ্গ। খোৱা-লোৱা, শোৱা, লাহ-বিলাহ, কাজিয়া-পেচাল, লাজ অপমান সকলোতে আমি ইয়াক ব্যৱহাৰ কৰিব লগা হয়।

আপুনি বেয়া কাম এটা কৰক, অভিভাৱক নাইবা স্থানীয় লোকে পোনেই নাকটোৰ দোষাৰোপ কৰি ক'ব "নাক কটালি নিৰ্বক"। আকৌ কোনো এটা কামত কোনোমতে কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰক সেই সকলেই ক'ব "নাক বচালি"। ইফালে দুনিয়াৰ সকলো লোৰ লাজ আহি লাগিবহি এই নাকটোতে। কেতিয়াবা কোনোবা শত্ৰুৰ সন্মুখীন হ'লেও সিহঁতৰ চকু নাকটিতহে। হাতেৰে নোৱাৰিলেও মুখেৰে ক'ব "একে ঘোচাই নাকৰ বাওন্দাৰী একৱাই দিম"। গতিকে নাকক বাদ দি কোনো কামেই সমাধা নহয়।

চোৰ-ডকাইত সকলোৰে ধ্যান একমাত্ৰ নাকটি-তহে। গৃহস্থ সাৰে থকা নথকাৰ সন্তেদও নাকৰ পৰা লয়। আজিকালি কুকুৰেও পুলিচৰ কাম কৰে। মানুহ পুলিচে ধৰা পেলাব নোৱাৰা একোটা কুকুৰেহে ধৰা পেলাইছে। কিহৰ গুণত জানেনে? একমাত্ৰ নাকৰ গুণত। নাকৰ আৰু কত কিমান মহিমা। কোনোবা ল'ৰাই ছোৱালীৰ লগত বেছি লেটি-পেটি কৰা গৃহস্থই দেখা পালে, পোনচাতেই নাকী লগাই দিয়ে। মানে বিয়া পাতি দিয়ে। দেখিলে, বিয়াৰ যোগ অহা-নহাৰ লগত নাকৰ কি নিবিড় সম্পৰ্ক। কেতিয়াবা আকৌ কোনোবা তিৰোতায়ো পুৰুষক নাকী লগোৱা দেখা যায়। মানে আপোনাৰ 'মৰমৰ চুমাৰে নাকটি ভঙা"।

আজিৰ কথাই নকওঁ। তাহানিৰ ৰামায়ণ মহা-কাব্য কোনে সৃষ্টি কৰিলে? উত্তৰত কব লাগিব নাকে। লক্ষ্মণে যদি শূৰ্পনখাৰ নাক নাকাটিলেহেতেঁন তেন্তে ৰাৱনে সীতাক হৰণ কৰিবলৈ নাহিলেহেতেঁন এই নাক বোলা অঙ্গটোত হাত দিয়াৰ কাৰণেই ৰাম-হেন ঈশ্বৰ অৱতাৰীৰো লটি ঘটি হৈছিল। সেয়ে নাক হেন অঙ্গটোৰ আমি অপব্যৱহাৰ কৰিব নাপায়। যদিও মানুহে দেখাত চেই চেই লেই লেই কৰে, নেদেখাত কিন্তু কোনো দিনে অনাদৰ কৰা দেখা নাযায়। আনকি নাকৰ সুস্থ বা অসুস্থ অৱস্থাটোকো নাকেদি ওলোৱা হাঁচিটোকো সত্যৰ হাঁচি বুলি কোৱা আখ্যা দিয়া হয়। ভালৰ ভাল নোলে সৰ্ব্বতি কাল। এই নাক ৰক্ষা কৰিবলৈকে মানুহে কেতিয়াবা ডাক্তৰৰ ওচৰ আৰু কেতিয়াবা আদালতত হাজাৰ হাজাৰ টকা ভাঙিব লগাত পৰে।

নাকেই আদিমুল নাকেই জাতিকুল
নাকেৰেই বোলা বচন
মনুষ্য দেহৰ অমূল্য ৰতন
নাকেহে আচলৰ ধন।

গতিকে এনেহেন অমূল্য অঙ্গ এই নাকৰ গুনানু-কীৰ্ত্তন কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰি। সেয়েহে জনমে জনমে যেন জোঙা দীঘল নাকৰ সেৱা কৰিবলৈ পাওঁ তাকে কামনা কৰি তেৰাৰ জীৱনী সামৰণি মাৰিলোঁ। +÷

গোৱা ভ্ৰমণৰ কিছু জ্ঞান

—ৰঞ্জন ৰাজবংশী
বি, কম, ২য় বৰ্ষ

[গোৱাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰাৰ আগতে মই কিছু কথা কোৱাৰ প্ৰয়োজন বুলি ভাবো কাৰণ, যি সাহিত্য চৰ্চ্চা কৰে, গল্প, উপন্যাস, কবিতা আদি লিখে সেই সকলক কবি, সাহিত্যিক আদি বুলি কয়। মই পিছে এটাৰো উপযোগী নহয়। কেৱল মই এজন ছাত্ৰ। গোৱাৰ বিষয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক কিছু কথা জনাবৰ বাবে তলৰ কথাখিনি লিখাৰ সময়ত মই এখন কিতাপৰ সহায় লৈছো]

গোৱা ভাৰতৰ ৰাজ্য বিলাকৰ ভিতৰত একেবাৰে শেষত গঠিত হোৱা ২৫ তম ৰাজ্য। গোৱা সুদীৰ্ঘ ৪৫১ বছৰ ধৰি পৰ্টুগীজ শাসনৰ অধীনত আছিল। আনকি ভাৰতে স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ সময়তো গোৱা পৰ্টুগীজ চৰকাৰৰ নিয়ন্ত্ৰনত আছিল। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব তৃতীয় শতিকাত মৌৰ্য্য সাম্ৰাজ্যৰ অংশ আছিল গোৱা। ভাৰতে ১৯৬১ চনৰ ১৯ ডিচেম্বৰতহে শক্তি প্ৰয়োগ কৰি এই ৰাজ্য খন ভাৰতৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰে।

প্ৰথম অৱস্থাত গোৱা ভাৰতৰ কেন্দ্ৰীয় শাসিত অঞ্চল হিচাপে ৰখা হৈছিল যদিও ১৯৮৭ চন ৩০ মে তাৰিখে এই ৰাজ্যখনক পূৰ্ণাঙ্গ ৰাজ্যৰ মৰ্য্যাদা দিয়া হয়। অৱশ্যে ৩খন জিলাৰে গঠিত গোৱা, দমন আৰু ডিউৰ ভিতৰত কেৱল গোৱাকহে পূৰ্ণাঙ্গ ৰাজ্যৰ মৰ্য্যদা দিয়া হৈছে। অৱশিষ্ট জিলা দমন আৰু ডিউ এতিয়াও কেন্দ্ৰীয় শাসিত অঞ্চলৰ অধীনত আছে।

লোক সংখ্যা ঃ

গোৱাৰ লোক সংখ্যা মুঠ ১০,০৭,৭৪৯ জন। ইয়াৰ প্ৰতি বৰ্গ কি. মি.ত জন বসতিৰ সংখ্যা ২৭২ জন। গোৱাৰ মুঠ আয়তন ৩,৭০২ বৰ্গ কি. মি।

গোৱাত ভ্ৰমণ কৰিব লগীয়া অঞ্চল সমূহ ঃ

প্ৰাকৃতিক দৃশ্যৰাজিৰে মনোৰম উত্তৰ আৰু দক্ষিণ গোৱাত ভ্ৰমনকাৰীৰ আৰ্কষণীয় বহুতো ঠাই আছে। উত্তৰ গোৱাত ভ্ৰমনকৰিবলগীয়া ঠাই সমুহ হ'ল—

১। মায়াম হ্ৰদ (Mayem Lake) ঃ

গোৱাৰ ৰাজধানী পাঞ্জিমৰ পৰা ৩৫ কি, মি, দূৰত্বত এই হ্ৰদটো অৱস্থিত। চাৰিওফালে সেউজীয়া পাহাৰে আবৃত এই হ্ৰদটোত নাও চলোৱাৰ সুবিধাৰ লগতে বনভোজ খোৱাৰ কাৰণে সুবিধা আছে।

২। মাপোচা মহানগৰ (Mapusa City) ঃ

ভ্ৰমণকাৰী সকলৰ কাৰণে বজাৰ কৰাৰ সুবিধা জনক ঠাই। ইয়াত প্ৰত্যেক শুকুৰবাৰে সাপ্তাহিক মেলা অনুষ্ঠিত হয়। ভ্ৰমণকাৰী সকলে উত্তৰ গোৱা ভ্ৰমণ কৰি এই নগৰ খনতে দুপৰীয়াৰ আহাৰ খাব পাৰে।

শ্ৰীদত্ত মন্দিৰ (Shri Dutta Mandir) ঃ

হিন্দু সকলৰ পবিত্ৰ ঠাই। ইয়াত এটা সত্যযুগৰ পুৰণি মন্দিৰ আছে। এই মন্দিৰতে প্ৰত্যেক বছৰৰ ডিচেম্বৰ মাহত দত্ত জয়ন্তী নামৰ এটা উৎসৱ অনুষ্ঠিত হয় আৰু এই উৎসৱলৈ সমগ্ৰ গোৱাৰ পৰা শিষ্যসকল আহি যোগদান কৰে। মানুহৰ এটা বিশ্বাস যে এই মন্দিৰ দৰ্শন কৰিলে মানসিক বিকাৰ গ্ৰস্ত লোকৰ অৱস্থা উন্নত হয়।

৪। অঞ্জুনা সাগৰৰ পাৰ (Anjuna Beach) ঃ

অঞ্জুনা সাগৰৰ পৰা দেশী-বিদেশী পৰ্য্যটকৰ অতি আৰ্কষনীয় স্থান। ইয়াত ভ্ৰমণকাৰী সকলে মুকলিমুৰীয়া ভাৱে স্নান কৰিব পাৰে। অঞ্জুনাত প্ৰত্যেক বুধবাৰে এখন বজাৰ অনুষ্ঠিত হয়। এই বজাৰত বিভিন্ন ধৰণৰ দেশী-বিদেশী সামগ্ৰী কম মূল্যত পোৱা যায়। প্ৰত্যেক বুধবাৰে বহা এই বজাৰ খনক "FLEA MARKET" বুলি কোৱা হয়।

অঞ্চলা সাগৰৰ পাৰত থকা-খোৱাৰ কাৰণেও হোটেল আছে। হোটেলৰ উপৰিও কম মূল্যত ভাড়া ঘৰ পোৱা যায়। অঞ্চলাত থকা হোটেল কেইখনমানৰ নাম হৈছে—

(1) Nobel Nest and Rest (2) Vales Happy Holiday Home

৫। বাগাটোৰ সাগৰৰ পাৰ (Bagator Beach) ঃ

উল্লেখযোগ্য যে ভাৰতৰ অন্য ঠাইৰ নিচিনাকৈ গোৱাত মঠ, মন্দিৰ তথা অন্যান্য আৰ্কষণীয় বস্তুৰ পৰিবৰ্তে অধিক আৰ্কষনীয় সাগৰৰ 'বীচ'হে আছে। বাগাটোৰ বীচত ভ্ৰমনকাৰীৰ বাবে স্নান কৰাৰ লগতে নৌকা বিহাৰৰো সুবিধা আছে। বীচটোৰ প্ৰবেশ পথত এটা আটক ধুনীয়া ঐতিহাসিক দুৰ্গও আছে।

৬। কালানগুটে বীচ (Calangate Beach) ঃ

আৰব সাগৰত অৱস্থিত কালানগুটে বীচটোক গোৱাত থকা বীচবিলাকৰ ভিতৰত ৰাণী বীচ বুলিও আখ্যা দিয়া হয়। এই সাগৰৰ পাৰৰ প্ৰতি গোটেই বছৰ ধৰি অধিক ভ্ৰমণকাৰী আৰ্কষিত হোৱাৰ কাৰণে বীচটোক গোৱাৰ "Queen of Beache." বুলি আখ্যা দিয়া হয়। এই বীচটোৰ সূৰ্য্যাস্তও অতি মনোৰম কাৰণে ভ্ৰমণকাৰী আকৰ্ষণ বেছি।

এই বীচটোলৈ গোৱাৰ ৰাজধানী পানাজীৰ পৰা দূৰত্ব মাত্ৰ ১৫ কি. মি। ইয়াত থকা-মেলাৰ কাৰণে বহুতো হোটেল আছে। ভ্ৰমণকাৰীয়ে ইচ্ছা কৰিলে ব্যক্তিগত ভাবে ঘৰ ভাড়া কৰি থাকিব পাৰে

৭। আৰভলেম্ জলপ্ৰপাত(Arvalem Waterfalls)

দক্ষিণ গোৱাত থকা এই প্ৰাকৃতিক জলপ্ৰপাতটো বাৰিষা কালত অতি মনোৰম হয়। ইয়াত এটা শিৱ মন্দিৰও আছে।

৮। আগুদা দুৰ্গ (Fort Aguda) ঃ

এইটো এটা অতি পুৰণি দুৰ্গ। ইয়াৰ দাতিত ভ্ৰমণ কাৰীৰ কাৰণে স্নানৰ সুবিধা আছে। ১৭শ শতিকাতে নিৰ্মিত এই বুৰঞ্জী প্ৰসিদ্ধ দুৰ্গটো। গোৱা চৰকাৰে বৰ্ত্তমান কেন্দ্ৰীয় জেইল হিছাপে ব্যৱহাৰ কৰিছে।

দক্ষিণ গোৱা ভ্ৰমণ :

দক্ষিণ গোৱা ভ্ৰমণৰ কাৰণে বহুতো আকৰ্ষণীয় ঠাই আছে। উত্তৰ গোৱাৰ পৰা দক্ষিণ গোৱাক এখন নৈয়ে বিভক্তি কৰিছে। উত্তৰ গোৱা আৰু দক্ষিণ গোৱাৰ মাজত থকা নৈখনৰ ওপৰত কিছু বছৰৰ আগতে এখন দলং নিৰ্মান কৰিছিল যদিও দলংখন একাংশ খহি পৰাত বৰ্ত্তমান মেচিন নাওঁৰে যাত্ৰীসকলক অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে ইপাৰ সিপাৰ কৰাৰ সুবিধা আছে। ভ্ৰমণকাৰীয়ে উত্তৰৰ পৰা দক্ষিণ গোৱালৈ যাবলৈ নাওঁৰে পাৰ হওঁতে কোনো ভাড়া দিব নালাগে। উল্লেখযোগ্য যে উত্তৰ গোৱাৰ নিচিনাকৈ দক্ষিণ গোৱাতো আকৰ্ষণীয় ঠাইৰ ভিতৰত অধিকাংশই সাগৰৰ বীচ আৰু মন্দিৰ।

১। মিৰা-মাৰ বীচ (Mira – Mar Beach) ঃ

Mira-Mar Beach ভ্ৰমণকাৰীৰ কাৰণে অতি আকৰ্ষণীয়। ইয়াৰ পৰা সাগৰৰ বহু দূৰত্বলৈকে নিৰীক্ষণ কৰিব পাৰি। মেচিন নাওঁৰে এই বীচটোত বহুদূৰলৈকে ভ্ৰমণ কৰাৰ সুবিধা আছে। পানাজিৰ পৰা ১৫ কি: মি: দূৰত্ব অৱস্থিত ৭ কি: মি: ব্যাসাৰ্দ্ধৰ এই কালানগুটে বীচ। ইয়াৰ লগত কাণ্ডোলীম নামৰ এটা বীচ আছে। বীচটোৰ বহু অঞ্চল মুকলিভাবে বালিময় হৈ থকাৰ ফলত ভ্ৰমণ কৰাৰ সুবিধা হয়। এই বীচটোত থকা-মেলাৰো সুবিধা আছে।

২। মাঙ্গেশ মন্দিৰ (Manguesh Temple) ঃ

এই মন্দিৰটো পানাজিৰ পৰা ১২ কি মি: দূৰত্বত অৱস্থিত প্ৰায় ৪০০ বছৰৰো অধিক পুৰণি শিৱ মন্দিৰ শ্ৰীমঙ্গেশ। চাৰিওফালে সেউজীয়া পাহাৰ আবৃত। মন্দিৰটোৰ প্ৰবেশ পথত এটা বগা আটক ধুনীয়া স্তম্ভও আছে। শিৱভক্ত সকলৰ কাৰণে এই মন্দিৰটো আকৰ্ষণীয়। কথিত আছে যে, এসময়ত শিৱ আৰু বিষ্ণুৰ মাজত যুদ্ধ হৈছিল আৰু তেতিয়াৰ পৰাই ১৭১৩ চনত নিৰ্মান কৰা এই মন্দিৰটোত শান্তিৰ শান্তা দুৰ্গা পূজা আৰম্ভ হয়।

৩। ৰামনাথ মন্দিৰ (Ramnath Mandir) :

ৰামনাথ মন্দিৰ চাৰিটা ক্ষুদ্ৰ মন্দিৰক লৈ গঠিত। কথিত আছে যে ৰামনাথ মন্দিৰতে গুৰু ৰামনাথ বাস কৰিছিল।

৪। মাৰগো মহানগৰ (Margo City) ঃ

গোৱাৰ ৰাজধানী পানাজিৰ পৰা এই মহানগৰ খন ৩৩ কিঃ মিঃ দূৰত্বত অৱস্থিত। ভ্ৰমনকাৰীৰ বজাৰ কৰাৰ কাৰণে উপযুক্ত ঠাই। ইয়াত বহুতো আকৰ্ষণীয় উদ্যান থকাৰ উপৰিও বহুতো ন পুৰণি অট্টালিকা আছে।

৫। কোল্ভা বীচ (Colva Beach) ঃ

এই সাগৰৰ পাৰটো ভ্ৰমনকাৰীৰ কাৰণে অতি আকৰ্ষণীয়। বহুমাইল জোৰা বালিময় এলেকা থকাৰ কাৰণে ইয়াত সূৰ্য্যস্নান কৰিব পাৰে। এই সাগৰৰ পাৰত খাজুৰীৰ গছ থকাৰ কাৰণে ইয়াৰ প্ৰাকৃতিক দৃশ্য অতি মনোৰম। হোটেল আৰু ৰেষ্টুৰেন্টৰ থকা মেলাৰ বাবে ইয়াত সুবিধা আছে। ঘৰভাড়া কৰিও থাকিব পাৰে।

৬। ভাস্কো-ডা-গামা (Vasco-Da-Gama ঃ

এই আটকধুনীয়া আধুনিক মহানগৰখনৰ মাৰমা-গাওঁ বন্দৰৰ ওচৰত অৱস্থিত। নগৰখন ৰাজ্যখনৰ ৰাজধানীৰ পৰা ৩১ কিঃ মিঃ দূৰত্বত অৱস্থিত। ভাস্কো-ডা গামা ভাৰতীয় ৰেলৰ গোৱাৰ লগত সংযোগকাৰী অন্তিম ৰেলষ্টেচন। আনকি গোৱাৰ একমাত্ৰ বিমান বন্দৰটো ভাস্কো-ডা-গামাতেই অৱস্থিত।

ভাস্কো-ডা-গামা খ্ৰীষ্টান সকলৰ প্ৰধান ধৰ্ম আৰু শিক্ষাৰ কেন্দ্ৰ। ইয়াতেই খ্ৰীষ্টান সকলৰ আটকধুনীয়া গীৰ্জাও আছে। ভাস্কো ডা-গামাত জুৱাৰী নৈ আৰু মাৰমাগাওঁ বন্দৰত অপূৰ্ব প্ৰাকৃতিক দৃশ্য উপভোগ কৰিব পাৰি।

পুৰণি গোৱা (Old Goa) ঃ

পুৰণি গোৱাত প্ৰথমতে ১৬ শ শতিকাত আদিল শ্বাহে বসতি স্থাপন কৰিছিল। অৱশ্যে তেওঁ দীৰ্ঘদিন ধৰি তাত বসবাস কৰিব নোৱাৰিলে। ৰজা আদিলশ্বাহে পুৰণি গোৱা নিৰ্মাণত বিশিষ্ট ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁৱেই বিজাপুৰৰ পৰা ৰাজধানী পুৰণি গোৱালৈ স্থানান্তৰিত কৰিছিল। সেই সময়ত গোটেই নগৰখন ওখ দেৱালেৰে আবৃত আছিল যদিও বৰ্ত্তমান তাৰ অস্তিত্ব নাই। অৱশ্যে পৰৱৰ্তী কালত পৰ্টুগীজসকলৰ শাসনত এই চহৰখনে পুৰণি-নতুন ৰূপ ধাৰণ কৰে।

পৰ্টুগীজ সকলৰ শাসন কালতে পুৰণি গোৱাত বহুতো গীৰ্জা নিৰ্মিত হয়। প্ৰথম অৱস্থাত পৰ্টুগীজ সকলে পুৰণি গোৱাতেই নিজৰ ৰাজধানী স্থাপন কৰিছিল যদিও ১৫৪৩ আৰু ১৬৩৫ চনত গোৱাত দেখা দিয়া প্লেগ বেমাৰৰ কাৰণে প্ৰায় দুই লাখতকৈ অধিক লোকৰ মৃত্যু হোৱাৰ ফলত ইয়াৰ ৰাজধানী পানাজিলৈ স্থানান্তৰিত কৰে।

১। ডনা পাউলা বীচ (Dona Paula Beach) :

পিকনিক খোৱাৰ কাৰণে উপযুক্ত ঠাই। ভ্ৰমন-কাৰী সকলে ইয়াৰ পৰাই মাৰমু গাওঁ বন্দৰ চাব পাৰে।

২। মাৰমু গাওঁ বন্দৰ Marmugao Harbour) :

ভাৰতৰ দক্ষিণ উপকূলত অৱস্থিত ই এটা আটক ধুনীয়া প্ৰাকৃতিক বন্দৰ। এই বন্দৰৰ পৰাই বিশ্বৰ বিভিন্ন ঠাইলৈ যোৱাৰ সুবিধা আছে।

৩। শান্ত দুৰ্গা মন্দিৰ (Santa Durga Mandir) :

এই মন্দিৰটো বিষ্ণু আৰু শিৱ ভক্ত সকলৰ কাৰণে আকৰ্ষণীয় মন্দিৰ। মন্দিৰৰ কাষত থকা মেলাৰ কাৰণে সুবিধা আছে।

গোৱালৈ যোৱাৰ সুবিধা :

গোৱালৈ বিমান, ৰেল, জাহাজ আৰু বাছেৰে অহা-যোৱাৰ সুবিধা আছে।

১। বিমান সেৱা :

গোৱাত এটা মাত্ৰ বিমান বন্দৰ আছে। এই বিমান বন্দৰটো পানাজিৰ পৰা ৪৫ কিঃ মিঃ দূৰত্বত ডাবুলিমত অৱস্থিত। গোৱালৈ বোম্বে, বাঙ্গালোৰ, দিল্লী আদিৰ পৰা যাব পাৰি। বোম্বেৰ পৰা গোৱালৈ যাবলৈ হলে ৫৫ মিনিট সময় লাগে। বাঙ্গালোৰৰ পৰা ৩০ মিনিটত বিমানেৰে গোৱালৈ যাব পাৰি। পুনা আৰু হায়দৰাবাদৰ পৰাও গোৱাপৰ্যন্তলৈ অহা যোৱাৰ সুবিধা আছে।

ৰেল সেৱা ঃ

বোম্বে আৰু বাঙ্গালোৰৰ ফালৰ পৰা ৰেলেৰে গোৱালৈ যোৱাৰ সুবিধা আছে। ভাৰতীয় ৰেলৱেৰ লগত সংযোগকাৰী ৰেলষ্টেচন হ'ল ভাস্কো-ডা-গামা

অসমৰ যাত্ৰী সকলে বোম্বেলৈ গৈ নাইবা গুৱাহাটীৰ পৰা কলিকতাহৈ বোম্বেলৈ গৈ তাৰ পৰা গোৱালৈ যাব পাৰে। বোম্বেৰ পৰা লুণ্ডা জংচনত নামি তাৰ পৰা শাখা লাইনেৰে গোৱা ভাস্কো-ডা-গামা আৰু মাৰগাওঁলৈ যাব পাৰি। সেই অনুপাতে বাঙ্গালোৰৰ পৰাও লুণ্ডালৈ আহি তাৰ পৰা ভাস্কো ডা গামালৈ ৰেলেৰে যাব পাৰি।

বাছ সেৱা ঃ

অসমৰ যাত্ৰী সকলে গোৱালৈ বোম্বাইৰ পৰা বাছেৰে গ'লে অধিক সুচল হয়। বোম্বেৰ পৰা মহাৰাষ্ট্ৰ ৰাজ্যিক পথপৰিবহন যোগে গোৱাৰ পানাজিলৈ অহা-যোৱা কৰিব পাৰে। বোম্বেৰ পৰা এনে বাছ প্ৰতি দিনে চেণ্ট্ৰেল ৰেলষ্টেচনৰ পৰা আবেলি ২-৪৫, ৪-০০, ৪-৩০ আৰু ৫-০০ বজাত চৰকাৰী বাছৰ উপৰিও বেচৰকাৰী বাছ গোৱালৈ যায়। ইয়াৰ লাক্সাৰী বাছত ভাড়া লয় ১০৫.২৫ টকা আৰু অৰ্দ্ধ লাক্সাৰী বাছ সেৱাৰ ভাড়া ৮৫-৫০ টকা। অৱশ্যে বাছৰ ভাড়া সময়ে সময়ে বৃদ্ধি হৈ থাকে। সেই দৰে পানাজিৰ পৰাও আবেলিৰ ৩ ০০ বজাত বোম্বাইলৈ আহিবলৈ চৰকাৰী বাছৰ উপৰিও বেচৰকাৰী বাছ আছে। বোম্বাইৰ পৰা গোৱালৈ যাবৰ কাৰণে ১৬ ঘণ্টা সময় লাগে। সাধাৰণতে বোম্বাইৰ পৰা আবেলি যোৱা বাছ বিলাক পিছদিনা ৮-০০, ৯-০০ বজাৰ সময়ত গোৱা পায়গৈ।

গোৱাৰ পৰা মাঙ্গালোৰ আদি ঠাইলৈকো পোন পটীয়া বাছ সেৱা আছে। গোৱাৰ পৰা মাঙ্গালোৰ যাবলৈ ১৪ ঘণ্টা আৰু বাঙ্গালোৰলৈ ১৬ ঘণ্টা সময় লাগে।

জাহাজ সেৱা ঃ

বোম্বাইৰ পৰা জাহাজেৰেও গোৱালৈ অহা যোৱা কৰাৰ সুবিধা আছে। বোম্বাইৰ পৰা মঙ্গলবাৰ বাদদি সপ্তাহটোৰ প্ৰত্যেক বাৰতে গোৱালৈ জাহাজ যায়। জাহাজত গোৱালৈ গলে ২২ ঘণ্টা সময় লাগে। অৱশ্যে বোম্বাইৰ পৰা গোৱালৈ বছৰটোৰ সকলো সময়তে জাহাজ সেৱা পোৱা নাযায়। বোম্বাইৰ পৰা যাত্ৰী বাহী জাহাজ অক্টোবৰ মাহৰ পৰা মাৰ্চ মাহলৈকে চলাচল কৰে।

জাহাজৰ ভাড়াও তুলনামুলক ভাৱে বাছৰ ভাড়াতকৈ বহু কম। অৱশ্যে বহুতৰ কাৰণে জাহাজ যাত্ৰা স্বাস্থ্যৰ কাৰণে ক্ষতিকাৰক হোৱাৰ ফলত প্ৰায়বিলাক পৰ্য্যটকে জাহাজেৰে গোৱালৈ যোৱাতকৈ বাছেৰে যোৱাৰ ওপৰত প্ৰাধান্য দিয়ে। জাহাজত গলে বহুতো যাত্ৰীৰ বমি, জ্বৰ আদিৰ হোৱাৰ কাৰণে জাহাজ যাত্ৰা কৰা দেখা নাযায়। তদুপৰি জাহাজেৰে যাবলৈ হলে ইয়াৰ আসনৰ সংখ্যা সীমিত হোৱাৰ কাৰণে আগতীয়াকৈ টিকট কিনিব লাগে।

জাহাজৰ ভাড়া ডেকত ৪৮-০০ টকা আৰু আপাৰ ডেকত ৭২-০০ টকা। অৱশ্যে কেবিন বিলাকৰ ভাড়া যথেষ্ট বেছি। প্ৰথম শ্ৰেণীৰ কেবিন বাৰ্থ ললে ২২০-০০ টকা, ডিলাক্স কেবিন ২৩৫-০০ টকা আৰু গা-ধোৱাৰ ঘৰ সংলগ্ন থকা কেবিনৰ ভাড়া ২৬০-০০ টকা দিব লাগে। আনহাতে এজনীয়া যাত্ৰী যাব পৰা কেবিন বিলাকৰ ভাড়া ৩০০-০০ টকা। জাহাজতে যাত্ৰীসকলৰ খোৱা-লোৱাৰ সকলো সুবিধা আছে।

গোৱালৈ জাহাজেৰে যাবৰ কাৰণে আগতীয়াকৈ টিকট সংগ্ৰহৰ ঠিকনা হৈছে—

1) The Mugal Line ltd. 16 Bank Street, Bombay - 400023.

2) M/S V. S. Dempo & Co. Panagi.

গোৱাৰ বিভিন্ন ঠাই দৰ্শনৰ ব্যৱস্থা ঃ

গোৱাৰ বিভিন্ন আকৰ্ষণীয় স্থান ভ্ৰমন কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰী বা বেচৰকাৰী বাছ সেৱা আছে। গোৱাৰ "Tropicana Holidays International" চমুকৈ T. H. I. নামৰ কোম্পানীটোৰ বাছৰ দ্বাৰা উত্তৰ গোৱা আৰু দক্ষিণ গোৱা একেদিনাই ভ্ৰমন কৰিব পাৰি। উল্লেখযোগ্য যে ভ্ৰমনকাৰীৰ প্ৰায়বিলাক বাছতেই এজনকৈ পেচাদাৰী গাইড থাকে আৰু তেওঁ পৰ্য্যটক সকলক অঞ্চল বিলাকৰ সবিশেষ জানিবলৈ দিয়ে। গোৱাত আনকি নাৱেৰে ভ্ৰমন কৰাৰ সুবিধা আছে।

বাছেৰে উত্তৰ গোৱা ভ্ৰমন কৰোতে সাধাৰণতে

তলত দিয়া ঠাইবিলাক চাব পাৰি।

1) Mayam Lake (2) Arvalem Water Falls 3) Shri Datta Mandir (4) Mapusa City (5) Vagat-tore Beach (6) Anjuna Beach (7) Calangate Beach 8) Fort Aguda.

দক্ষিণ গোৱা ভ্ৰমণ কৰিলে তলত দিয়া স্থান বিলাক চাব পাৰি :

1) Mira Mar (2) Dona Paula Beach (3) Old Goa (4) Mangulosh Temple (5) Santadurga Temple 6) Margoa City (7) Colva Beach (8) Vasco-Da-Gama (9) Mormugoa Harbour.

গোৱাত থকা সুবিধাসমূহ ঃ

ভাৰতৰ অন্যান্য ঠাইৰ দৰে গোৱাতো পৰ্য্যটক সকলৰ থকা মেলাৰ কাৰণে বহুতো হোটেল আৰু ধৰ্মশালা আছে। সেইবিলাকৰ ভিতৰত কিছুমানৰ নাম উল্লেখ কৰা হৈছে—

ক) পানাজিত থকা হোটেল ঃ

(1) Hotel Mandovi, Bandodkarmarg. Tel-2285.

(2) Hotel Aroma, Gunhariva Road, Opp. Municipal Part. Tel-3519.

(3) Hotel Somarat, Dadavaidya Road, Tel - 3339

(খ) ক্লোভা ঃ

(1) White Sands hotel, Clova Beach, Tel - 3753

2) Tourist Cottage, Clova Beach, Tel - 2287

(গ) মাৰগোৱা ঃ

(1) Govt. Rest House, Monti Hill Margo, Tel-2996

(2) Goa. Gest House Near Railway Gate Tel-2257

(3) Hotal Naaz, Kharband Road, Tel-3201

(ঘ) মাপোচা :

(1) Hotel Safari, Opp. Mambatdar's office.

(2) Samrat Lodge, Fairabika.

(3) Janki Sankar Lodge, Kareko Bldg. Tel-401

(ঙ) ধৰ্মশালা ঃ

(1) Nageshi Devasthan, Bandora, Pandura, Goa.

(2) Agalshala of Shri Ramnath Devasthan, Ramnathi, Bandivada, Ponda, Goa.

(3) Agarshala of Shri Shanta Durga Devacthan Karlem, Ponda, Goa. ✶

গল্প

বাণিজ্য দর্পণ

৩৩ তম সংখ্যা

॥ ১৯৯৫–৯৬ ॥

[চুটি গল্প]

ৰবীৰ মন

—কৰবী শইকীয়া
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

ৰবী এজনী স্নাতক ১ম বাৰ্ষিকৰ ছোৱালী। উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষা শেষ হোৱাৰ পাছত তাই ভাবিছিল দক্ষিণাত্য ভ্ৰমণলৈ যোৱাৰ কথা। কিন্তু তাইৰ সপোন বাস্তৱত পৰিণত নহ'ল। সেই সময়ত দেউতাকৰ চাকৰিৰ বদলিৰ খবৰ আহিল। কিন্তু তাই অলপো দুখ নকৰিলে। একমাত্ৰ ছোৱালী ৰবীক দেউতাকে বৰ মৰম কৰে। ৰবীয়ে কিন্তু পঢ়া-শুনাতকৈ খেলা-ধূলা, নাচ-গান কৰিহে বেছি ভাল পায়।

সিদিনা আছিল ১৯৯৬ চনৰ পহিলা দিন। দেউতাকে নতুন ঠাইলৈ যাবলৈ ওলাইছে। দেউতাকক দেখি ৰবীয়ে নতুন ঠাইলৈ যাবলৈ উৎপাত লগালে। দেউতাকে ৰবীকো বহুতো বুজালে যে 'দূৰণিৰ ঠাই, বহু কষ্ট হ'ব। তুমি যাব নালাগে।' তাই কিন্তু আকোঁৰগোজ। তাই যাবই, অৱশেষত দেউতাকে ৰবীক নিবলৈ মান্তি হ'ল।

সেইদিনা ৰবীৰ মনত বৰ ফূৰ্তি। তাই ৰাতিপুৱাই সুন্দৰকৈ কাপোৰ-কানি পিন্ধি দেউতাকৰ লগত ওলাল।

ৰবীহ'তে এখন 407 ত সেই নতুন ঠাই আঠাবাৰিলৈ বুলি যাত্ৰা কৰিলে। বাট খনে মূল পথৰ পৰা ফালৰি কাটি এটা সৰু আলিয়েদি সোমাই যোৱাত ৰবীয়ে বুজি পালে যে তাহাঁতি আঠাবাৰিৰ ৰাস্তাত সোমাইছে। সেই মূহুৰ্ত্তত ৰবীৰ মন এক বিমল আনন্দেৰে ভৰি পৰিল। ৰবিয়ে বাটৰ খিৰিকিৰে দেখা পালে ৰাস্তাৰ দুয়োকাষে ধাননি পথাৰ। মাজে মাজে কিছুমান সৰু-সৰু পুখুৰী। তাতে সৰু সৰু লৰা ছোৱালীবোৰে বৰষীৰে মাছ ধৰিছে। কি যে বিমল আনন্দ। ৰবীৰ মনটো যেন দূৰ-দিগন্তলৈ উৰি গৈছে।

দেউতাকে নামিবৰ হ'ল বুলি কোৱাতহে যেন ৰবী সাৰ পাই উঠিল। দুয়ো বাটৰ পৰা নামি এখন সৰু দলং পাৰ হৈ অফিচ পালেহি। দেউতাকে অফিচত সকলোৰে লগত চিনাকি হ'ল আৰু ৰবীকো কৰ্মচাৰী সকলৰ লগত চিনাকি কৰাই দিলে। গাওঁৰ মানুহবোৰে নতুন মেনেজাৰক চাবলৈ জুমুৰি দি ধৰিছেহি।

সকলোৰে লগত পৰিচিত হৈ ৰবীয়ে কিছু সময়ৰ পাছত বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। তাই দেখা পালে এটা পুৰণা ফ্ৰক পিন্ধা ছোৱালী এজনীয়ে কাষৰ ঘৰ এটাৰ পদুলিত ৰৈ আছে। ছোৱালীজনীৰ প্ৰতি ৰবীৰ মৰম উপজিল। তাই দেখা পালে ছোৱালীজনীৰ মুখখনিত এটি সৰলতাৰ ভাৱ। তাই ছোৱালীজনীক মাতিলে আৰু নিজৰ পৰিচয় দিলে।

ছোৱালীজনীৰ নাম আছিল নাজমা। নাজমাই ৰবীক গাওঁৰ পৰিবেশ দেখাবলৈ ধৰিলে। চহৰৰ কোলাহল পূৰ্ণ পৰিবেশৰ পৰা আহি এই ঠাইত ৰবীৰ বৰ ভাল লাগিল। তাই তাত দেখা পালে এখন নিকা সমাজ। নাজমাই ক'লে যে তাহাঁতৰ আঠাবাৰীত হিন্দু, মুছলমান সকলো মানুহেই থাকে। সকলোৱেই শ্ৰম মুখী মানুহ। কিন্তু প্ৰতিবছৰে অহা বানপানীয়ে তাহাঁতৰ গাওঁৰ মানুহৰ অৱস্থা বেয়া কৰিছে। তাৰোপৰি পৰিয়ালৰ সংখ্যা বৃদ্ধিয়ে সেই জীৱিকাৰে অভাৱ নুগুচাই।

নাজমাই চকুলো টুকি কলে যে আগতে তাহাঁতিয়ে গাওঁৰ আটাইতকৈ ধনী আছিল। কিন্তু

ৰানপানীয়ে সকলো উটুৱাই নিলত এতিয়া তাঁইতৰ বৰ দুখ। ভায়েক-ভনীয়েক কেইনাটাও থকাত এতিয়া বাপেকে তাইক বিয়া দিবলৈ ওলাইছে। তাই চকুলো টুকি কলে যে তাৰ বাহিৰে উপাই নাই। তাইৰ বায়েক এজনীকো এমাহ মানৰ আগতে বিয়া দিয়া হৈছে। নাজমাই ৰবীক কলে বাইদেউ আপোনালোক বৰ সুখী। আপোনালোকৰ পঢ়া-শুনা কৰিবলৈ ইমান সুবিধা। কিন্তু মই কোনোমতে ৯ম মান পাইছিলোহে। ভাবিছিলো মেট্ৰিক দিম। কিন্তু সেই আশা পূৰণ নহ'ব। কাৰণ পৰীক্ষা দিবলৈ বহুত পইচাৰ দৰকাৰ। এতিয়া নৱম মানত কিতাপ বহীও বহুত লাগে। এই কথা কৈ নাজমা উচুপি উঠিল।

ৰবীৰ অন্তৰখনত যেন কিবা এটাই খুচি দিছে। তাই ভাবিছে যে তাঁইতি নাজমা হঁতৰ তুলনাত বহুত সুবিধা পাইছে। পঢ়া-শুনাৰ ক্ষেত্ৰত। তাঁইতি পাইছে যি বিচাৰে তাকে, কিন্তু নাজমাহঁতে এখন কিতাপ, এযোৰ কাপোৰৰ কাৰণে কান্দিছে।

অৱশেষত ৰবীহঁতৰ উভটিবৰ সময় হ'ল। দেউতাক আৰু তাই সকলোৰে পৰা বিদায় লৈ বাচত উঠিল। তাইৰ মনত কিন্তু এতিয়া আগৰ হাঁহি নাই। তাই অনবৰতে নাজমাৰ চকুলোৰে ভৰা মুখখনিহে দেখা পায়।

ঘৰ পাই সেইদিনা ৰাতি ৰবীয়ে তাইৰ ডায়েৰীত তাইৰ জীৱনৰ সেই স্মৰণীয় দিনটোৰ কথা- সেই ধানলি পথাৰ সেই নাজমাজনীৰ বিষয়ে লিখিলে।

পাছদিনা দেউতাকে পুনৰ অফিচলৈ যাবলৈ ওলোৱাত ৰবীয়ে দেউতাকৰ হাতত এটা টোপোলা তুলি দিলে নাজমা লৈ বুলি।

সেই টোপোলাটোত আছিল এখন টেষ্ট পেপাৰ, কেইখনমান বহী আৰু পুৰণা কিছু কিতাপ। দেউতাক গোৱালৈ চাই চাই ৰবীয়ে ভাৱিছিল সেই কিতাপ খিনিয়ে নাজমাৰ কিছু অভাৱ পূৰণ কৰিব পাৰিবনে?

> ৰাতি যিমান কঠিন হ'ব, প্ৰভাত সিমান উজ্জল হব। চাৰিও-ফালৰ পৰা আন্ধাৰে আৱৰি ধৰিলেও ভয় নকৰিবা, প্ৰভাত হবই।
>
> —জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা

গল্প

অশান্ত সময়

—বাকীব্ল চন্দিদৌক্ৰ
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

আকৌ এবাৰ ভাবিলে কাকতিয়ে, ‘নাই নাই মোৰ মতৰ পৰিবৰ্তন হবই নোৱাৰে। নিজৰ ভাষা সংস্কৃতি এৰি মোৰ লৰাই বিজতৰীয়া এসোপা পঢ়িব নোৱাৰে। যদি অসমীয়া স্কুলত অসমীয়াই নপঢ়ে, পঢ়িব কোন, সেই বঙালী কেইটাই, মাৰৱাৰী কেইটাই হয়। তেনেহলে দেখোন কেইবছৰ মানৰ পাছত দৰবত দিবলৈও অসমীয়া পোৱা নাপাব। নাই, সেইটো হবলৈ দিব নোৱাৰি অন্তত আমিবোৰ জীয়াই থকা লৈকে। মোৰ লৰাই যিমানেই যি হলেও অসমীয়াতেই পঢ়িব”। জাতীয়তাবাদী চিন্তাধাৰাৰ অনুপ্ৰাণিত কাকতিয়ে ভাবিলে।

শ্ৰী সনাতন কাকতি, বৰডৰা এল, পি, স্কুলৰ হেডমাষ্টৰ। এজন কাঢ়া তথা সুশিক্ষক হিচাপে অঞ্চলটোত তেওঁৰ নাম আছে। প্ৰত্যেক বছৰে তেওঁৰ স্কুলৰ পৰা অন্তত দুটাখান লৰাই বৃত্তি পায়েই আৰু পৰম্পৰা আগৰে পৰাই চলি আহিছে। কাকতিৰ পৰিয়ালত পত্নী ভগৰবালা, ডাঙৰ জীয়েক কমি, আৰু দুই পুত্ৰ ঋদীপ তথা বিশ্বজিত। জীয়েক কমি অষ্টম মানত, ঋদীপ ষষ্ঠমানত আৰু বিশ্বজিতে অহা বছৰতে বিদ্যাৰম্ভ কৰিব। এজন শিক্ষক হিচাপে কাকতিয়ে বিশ্বজিতক নিজৰ স্কুলখনতে পঢ়াটো বিচাৰে যদিও ঘৰৰ আনসকল মানে জীয়েক কমি তথা পুতেক ঋদীপৰ যুক্তি হল যে তাক অসমীয়া ভগা চিগা স্কুলবোৰত নপঢ়াই ওচৰৰে নামকৰা ইংৰাজী স্কুলখনতে নাম লগাই দিব লাগে। কাৰণ সিহঁতে বোলে অসমীয়া স্কুলত পঢ়ি যি ভুল কৰিলে সেইটো ভায়েকক কৰিবলৈ নিদিয়ে। প্ৰথমতে কাকতিয়ে এইবোৰত মুৰ নঘমাইছিল যদিও অষ্টম মানলৈকে পঢ়া ভগৰবালাইও যেতিয়া সিহঁতক সমৰ্থন কৰিবলৈ ধৰিলে কাকতিয়ে অলপ গুৰুত্ব দিবলৈ বাধ্য হল।

ছহ, গোটেই খনে যেতিয়া উন্নতি কৰিছে, পঢ়ি-শুনি মানুহ বিদেশলৈ গৈছে, ডাঙৰ মানুহ হৈছে আৰু আমাৰ এওঁ নিজৰ পুতেককো এল, পি, স্কুলৰ মাষ্টৰ বনাব খুজিছে। ভগৰবালাৰ যুক্তি। কাকতিয়ে কিবা এষাৰ কম বুলিও নকলে। কলে কি হব, ইহঁতে কি বুজিব দেশৰ ভাষা, সংস্কৃতি আদি যে পতনৰ পথাহত ; হুমুনিয়াহ তৰিলে কাকতিয়ে।

এদিন কাকতিয়ে শ্ৰেণীত পঢ়াই থাকোতেই ধুনীয়া মাৰুতি গাড়ী এখন স্কুলৰ সন্মুখত ৰখিল। কাকতিয়ে পঢ়াই থকাৰ পৰাই চাই তাৰ পৰা এগৰাকী সুন্দৰী মহিলা নামি অহা দেখিলে। স্কুলৰ নতুন পৰিদৰ্শক আহিছে বুলি কাকতিয়ে লৰাছোৱালীবোৰক মনে মনে পঢ়ি থাকিবলৈ কৈ বাহিৰলৈ আহিল। মানুহ গৰাকীয়ে কাকতিক দেখি কলে ‘আপুনিয়েই ইয়াৰ হেডমাষ্টৰ নেকি ‘হয়, আহক কাকতিয়ে কাৰ্যালয়লৈ মাতিবলৈ দি সুধিলে, চিহে আপুনি- জা’ মই শ্ৰীমতী দেৱবালা গোহাঁই। ঠিকাদাৰ ৰনজিৎ গোহাঁইৰ পত্নী। কাকতিৰ মনত পৰি গ'ল পেপাৰত পঢ়া ‘ঠিকাদাৰ ৰনজিৎ গোহাঁইৰ কুকীৰ্তি সমুহ। কেনেকৈ কিবা এটা হলোৱাৰ পাছতে ভাগি মানুহ মৰাৰ কথা! ‘জা’ মোক এইখন স্কুলৰ মাষ্টৰনী ৰূপে নিযুক্তি দিছে। এইবুলি কৈ তেওঁ কাগজখিলা কাকতিৰ ফালে আগবঢ়াই দিলে।

এই দৰে চাওতে চাওতেই আগৰ চাৰিজন মাষ্টৰৰ ঠাইৰ এতিয়া সাতজন হলগৈ। বাকী কেই-গৰাকীও কোনোবা দালালৰ পত্নী, ইঞ্জিনিয়াৰৰ পত্নী আদি।

স্কুলখন চলি থাকিল, কাকতিও নিয়মিত ভাৱে যায় বাকী সকলো আছে। চাৰিটা শ্ৰেণীত পাঠদান চলি থাকে। পঢ়ুৱাই পঢ়াই থাকে বাকী সকলে সন্মুখৰ ফিল্ডখনত বহি আড্‌ডা দিয়ে। এদিন কাকতি স্কুললৈ অহাত অলপ পলম হল। পথাৰৰ জেওৰাখন গৰুৱে ভঙাত মেৰামতি কৰি স্কুল পায়হি মানে চাৰে এঘাৰ মানেই বাজিলগৈ। স্কুলখনত সোমায়েই ভিতৰত চিঞৰ বাখৰ শুনি কি হৈছে বুলিনো কাকতিয়ে ভিতৰলৈ জুমি চালে! তাৰে কিছুমান লৰা ছোৱালীয়ে বেঞ্চৰ ওপৰত নৃত্য কৰিছে, কিছুমানে কাগজৰ ৰকেট উৰুৱাইছে আৰু মাষ্টৰনী এখন চিনেমাৰ আলোচনী টেবুলত মেলি থৈ দিবা নিদ্ৰাত মগ্ন। কাকতিক দেখি লৰা-ছোৱালীবোৰ চুপচাপ হৈ বহিল। ভিতৰত সোমাই কাকতিয়ে গল খেকাৰি দুটামান মাৰি "এইবোৰ কি হৈছে বুলি থৰেঙেৰেই কলে। মাষ্টৰনী গৰাকীয়ে খপজপকৈ উঠি চাৰ চাৰ কালি ৰাতি এটা পাৰ্টি এটেণ্ড কৰিব লগা হল কাৰণেই টোপনীয়েই ভাল নহল বুলি কৈ কাকতিৰ মুখলৈ চালে, খঙত কাকতিয়ে একো নকই নিজৰ কাৰ্যালয়লৈ গল।

এবাৰ ছমহীয়াৰ বহী চাওতে কাকতিয়ে দেখিলে যে এটা লৰাই ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰপতি লোকনাথ মিশ্ৰ লিখিছে, অসমৰ প্ৰথম মুখ্যমন্ত্ৰী গোলাপ বৰবৰা আদি। বহী দিওঁতে তাক যেতিয়া এইবোৰ কথা সুধিলে সি কলে যে বাইদেওৱে যি কৈছে সি সেইটোৱেই লিখিছে। আনকি যেতিয়া সি সেইবোৰ কৰাই দিয়া বহীখন দেখুৱালেহি তেতিয়া কাকতিৰ মুখৰ মাত হেৰাল। বাৰে সিংকৰা ভুল এসোপাত বাইট চিন দি আত নম্বৰ পৰ্যান্ত দিয়া আছে।

এইবোৰ দেখি শুনি কাকতিৰ এসময়ত অসহ্য লাগিলগৈ। এদিন স্কুল ছুটিৰ পাছত সকলো শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীকে মাতি আনি কাকতিয়ে অলপ বুজালে,

ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকল দেশৰ ভবিষ্যত সিহঁতক যদি এতিয়া
পৰাই এই ভাবৰ জোখৰবোৰ শিকোৱা হয় তেনেহলে
সিহঁতৰ ভবিষ্যতবোৰ কি হবগৈ, ঠেলাৱালা, ৰিক্সাৱাল
নেকি? আপোনালোকে যদি দৰমহা খাবলৈকে স্কুলত
সোমাইছেহি তেনেহলে ইয়াত নপঢ়ালেও হব কেৱল
আহি চহীটো কৰি যাবহি এই লৰাছোৱালী কেইটাৰ
পঢ়াবলৈ আমাৰ আগৰ কেইজনেই যথেষ্ট। সে
দিনা আৰু শ্ৰীমতী গোহাঁইয়ে লৰাক প্ৰশ্নোত্তৰ কৰা
দিছে মহাত্মা গান্ধীক বৃটিছে গুলিয়াই মাৰিলে বুলি
এগৰাকীয়ে গোলাপ বৰবৰাক অসমৰ প্ৰথম মুখ্যমন্ত্ৰী
পাতিলে। সেইদিনা কাকতিয়ে মনৰ সকলো উজাৰ
দিলে আৰু শেষত নতুন মাষ্টৰনী কেইগৰাকীয়ে
তলমুৰ কৰি ওলাই গ'ল।

দুদিন মানৰ পাছত এদিন কাকতি বজাৰ
পৰা আহোঁতে বাটতে ৰনজিৎ গোহাঁইয়ে আগ
ধৰাৰ দৰেই ধৰিলে। কাকতি, আপুনি মোৰ পত্নী
সকলোৰে আগত অপমান কৰিছে। হুহ, মই
অপমান কৰিম, অপমান সন্মান থকা মানুহকে কৰ
হয়। মইটো তেওঁক বুজাইছোহে। —অ, 'আপু
বুজাবলৈ আহিছে মোৰ পত্নীক, আপুনি জান
কালিলৈকে আপুনি কোনোবা খুদুৰীলৈ বদলি
যাব পাৰে বা চাকৰিৰ পৰাই খেদা খাব পাৰে
মোৰ পাৱাৰ দেখা নাই আপুনি। গতিকে ভালদৰে
থাকিব নহলে এই বুঢ়া বয়সত বৰ লটি ঘটি
কিন্তু, এইবুলি কৈ ফোঁফোৱাই গোহাঁই গাড়ীখন
উঠি গুচি গল। কাকতি শিল পৰা কপৌৰ দৰে
লাগি ৰ'ল।

ঘৰলৈ আহি বহুত ভাবিলেহি কাকতিয়ে
কৰা যায়। শেষত কাকতিয়ে ভাবিলে যে অব
লবলৈ পাচ-ছবছৰ মান থাকোতে যদি মোৰ
লটিঘটি খন হয় তেনেহলে মোৰ কি হব। পৰিয়া
টোৰ কি হব, লৰা-ছোৱালীহতৰ একা। মই
তাতে অকলে কি কৰিব পাৰো দেশখনেই যেতি
অযোগ্য মানুহৰ হাতত পৰে। ওহো মই আৰু একো
প্ৰতিবাদ কৰিব নোৱাৰো। বিবেকৰ দংশনত গো

জীৱন ভুগিম পাছে মোৰ এই কণ কণ লৰা-ছোৱালী কেইটাৰ কথা ভাবিবই লাগিব। আৰু বিশ্বজিং, এই ধৰণৰ দুৰ্নীতি গ্ৰস্ত বিদ্যালয়ত পঢ়াতকৈ, 'যৰ শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীবোৰ টকাৰ জোৰত লৰা-ছোৱালীক পঢ়াবলৈ আহে জ্ঞানশূন্য মগজবোৰ লৈ তাতোতকৈ সি ইংৰাজী স্কুল খনতে পঢ়া ভাল। অন্ততঃ সমাজত অলপ সন্মান লাভ কৰিব পাৰিব।

জীৱনৰ প্ৰথম নৈতিক পৰাজয়ত কাকতি তলমূৰ কৈ বহি ৰল। ০০০

> কাপুৰুষালি আৰু হিংসাৰ ভিতৰত এটা বাছি লব লগীয়া হলে, মই নিশ্চয় হিংসাকে বাছি লবলৈ কম। কিন্তু মই বিশ্বাস কৰো যে হিংসাতকৈ অহিংসা বহুত ভাল, শাস্তি দানতকৈ ক্ষমা বেছি পুৰুষালিৰ চিন।
>
> —মহাত্মা গান্ধী

॥ জানি থোৱা ভাল ॥

সংগ্ৰহঃ হৰিকৃষ্ণ সোণোৱাল ।
স্নাতক; দ্বিতীয় বাৰ্ষিক

১। গাত এচিদ পৰিলে এচিদ পৰা ঘা যথেষ্ট ঠান্ডা পানীৰে ভালদৰে ধুই তাত নাৰিকলৰ তেল আৰু চুণৰ পানী মিহলোৱা মিশ্ৰণ সানিব লাগে ।

২। পেটৰ ভিতৰত জোক সোমালে তিয়ঁহ এটা কেঁচাই খাব লাগে বা ইয়াৰ ৰস উলিয়াই খালে জোক মৰি বাহিৰ ওলাই আহে।

৩। উৰহ মাৰিবলৈ হ'লে — বিচনাত বা অন্যান্য বস্তুত উৰহ হ'লে তাক মাৰিবলৈ কাৰণে কদম গছৰ ছালখুন্দি সেই উৰহ হোৱা ঠাইত ৰাখিব লাগে নাইবা, ইয়াৰ ছালৰ ৰস ছটিয়াব লাগে । নৰসিংহৰ পাতো এনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে উৰহ সহজে মৰে ।

৪। বাচন ধোৱা ষ্টিলউলত প্ৰায়ে মামৰে ধৰে। পানীত ডুবাই থ'লে মামৰে নধৰে আৰু বাচন ধুবলৈ ও ভাল হয় ।

৫। চেনিত পৰুৱা নালাগিবৰ বাবে সাত বা আঠটামান লং চেনিৰ মাজত থৈ দিয়ক। পৰুৱা দূৰতে থাকিব ।

৬। কাপোৰত চিয়াঁহী লাগিলে কাপোৰখনৰ দুয়োফালে টুথপেষ্ট লগাই কিছুসময়ৰ পাচত ধুই দিয়ক ।

৭। বৰষুণৰ বতৰত প্ৰায়ে জোতাৰ ভিতৰলৈকে পানী সোমায়। তিতা জোতা শুকুৱাবলৈ জোতাৰ ভিতৰত খবৰ কাগজৰ টুকুৰা ভৰাই দিয়ক । সোনকালে শুকাই যাব।

৮। 'হিকটি' আহিলে তৎক্ষণাত অলপ হালধি মিহলাই এগিলাচ পানী খালে 'হিকটি' অহা বন্ধ হয় ।

৯। বেৰত মকৰাজাল সঘনাই হ'লে চাফা কৰি থাকিবলৈ অসুবিধা হয়। মকৰাজাল সৰা ঝাৰুৰ আগত কেৰাচিন তেল সানি সাৰি চাওক ।

১০। বেৰত গজাল মাৰোতে মৰাৰ আগতে গজালবোৰ গৰম পানীত ডুবাই লৈ মাৰিব। তেতিয়া গজাল মাৰোতে বেৰৰ প্লাষ্টাৰ খহি নপৰে। ●

আমি জানোনে ?

সংগ্ৰহ : শ্ৰীমাধৱ শইকীয়া
স্নাতক, তৃতীয় বৰ্ষ।

১। যন্তৰ — মন্তৰ (Jantar Mantar) কোনে সাজিছিল ?

উঃ- জয়পুৰৰ মহাৰাজ দ্বিতীয় জয়সিংহই । 1743 চনত দিল্লীত ' যন্তৰ - মন্তৰ সাজিছিল ।

২। কোনটো বিদেশী বেংকে প্ৰথমে ভাৰতত ইয়াৰ কাৰ্য্যালয় স্থাপন কৰিছিল !

উঃ- 1853 চনত চাৰ্টাৰ্ড বেংকে (Chartered Bank) বিদেশী বেংক হিচাপে মাদ্ৰাজত প্ৰথমে ইয়াৰ কাৰ্য্যালয় স্থাপন কৰে।

৩। ভাৰতৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ 'গুৰুদ্বাৰ' (Gurudwara) কোনটো ?

উঃ- অমৃতসৰৰ স্বৰ্ণ মন্দিৰ ভাৰতৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ডাঙৰ গুৰুদ্বাৰ । 1577 চনত শিখসকলৰ চতুৰ্থ গুৰু, গুৰু ৰাম দাসে ইয়াক সজাৰ কাম আৰম্ভ কৰে আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী গুৰু অৰ্জুন দেৱে ইয়াৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰে।

৪। ভাৰতৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ডাঙৰ ষ্টেডিয়াম (Stadiom) কোনটো ?

উঃ- কলিকতাৰ যুৱ ভাৰতী (Yuba Bharati) ষ্টেডিয়াম ভাৰতৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ডাঙৰ ষ্টেডিয়াম। ইয়াত 1 লাখ 20 হাজাৰ লোকে খেল উপভোগ কৰিব পাৰে আৰু ই 76 একৰ (30.75 হেক্টৰ) মাটি আগুৰি আছে।

৫। জেৰ'গ্ৰাফী (Xerography) প্ৰথমে কোনে আৱিষ্কাৰ কৰিছিল ?

উঃ- জন ৱাকাৰ (John Walker)

৬। ' কংগ্ৰেছ'ৰ প্ৰথম সভানেত্ৰী কোন আছিল ?

উঃ- এনিবেচান্ত কংগ্ৰেছৰ প্ৰথম সভানেত্ৰী আছিল ।

৭। ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছৰ প্ৰথম সভানেত্ৰী কোন আছিল ।

উঃ- 'সৰোজিনী নাইডু' ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছৰ প্ৰথম সভানেত্ৰী আছিল । তেখেত উত্তৰ প্ৰদেশৰ প্ৰথম গৱৰ্ণৰো আছিল।

৮। উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ প্ৰথম মহিলা বিচাৰপতি কোন আছিল ?

উঃ- ফাতিমা বিবি (Fatiama Beevi) ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ প্ৰথম বিচাৰপতি আছিল । এই স্থান অৰ্জন কৰা তেওঁ পৃথিবীৰ ২য় গৰাকী মহিলা ।

৯। ভাৰতৰ আটাইতকৈ পুৰণি দুৰ্গ ?

উঃ- কালিঞ্জৰ (Kalingar) দুৰ্গ । ইয়াক ৰজা ভৰতৰ পুত্ৰ কালিঞ্জৰে (Kalingar) সজাইছিল বুলি বুৰঞ্জীবিদ সকলে কয় ।

॥ এইড্‌সৰ সন্দৰ্ভত আলোচনা চক্ৰ ॥

(নিজস্ব সংবাদদাতা)

ডিব্ৰুগড়, ২ ফেব্ৰুৱাৰী : ৩১ জানুৱাৰী 'কানৈ কৰ্মাচ কলেজত "ইউনিভাৰছিটি টক এইড্‌স" প্ৰকল্পৰ অন্তৰ্গত আধুনিক পৰ্য্যায়ৰ কাৰ্য্যৱলী সম্পৰ্কে এক আলোচনা চক্ৰ অনুস্থিত হয়। আলোচনা চক্ৰখন মুকলি কৰে অধ্যক্ষ মনোমোহন দাসে। এই কথা জনাইছে প্ৰোগ্ৰাম অফিছাৰ প্ৰদীপ কুমাৰ সাহুৱে। উক্ত আলোচনা সভাত কলেজৰ শিক্ষক, টক কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ - ছাত্ৰী, ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা যোজনাৰ স্বেচ্ছাসেৱক, বিদ্যালয়ৰ 'টক এইড্‌স' কমিটিৰ সদস্য বৰ্গ উপস্থিত আছিল।

অলোচনাত এইচ্ আই ভি, এইড্‌সৰ বিভিন্ন দিশ আৰু এই বিষয়ে সাৱধান হোৱা, প্ৰতিকাৰ, সফলতাৰ বিষয়ে আলোচনা হয়।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত শ্লোগান আৰু পোষ্টাৰ প্ৰতিযোগিতাও অনুস্থিত হয়।

আলোচনাৰ শেষত এইড্‌স প্ৰতিৰোধ সম্বন্ধে প্ৰচাৰৰ উদ্দেশ্য এটা শোভাযাত্ৰা নগৰ পৰিক্ৰমা কৰে বুলি জনা গৈছে। ● [বাংলাৰ পৰা অনুদিত]

* [সময় প্ৰবাহ * সোমবাৰ * ৩ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৯৭ সংখ্যাত প্ৰকাশিত]

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক, অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ একাংশ

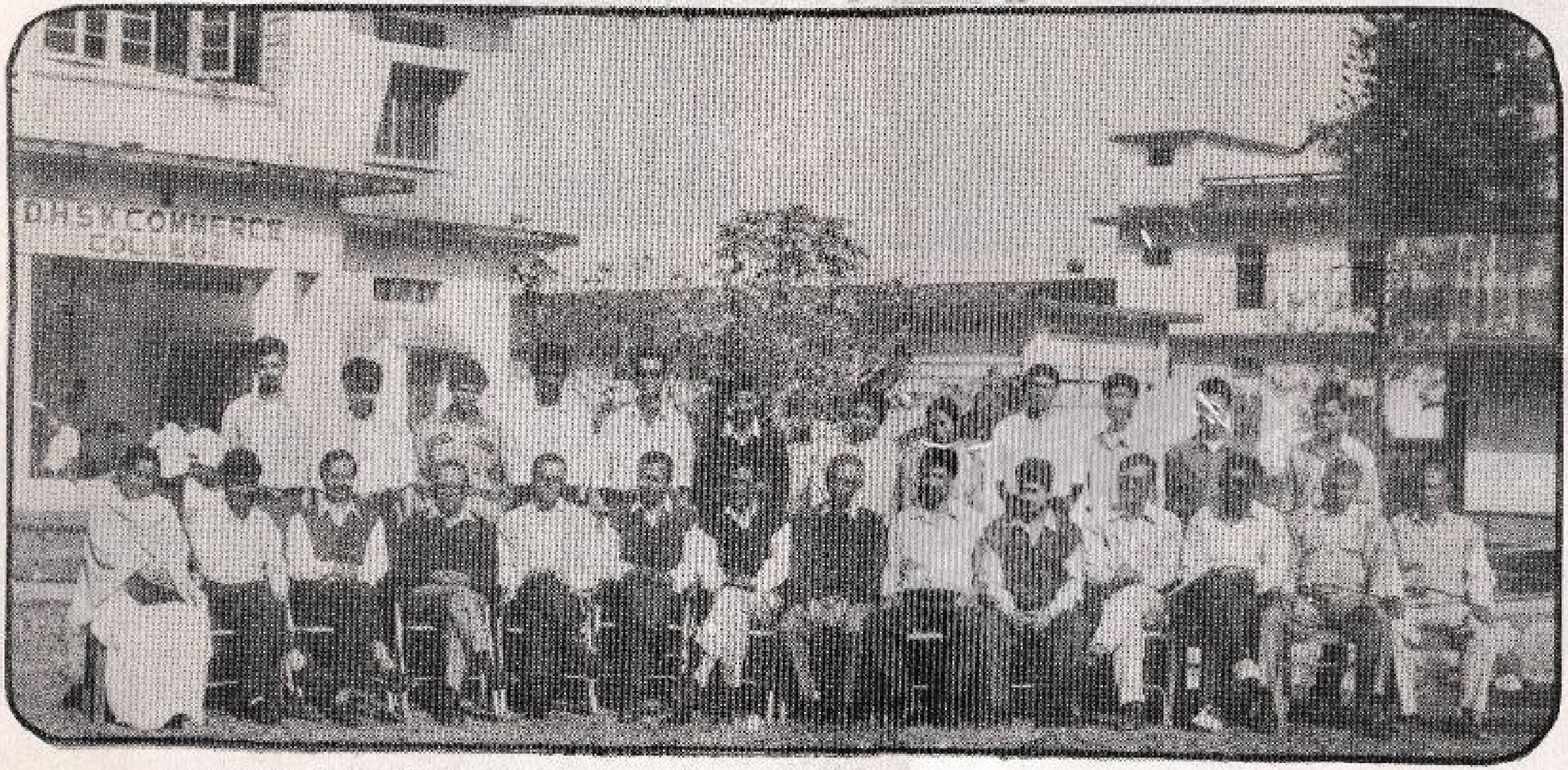

ক্ৰমে বাওঁ ফালৰ পৰা (বহি) : - অধ্যাপিকা চন্দ্ৰলেখা কাকতি, অধ্যাপক– কুমুদ গোস্বামী, পুলিন ৰাজবংশী, ইমৰাণ হুছেইন, ঘনশ্যাম অধিকাৰি, ৰঘুনাথ বৰবৰা, গোপাল শৰ্ম্মা, মনোমোহন দাস (অধ্যক্ষ) শৈলেন গগৈ. প্ৰাণতিম ঠাকুৰ, সুবুধ চন্দ্ৰ পাল, প্ৰদীপ কুমাৰ চাহু, শ্ৰীকৰুণা চৌধৰী (কৰ্ম্মচাৰী), শ্ৰী মোহন ফুকন (গ্ৰন্থ গাৰিক) ।

ক্ৰমে বাওঁ ফালৰ পৰা (থিয় হৈ) : উত্তম শৰ্ম্মা (সদস্য ; সদানন্দ গগৈ (শৰীৰ চৰ্চ্চা বিভাগৰ সম্পাদক) অম্লান বৰপুজাৰী (সদস্য) দিগন্ত শইকীয়া (সাধাৰণ সম্পাদক) প্ৰশান্ত বৰপাত্ৰ গোহাঁই (আলোচনী সম্পাদক) বিপুল ভূঞা (সদস্য) লক্ষীনাই বৰা (কৰ্ম্মচাৰী) প্ৰেমা চেতিয়া (কৰ্ম্মচাৰী) চাও ফ্ৰাচেংমুং গগৈ (খেল বিভাগৰ সম্পাদক) দিগন্ত মেছ (সদস্য) প্ৰদ্যোত বৰুৱা (সদস্য) ভৰত দলে (সাংস্কৃতিক আৰু সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদক) ।

ছাত্ৰ একতা সভা ১৯৯৫-৯৬ বৰ্ষ

মনোমোহন দাস (অধ্যক্ষ)
সভাপতি

কৃষ্ণ শইকীয়া
উপ-সভাপতি

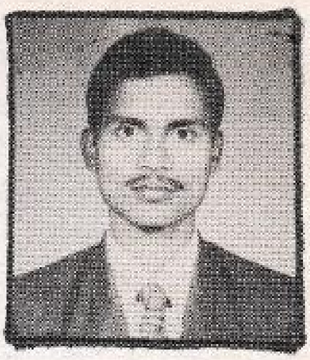
দিগন্ত শইকীয়া
সাধাৰণ সম্পাদক

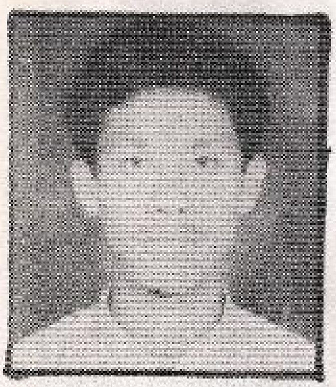
গিৰিণ চেতিয়া
সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক

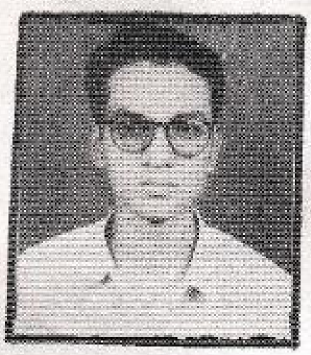
প্ৰশান্ত বৰপাত্ৰ গোহাঁই
আলোচনী সম্পাদক

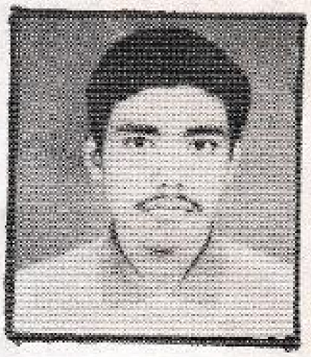
চাও ফ্ৰাচেংমুং গগৈ
খেল বিভাগৰ সম্পাদক

ভৰত দলে
সংস্কৃতি ও সমাজ কল্যাণ
বিভাগৰ সম্পাদক

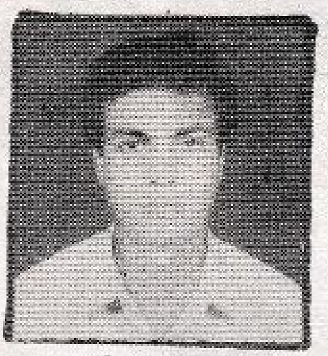
মঞ্জিল আজম
ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদক

ৰুমী বৰা
ছাত্ৰী জিৰনি কোঠাৰ সম্পাদিকা

অপু চেতিয়া
সংগীত বিভাগৰ সম্পাদক

সম্পাদনা সমিতি

ক্ৰমে বাওঁফালৰ পৰা (বহি) :— অধ্যাপিকা কল্পনা খাউণ্ড (উপদেষ্টা), অধ্যাপক ঘনশ্যাম অধিকাৰী (ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক), মনোমোহন দাস (অধ্যক্ষ), কিৰণ হাজৰীকা (উপদেষ্টা), কৃষ্ণ শইকীয়া (উপ-সভাপতি) ।

ক্ৰমে বাওঁফালৰ পৰা (থিয় হৈ) :— ভৰত দলে (সদস্য), বিপুল ভূঞা (সদস্য), উত্তম শৰ্মা (সদস্য), প্ৰশান্ত বৰপাত্ৰ গোহাঁই (আলোচনী সম্পাদক), গিৰিণ চেতিয়া (সদস্য) ।

ছবিত অনুপস্থিত :— অধ্যাপিকা চৰিতা গোস্বামী, অধ্যাপিকা বিমা চক্ৰৱৰ্তী আৰু কমী বৰা (ছাত্ৰী সদস্যা) ।

ঃ প্ৰতিভাৰ ৰেঙণি ঃ

আলোচনীৰ তৰফৰ পৰা শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছো... ... ...

—সম্পাদক

ভবানী পোদ্দাৰ
১৯৯৬ চনৰ উঃ মাঃ (বাঃ শাঃ)
চূড়ান্ত পৰীক্ষাত প্ৰথম শ্ৰেণীৰ
প্ৰথম স্থান লাভ কৰে।

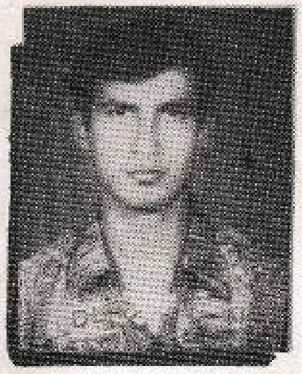

ইন্দ্ৰনীল পাল
১৯৯৬ চনৰ উঃ মাঃ (বাঃ শাঃ)
চূড়ান্ত পৰীক্ষাত প্ৰথম শ্ৰেণীৰ
দ্বিতীয় স্থান লাভ কৰে.

বিনিতা আগৰৱালা
১৯৯৬ চনৰ উঃ মাঃ (বাঃ শাঃ)
চূড়ান্ত পৰীক্ষাত প্ৰথম শ্ৰেণীৰ
চতুৰ্থ স্থান লাভ কৰে.

গিৰিন্দ্ৰ বৰা
শ্ৰেষ্ঠ দৌৰবিদ

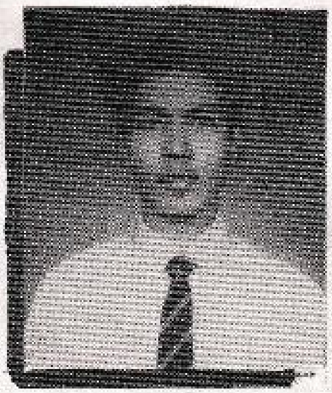

মাধুৰ্য্য বৰুৱা
শ্ৰেষ্ঠ গায়ক

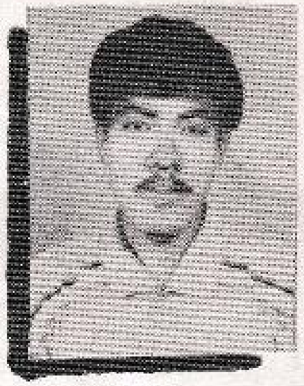

সুনীল চেতিয়া
শ্ৰেষ্ঠ পাঞ্জা খেলুৱৈ

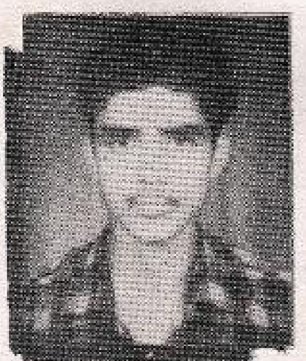

বিতোপন ঠাকুৰ
শ্ৰেষ্ঠ, টেবুল টেনিছ
ডাবলচ আৰু চিঙ্গল

লালন কুমাৰ শৰ্ম্মা
চিনিয়ৰ আন্দাৰ অফিচাৰ

বিষ্ণু চেত্ৰী
B আৰু C চাৰ্টিফিকেট
পোৱা কেডেট।

কবিতা

বাণিজ্য দর্পণ

৩৩ তম সংখ্যা

॥ ১৯৯৫-৯৬ ॥

কবিতা

হে শ্বহীদ প্ৰণামো তোমাক

—মনজিৎ বৰা
স্নাতক ৩য় বাৰ্ষিক

হে শ্বহীদ,
জীৱন জোনাকৰ
এটি মাথোন দুধৰীয়া ছবি
তোমাৰ মোৰ বহুতৰে - - -
নাজানো বুকুত উথল মাথল
উতলা সংগীত বাজে
হেজাৰ বুকুত বাজি উঠে
মুক্তি ! কেৱল মুক্তি !

হাতৰ আঙুলিৰ হেচাঁত
খহি পৰে,
গুৰুম গুৰুম শব্দৰ ধ্বনি
আলি কেঁকুৰি মৃত্যুৰ সুহুৰী বাজে
মৃত্যুৰ ৰঙা পাতাকাত জিলিকি উঠে
শ্বহীদৰ ছায়াছবি'
হে শ্বহীদ,
তোমাৰ মহান বাটত
আমিও খোজ দিওঁ
এখুজি দুখুজিকৈ
ছাঁ পোহাৰৰ মোলান পোহৰত
হে শ্বহীদ প্ৰণামো তোমাক ॥ ০ ০ ০

স্বপ্ন জ্বলে

—বিপুল কুমাৰ ভূঞা
স্নাতক চূড়ান্ত বৰ্ষ

ৰক্ত প্লাবিত হৃদয়ৰ
কল্পিত লাভাৰ দৰে
গলি গলি শেষ হৈ
যায় খোজা মৰম বোৰৰ
সজীৱতা দিবলৈ
তুমি যদি আহিলাহেতেন
বহাগী মলয়াৰ সাজেৰে
আৰু যদি লগত আনিলাহেতেন
মিঠা মিঠা এচাটি বৰষুণ।

স্মৃতিক আৰু কিমান জোকাবা
তাই যে এতিয়া শুই পৰিছে
ভাগৰি জুগৰি
জীৱনৰ দীঘল বাটত
বুটলি সামৰি লোৱা ; বালি চন্দাৰ দৰে
উজ্জল মণি মুকুতাবোৰ
দুহাতে বুকুত সাৱতি ॥

স্মৃতি কাৰ দুভৰিৰে গচকি মোহাৰি
মনৰ কহুঁৱা বন দুচকুৰ শিখাৰে জ্বলাই
অমৰী প্ৰাণীটিক আইঁতৰ চাঁতে এৰি থৈ
সময়ৰ জখলাৰে কোন নামি গুচি গ'ল
কোনে বাৰু ললেহি মোৰ মনৰ খবৰ ?
কোনে বাৰু বুজিব মোৰ দুগালেদি
বৈ অহা দুধাৰি তপত চকুলোৰ
গভীৰতা কিমান ?

কোনে বাৰু ! কোনে।

বাৰিষাৰ ডাৱৰত বিজুলীৰ আজে বাজে খেলা
সেয়া জানো মনৰ খবৰ ?

সেয়া জানো হৃদয়ৰ গোপন সংবাদ ? ০ ০ ০

মনে বিচাৰি যায়

— চহৰলাল আগৰৱাল।
প্ৰবক্তা, বাণিজ্য বিভাগ

মন পখী মোৰ উৰি উৰি যায় ;
নদীৰ পাৰলৈ, পাহাৰৰ দাঁতিলৈ ;
বিচাৰি শান্তিৰ সঁফুৰা।
ৰিব্‌ ৰিব্‌ মলয়া বতাহ,
আকাশৰ স্নিগ্ধতা,
আৰু উগ্ৰ সুকণৰ
মন সাগৰত উঠে।
ঢৌ মোৰ লৰালি কালৰ।
যৌৱনৰ মতলীয়া সুৰবোৰলৈ ;
মাতৃৰ স্নেহভৰা, হিয়া উজাৰি দিয়া,
মৰমবোৰলৈ ;
প্ৰেয়সীৰ কোমল চাৱনি,
আবেগ বিহ্বল আলিঙ্গন বোৰলৈ,
মন মোৰ আকৌ উত্ৰাৱল হয়।
মনে মোৰ চাপলি মেলে
সেউজীয়া ধাননি পথাৰবোৰলৈ,
ধৰালীৰ দিগন্ত স্পৰ্শী শান্ত ধৰালৈ,
কুলু কুলু বৈ যোৱা জুৰিটিৰ পাৰলৈ ;
সেউজীয়া বননিৰ ওখ ওখ গছনিৰ,
খেমালীস্তুৰীয়া চৰাইবোৰৰ,
মন বলিয়া কৰা গীতবোৰলৈ।
মনমোৰ দুৰ্ব্বাৰ গতিশীল হয়
শৈশৱকালৰ দুষ্টালি ভৰা,
বন্ধুবান্ধৱীৰ সতে খেমালী কৰা,
লিৰিবিলি দিনবোৰলৈ
মন মোৰ সেয়েকি যায়।
চহৰৰ কোলাহল, মানুহৰ সমাগম
তীব্ৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতাৰ
কিয় বিচাৰি নাপাওঁ ?
শান্তি মোৰ প্ৰকৃতি বুকুৰ। □

তেজোদ্বীপ্ত সূৰ্য

—ৰাজীৱ বৰপাত্ৰ
স্নাতক ৩য় বাৰ্ষিক

পুৱাৰ বেলিটোৱে
কলা ডাৱৰ ভেদি
মাৰিব খোজে ধৰণীলৈ
এভুমুকি
চটিয়াই দিব খোজে
প্ৰকৃতিৰ বুকুত
এচাটি ৰদৰ চানেকি !
যত আছে অনেক পোহৰৰ
মিশ্ৰিত শান্তি

নিদ্ৰামগ্ন জগতবাসীক
জগাব খোজে - - -
নিজ মোমায়েকক
দেশৰ হকে দুছেও কৰা
লাচিত বীৰৰ আগমনৰ
বতৰা দিব খোজে ।

মাতৃৰ কোলাত
এতিয়াও নিদ্ৰিত শিশুক
সিহঁতৰ তেজোদ্দিপ্ত
প্ৰতিশ্ৰুতিৰ কথা সোঁৱৰাব খোজে

দৰিদ্ৰৰ কবলত পৰি
শ্বাস নিশ্বাস বঞ্চিত জনক
জনগনক
অনাগত ভৱিষ্যতৰ,
পুজিপতিৰ শোষনৰ পৰা
মুক্ত কৰিব খোজে
অসমীৰ বিষাদভৰা উদং
বুকুৰ হিয়াখনি পুৰাবলৈ
নিদ্ৰিত জনক জগাব খোজে । ●

দুখীয়া অসমী আই

—অনুপ শইকীয়া
বি. কম, ১ম বাৰ্ষিক

দুখীয়া অসমী আই তোমাৰ আজি
সেই শক্তি আৰু নাই,
বদনে কাঢ়ি নিয়া শক্তি
আজি নোপোৱা তুনাই।

কাঢ়ি নিলে তোমাৰ মান,
কাঢ়ি নিলে তোমাৰ সন্মান।

তোমাৰ আজি একোৰেই নাই।

অসমী আই তোমাৰ লাচিত সন্তান নাই,
কালে বুৰাই নিয়া লাচিতক নোপোৱা তুনাই।

কুশল, মনিৰাম, ফাঁচীত গ'ল,
জ্যোতি, বিষ্ণু স্মৃতত গ'ল।

তোমাৰ আজি কোনোৰেই নাই।

অসমী আই তোমাৰ বীৰ সন্তান নাই,
সন্তান বুলি কবলৈ হিয়াই তোমাৰ নুকুলাই।

জন্ম দিলা শোষকৰ দল,
নিদিলা বুজাই বীৰত্বৰ বল,
অসমী আই তোমাৰ আজি একোৰেই নাই।
অসমী আই তোমাৰ আজি একোৰেই নাই। +

পঙ্কিলতা

– বাবলু মহন্ত
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

আজি পোহৰকো ভয় কৰা।
আন্ধাৰকো ভয় কৰা।
পলায়ন বাদি মন।
সিহঁতে মুখা পিন্ধি হাঁহিছে
জন্তুবোৰেও যেন কিবা বুজিছে।
নকৈ আগমন হোৱা শিশুৰ ক্ৰন্দন।
ৰাতি নৌ পুৱাওঁতেই গধুলি হ'ল
কিছুমান মৃত মানুহৰ জ'কা
আৰু এদম ছাই
কেচাঁ তেজৰ উমান পায়
আন্ধাৰতো উৰিছে শগুণবোৰ
বলিছে অপমৃত্যু শীতল বতাহ
অসম আজি মেঘাছন্ন
বেৰি ধৰিছে বিষাদৰ ছাঁ
এতিয়া কেৱল পলোৱাৰ সময়
কিয় বাদুলিবোৰ পলোৱা
ডেউকাৰ শব্দ শুনা নাই
সিহঁতৰ ডেউকাৰ কোৱত
থৰ থৰ কৈ কঁপিছে ৰাজধানী। ●

তোমাৰ প্ৰেৰণাতেই মই এটা কবিতা লিখিম

—মাপৱৰ শইকীয়া
স্নাতক ৩য় বৰ্ষ

তোমাৰ প্ৰেৰণাতেই মই এটা কবিতা লিখিম
তাতেই পাবা তুমি মোৰ এই হৃদয়ৰ ভাষা,
মোৰ মনৰ কামনা - বাসনা, দুখ - বেদনা
আৰু বহুতো গোপন ৰহস্যৰ
এটুপ দুটুপ কৰি সাগৰৰ জলৰাশিৰদৰে
বাঢ়ি গৈ থকা

মোৰ জীৱনৰ কিছুমান
সীমাহীন, ভাষাহীন আৰু ৰূপহীন আশা।
তোমাৰ প্ৰেৰণাতেই মই এটা কবিতা লিখিম,
তাতেই পাবা তুমি বিষ্ণুজ্যোতি আৰু
শংকৰৰ কণ্ঠৰ উদাত্ত আহ্বান,
বিষ্ণুপ্ৰসাদৰ পৰজনমৰ পৰা বিশ্বৰ ছন্দলৈকে
সুৰৰ দেউলৰ পৰা ৰঙ্গমঞ্চলৈকে
হাৰমণিয়ামৰপৰা তাল খোললৈকে
বিয়পি থকা তেওঁৰ মহান কীৰ্তিবোৰ,
জ্যোতিপ্ৰসাদৰ লুইতৰ পাৰৰ পৰা
লুইতৰে পানী বৈ যোৱালৈকে
শোণিত কুৱৰীৰ পৰা নিমাতীকইনালৈকে
জয়মতীৰপৰা ইন্দ্ৰমালতীলৈকে,
তেওঁলোকে নীৰৱহীনভাৱে চলাইযোৱা
মহান শিল্পৰ সেই বিৰাট বাণ।
তোমাৰ প্ৰেৰণাতেই মই এটা কবিতা লিখিম,
তাতেই পাবা তুমি অসমৰ মুক্তি যুদ্ধৰ
ৰক্তাক্ত ৰসাল কাহিনী,
নৰম আৰু চৰম পন্থীৰ উতলা তেজৰ
ধাৰেৰে বৈ যোৱা বিৰাট নদীখনত
এটি দুটি কৰি উটি যোৱা
মিলন - দিবাকৰ - ভনীমাইৰ
বেদনাৰে ভৰা কিছুমান গোপন, অথচ
হৃদয় বিদাৰক জীৱন কাহিনী। □

সপোনৰ শেষত

—ৰাজীৱ সন্দিকৈ
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

কিহে মোৰ ভাঙিলে টোপনি,
নিশব্দ নিৰ্জনতাৰ এই আবেশ।

কুলু কুলু শব্দ কৰি নদীখন,
কোনোবা প্ৰান্তৰলৈ বৈ যায় শিলে শিলে ঠেকা খাই,
জোনটোৱেও ওৰণি গুচাই আকাশত মাৰিছে ভুমুকি,
আৰু মই,
পৰি আছো এজোপা গছৰ কাষত,
শিলৰ সমাধিত বন্দী হৈ।

চকু মেলি চাও মই বিশাল আকাশখনলৈ,
মোৰ স্বাধীন দেশখনলৈ।

চতিয়ানা জোপাত এজনী ফেচাঁই কুৰুলিয়াই ;
যাৰ সপোন দেখি পাহৰিলো নিজৰ জীৱনৰ আশাবোৰ
যত, কৰিছিলো স্বাধীন মুক্তিৰ সাধনা।

তাত শুনো আজি বলিয়া শিয়ালৰ হোৱা।

যত সকলোৱে গাইছিলো মুক্তিৰ গান।

তাত আজি শুনা যায় কেৱল,
ধৰ্ষিতা নাৰীৰ বুকুফলা আৰ্তনাদ।

আৰু মই,

পৰি বৈছো মই নিৰ্জন হাবিত,
সমাধিত বন্দী হৈ।

কুলু কুলু শব্দ কৰি নদীখন বৈ যায়
চতিয়নাজোপাত এজনী ফেচাঁই কুৰুলিয়াই ০ ০ ০।

কবিতা

—শান্তনু কুমাৰ দুৱৰা
স্নাতক ১ম বাৰ্ষিক

পাহাৰত জুই জ্বলিলেই
তোমাক সাৱতি লব মন যায়
আকৌ জন্ম লোৱা, আকৌ জন্ম লোৱা
তোমাৰ চিতাৰ তিলফুল আই
এতিয়াও মৰহা নাই।

চোৱাহিচোন চোৱাহি
তোমাৰ দুখৰ বোবা শিশুৰ চকুত
    উঠি অহা নেলিৰ স্নান।

শুনাহিচোন শুনাহি
তোমাৰ প্ৰেমৰ বোবা শিশুৰ ওঁঠত
    মৰা নদীৰ কলতান

দুহাতেৰে দিয়াহিচোন সিঁচি
    হীৰণ শস্যৰ ছেঁই
শিহৰিত হৃদয়ৰ স্তব্ধতাত
    পাহাৰত জুই, আই
এতিয়া তেজত জুই
আকাশ ঢাকে ধোৱাঁয়। ●

বিষ্ণু ৰাভা
তুমি আকৌ আহা

—ছবি দত্ত
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

বিষ্ণু ৰাভা তুমি এটি
জীৱন্ত শোভা যাত্ৰা
সংগী তোমাৰ
চিৰ সুন্দৰৰ আভা,
বিশ্বৰ ছন্দে ছন্দে

চেতনাৰ আঁত ধৰি মহানন্দে আনন্দে
নতুন প্ৰাণৰ প্ৰতিমা সাজা।
বেসুৰা শিকলি চিঙি
থান বান কৰি

বোৱাই আনা সুৰৰ লহৰি
হে! অমৃত পুত্ৰ ৰাভা
তুমি আকৌ জাগা;
মুক্তিৰে দেউলৰ দুৱাৰ খুলি
সৃষ্টিৰ পথাৰত পোহৰ সিচি

কেতেকীৰ কণ্ঠত
পিঞ্জোৱা তৰা
উজ্বলি উঠক
সুৰৰ সুৰীয়া আভা

বিষ্ণু ৰাভা,
তুমি আকৌ আহা
তুমি আকৌ আহা। ++

English Section

BANIJYA DARPAN

33th. ISSUE

1995-96

PROBLEMS RELATING TO CLASS ROOM TEACHING

[Seminar Paper on the subject **"ACCOUNTING EDUCATION IN NORTH EAST INDIA"** presented in the seminar organised jointly by the Indian Accounting Association DBR. BR. and Deptt. of Commerce Dibrugarh University.]

Bhupesh Bhagawati
Lecturer, Deptt. of Com.
D. H. S. K. Com. College and
joint. Secretary,
Indian Accounting Association
Dibrugarh Branch.

INTRODUCTION :

Teaching is an art of helping the students in the process of learning. This art is associated with various problems. Some of these problems are dynamic and subject to change with the changes in time, place, persons and topics. Some others are static in nature and as such common to all situations. Irrespective of time, place or situation these problems require proper analysis and untiring persuation in the greater interest of of the student community.

SCOPE ;

In this paper an analysis of the problems relating to class room teaching will be attempted. The term problems, for the purpose of this discussion, will refer to the problems associated either directly or otherwise, with the process of teaching. The meaning of the term class room is kept restricted to the classes within higher secondary to university levels in commerce stream. In some cases class will also mean a Period. In this presentation the term accountancy will include book-keeping also.

OBJECTIVES :

The main objects of this paper are..................

1. To highlight different problems in teaching accountancy in class room.
2. To analyse and interprete concerned dimentions of the problems.
3. To find out the authorities responsible for the problems,
4. To attempt for solutions of the problems.

PROBLEMS :

Though unpleasent, for the sake of greater interest of the students, it must have to be mentioned that the syllabus for the subject under discussion is not upto the satisfactory mark. For better perception of the subject we need a balanced, upto date and faultproof syllabus. In some cases syllabus itself is not transperent enough. The syllabus is further observed reluctant in exposing the topics in detail. This undoubtedly gives sufficient liberty to the question setters, but at the same time, for the students it becomes confusing. Together with the syllabus the trend of question papers may also be discussed. Some particular trends followed year after year in setting questions, make the students more examination oriented. Instead of understanding the subject, students are soon inclined towards solution of problems of selacted chapters. In such a situation the approach of the teachers for conceptual clearity of the students fail misurably. The injection

of wrong concepts and notions among students by inefficient teachers, mostly in private sector, has created another problem in class room teaching. Once some erroneous concepts creep into the mind of the learners, it becomes really difficult for the teachers to help them in under-standing the subject in right perspective. Dealing with defferent financial phenomenon in a controversial manner and that too without furnishing any explanation thereof, is not uncommon in some books. Unrestricted circulation of such books among the students not only harm the learners in the initial stage of learning, in also causes threat to the principles and practice of the subject. Unless proper care is taken, teachers canot save the students from this hazard.

The teaching approach itself sometimes creats problems in the class. In some cases accountancy is required to be taught in consonance with various legal provisions. Unless concerned provisions are given proper weightage in teaching accountancy, students fail to understand the topic in the proper sense. Ignoring the legal provisions and conventions erc., some of us make the students more puzzled than learned.

Accountancy is a subject completely new to the students in higher secondary level. At this stage students naturally face some difficulties in dealing with a new subject. Nature of accountancy is some what numerical. A large number of students cannot accept numerical subjects in an easer way. This phobia has been found very relevent in the context of problems in class room teachingin accountancy.

In the class room, the teachers in most cases, find the routtne either defective or unwise. The time alloted for a class is usually forty to fortyfive minutes. A class contains students upto two hundred fifty in some cases. In taking attendence for the whole class, the teacher requires a considerable part of the time alloted. The remaining part of the time is very often not sufficient to either write a problem on the black board or to dictate it. The university teachers, from this point of view, are placed in a better position since they get classes for a period covering an hour usually.

Insufficient time for a class, in most cases compelis the teachers to leave the discussion incomplete. This results in fragmented concentration on the part of the students. On the other hand the appeal of the subject is also lost to a considerable extent. Absence of the students in any of the classes leave them in a hazzy state of perception. Apart from the length of a period, the placement and weightage given to the subject in many cases are nn-scientific. This problem is more prominent in those institutions where the routine preparing authorities have less knowledge about the peculiarities of the subject. Placement of the subject towards the end of the daily routine results in a tired learning approach on the part of the students.

Quality and quantity of students in a class are another two factors creating challange for effective teaching. While dealing with a new subject, the teacher should invariably try to observe the reaction of the students. Interaction and participation is also highly necessary. But in a class of forty minutes, with unrestricted attendance, the teacher cannot efford to encourage the students

for individual insteractions. Rather, some times the teachers most painfully compelled to discourage Interruption just to finish the course in time.

Level of perception and I. Q. differs among the students. In a class, particularly in the college level, this difference is a challenge for any teacher. But in the field of accountancy, teachers get this problem really tough. In orther to cover the maximum of the students, the teachers usually require to maintain an average level approach of teaching, keeping time and number of students factors in view. This approach is however, not fault proof. In such a situation sharp students are deprived from learning more and at a higher standard. Blunt studenrs on the other hand, who are below the average level, get themselves untouched by the instructions of the teachers. The university teachers, to mention once more, are in a comfortable position from this point of view since the minimum level of merit is defined at a higher level for admission into the university class. Moreover, by then, students gather some knowledge on the subject. Number of students is also restricted at a lower limit for the university class.

Medimum is another facet to the problem under discussion. In a class, teachers find students of different mediume which put the teachers in trouble. Imperting lecture in a particular medium deprives the students of other mediums. Lack of proper terminology for different mediums is another problem usually experienced by the teachers in teaching accountancy.

The art of teaching has experienced termendous changes through ages. The role of teaching aid is well acknowledged throughout the world at present. So far as the teaching of accountancy is concerned, more verbal instructions or solutions of problems on the black board may not be adequate in some cases. Use of various proforma, models, samples and other audio visual demonstrations are necessary to help the students in sensuary perception. Lack teaching aid makes teacher like a soldier without arms.

Though, through out this discussion it has been tried humbly to focus on different dimentions relating to the problems of class room teaching, it is sure that the analysis is not exhaustive. Inspite of this, it can be observed that the problems mentoined above are created by a number of factors and no single authority can be made solely responsible for all of these.

FIXATION OF RESPONSIBILITY :

In the following part of this approach, an attempt to account for the responsibilities for these problemes will be made.

1. We, the teachers, to a considetable extent are responsible for some of the problems relating to class room teaching. For example, we are responsibie for the conceptual fault of our own. In the samd way, turing the students examination oriented through setting of question papers in clear trends, is a problem which can not to be attributed to any one else except the question setters who are usually from among us.

2. The deci ion making, administrative and financing authorities of the institutions are also responsible to some extent for some of the problems like defective routine, enrollment of large number of students in a class, lack of teaching aid, laxity in maintenence of disclipine etc.

3. The universities concerned are also not free from responsibilities. Prescription of un-scientific syllabus is one of the problems for which the university authority must have to shoulder the responsibilities

4. The guardians are also responsible for the problem under discussion, at least to some extent. It is because of their help to the students in over estimating private coaching at the cost of class room teaching. The attitude of the gurdians thus encourages the students for being less attentive to the class room teaching.

5. The students can be made responsible for the problems relating to class room teaching because of their lacking of student like approach to the class room teaching.

6. Last but not the least, the society as a whole is responsible for sponsoring the over all deterioration of the values which includes the tendency to buy or gather every thing with economic power, without deserving.

SUGGESTIONS :

After the above attempt of responsibility accounting, we should look forward with positive attitude to overcome the problems. Some suggestions in this context are enumarated below.

1. The teaching community consists of human beings who are subject to human limitations. The limitation concerning perception and deliverations must have to be widened first, prior to asking other authorities to do their duties.

2. The decision making and financing authorities will have to adopt a rational view to the problems under their control. In case situation warrents, they should neither hesited nor be ashemed of asking for help of experts. Coming out of bureaucratic complexities, these authorities will have to be performance oriented and devotee of discipline.

3. The univercites will be required to provide the students and the teachers as well, with a fault proof syllabus. Together with this, univercities should also be careful to refresh or orient the teachers from time to time, particulary when some thing new is incorporated in the syllabus.

4. The guardians, the students and the society as a whole must have to come forward to perceive the problems in accounting education and try their level best to help the teachers to help the students over-coming the problems that comes on the way.

CONCLUSION :

The discussion that has been made so far, is based on experience and theoritical concept. Experience differs depending upon time, place and person and as such the proposition, analysis and interpretation concerning the problems, as attempted here, are not claimed to be exhaustive. Further discussion on the subject will certainly cause more benefit to the students, teachers and the society as a whole.

EMPLOYMENT
AND SOCIAL SECURITY IN TEA GARDENS

Dr. Raghu Nath Barbara
Head of the Department of Commerce,
DHSK Commerce College, Dibrugarh.

A country can achieve progress not merely by production of more goods and services but also improved productivity by better u ilization of its various resources. Since human resource is the most important resource for increasing a nation's wealth ways and means must be found to motivate men to help increase production and productivity through proper employment. The best way to ensure this is to involve workers in the country's economic growth and in the production processes at the level of the enterprise.

If there is a proper system of employment, it helps both the workers and the industrialists. If a worker is able to find a job which accords with his temperament aptitude and capacity he gets satisfaction from the work, feels contented and is able to produce goods of high quality and in large quantities. In short, such a worker is an asset to his employer. Emphasizing the need and utility of a proper system of employment, Labour Investigation Committee observes : 'Recruitment its the first step in the employment of labour, and naturally the methods and organization by means of which labour is brought into the industry has a lot to do with the ultimate success or failure of such employment'.

Initially, there was not proper system whatsoever for the recruitment of workers in the tea garden. The industrialists and the owners of the tea estates had to face the problem of shortage of labour. The attempt of the employers to secure labour from distant states created various difficulties. To meet these, a series of Acts were passed between 1863 and 1901. These measures, however, gave rise to a system of indentured labour. In stead of solving the problem of adequate labour supply this system has created new difficulties and therefore, in 1901, Labour & Emigration Act was passed. In 1908 and 1915 two amending Acts were passed which, inter alia, abolished the system to indentured labour and withdrew the right of private arrest by the employers. But these Acts failed to solve the problems of the labourers in tea gardens. The Royal commission on Labour in India examined the question in considerable detail and made a number of recommendations. The recommendatians of the Royal Commission on Labour formed the basis of the Tea Districts

Emigrant Labour Act which was passed in 1932. The object of the Act was to regulate the recruitment of workers for tea gardens so as to prevent recruitment by enticement and false representation and to ensure proper arrangements for medical attendance, feeding and rest during their journey from notified emigrant area. The Act applies to the whole of India except Jammu & Kashmere.

To ensure availability of cheap labour, tea plantation in Assam started with immigrant labour force brought from outside the state. Over the years it has been able to the growing employment need of those immigrant families. Stagnation overtook the employment situation in tea industry right from the fifties of this century. Later on, stagnation gave place to definite decline. The stagnation and decline in employment in tea plantation has been accompanied by moderate increase in area under tea plants.

Among the states producting tea, Assam takes the pride of the place by employing 54'3% of total labour employed in the tea industry of the country. The potentiality in providing employment per unit of arable land is far greater than that of other products in agricultural sector and daily number of labourer's at present engaged directly in tea in Assam is about seven lakhs (5 lakhs regular workers plus another substantial number in its temporary or casual roles). Indirect employment has also been provided to large numbers engaged in anciallery industry and also in tea warehousing, marketing transport etc.

Employment in tea gardens may be of two categories— (1) employment of resident labourers and (2) employment of non-resident labourers. Resident workers are those who reside inside the tea garden area. Non-resident workers live outside the garden. While resident workers consist mainly of the ethnic groups traditionally associated with the tea industry, a large number of the non-resident workers come from the ex-tea garden labour families. Participation of local ex-tea garden labour families in tea garden works is ofcourse, a very recent development. The average proportion of non-resident la-bourers in the working force of the plantation industry in Assam for the last three decades is estimated below 30%. Thus more than 70% of the plantation workers reside inside the tea garden area. Of the workers employed in the tea estates, slightly more than 80% work in the field and may be-treated as a special type of agricultural labourers. Less than 20% of the tea garden labourers work in the factory and belong to the industrial labour force of the state. But their economic status is same as both the groups are paid at equal rates at present as factory work does not involve a high skill.

With the increasing trend in area and decreasing trend in labour/land ratio we find its effect on the economic status of the tea garden workers to a great extent. This trend has been checked only in recent years. This is not to suggest the overcrowding of plantation units with labour or adoption of inefficient labour/land ratio, but to highlight the fact that in the absence of alternative opportunities a fall in the labour/land ratio is bound to have and adverse impact on labour welfare via its effect on employment.

Thhe growing participation of the workers

other than traditional garden labourers in plantation work is paving the path for breaking the socio-economic isolation of the traditional ethnic groups from the rest of the society. The class consciousness and unity of the tea garden labour have also increase because of this contact. This increased consciousness has found expression in the organisation of trade unions and the joint struggle for the realisation of economic demands.

Social security is one of the dynamic concepts of the modern age. Which has deeply influenced the social economic policy of the state. The idea of social security is that the state shall make itself responsible for ensuring a minimum standard of meterial welfare to all its citizens on a basis wide enough to cover all the main contingencies of life. In tea garden labour life there are two stages of dependency, childhood and old age and in the intervening years of adult life there are likely to occur spells during which he cannot earn a living. It will be significant to consider as to what are those main risks of security to which human life is liable to and in relation to to which organised society can afford relief to the helpless individual. Thus social security has come to mean the protective measures against the risks of life in its various stages and conditions. The problem concerning social security of tea garden labourers constitutee one of the major considerations of the concerned authorities since independence.

To-day there is a change in the concept of employment and social security in tea gardens. Man does not work only for a living. His work has to be viewed in the context of his immediate work environment and wider social security. In dealing with the worker's problems from the point of view of motivation, management should always bear in mind this new perspective. If the organisation expects certain things from the workers, workers also expect certain things from the organisation to satisfy their needs. Management's role is, therefore, to satisfy the natural demands of workers and make their jobs a satisfying experience while the latter help them meet the organisational goals. With the advent of planned economic development, it is gratifying that the fight against various needs fore securing a basis of free and richer life of the tea garden labourers has been started which now offers bright prospects of building up of new economic and social order based on sound foundations of justice, liberty, equality and security. ●

RESOURCE MOBILISATION DURING DIFFERENT PLANS

—Gopal Ch. Sarmah
Vice Principal

Planning means the systematic utilisation of available resources at a progressive rate so as to secure an increase in outpat, national dividcats employment and social welfare of the people. This requires a careful calculation of the available resources and the rate at which they can be utelised to secure a given increase in the national output & income. For successful financing of plan, mobilisation of resources is extremely importan'. On the basis of resource mobilisation setting of plantargets and their implementation would be possible in a sound manner. In short, resource mobiliation referes to the the scheme of collecting fund for financing a plan. It involves the study of various internal & external source of finance for the execution of plan. If sufficient funds are not available, the achievements of physical targets becomes an imposibility. The importance of resource mobilisation in an under developed country liesin cartailing consumption and augmenting savings for an accelerated investment in the community.

Mobilisation of private investment in India depends on corporate savings, house hold and co-operative savings plus net inflow of foreign loans. The banks, LIC, co-operatives, land development banks, unit trust and other financial institutions help, to mobilise a large part of community saving for private investment.

The sources of finance available for financing plans (public sector) in our country can be broadly classified into three categories :

(1) Internal budgetary resources which includes—

(a) Surplus from current revenue including taxation

(b) Contribution of public enterprises,

(c) Public borrowings and

(d) Additional resource mobilisation.

(2) External assistance which includes-loans and grants from foreign countries and loan from international institution like IMF, the world bank, the IDA, ADB etc.

(3) Deficit financing.

The table below gives the details of the pattern of financing different plans (in crores) Resource Mobilisation during the various plans.

Plans	Domestic Budgetary Resources		External Assistance		Deficit Financing		Total	
	Amount	P. C.	Amount	P. C.	Amount	P. C.	Amount	P. C.
1st Plan	1,440	73	190	10	330	17	1960	100
2nd ,,	2560	56	1.090	24	950	20	4.600	100
3rd ,,	5090	59	2,390	28	1,150	13	8,630	100
4th ,,	12,010	74	2,090	13	2,060	13	16;160	100
5th ,,	82,120	32	5,830	15	5,830	3	39,300	100
6th ,,	86,610	78	8,530	8	15,680	14	1,10,820	100
7th ,,	1,48,000	82·2	18,000	10	14,000	7·8	1,80,000	100

An impressive picture of mobilisation of resources for Indian plans can be had from a detailed study of the internal and External sources, which are shown item wise in the above table. The pattern of finance confirms that the major source of resources for Indian's economic development has been in internal resources. Except for the second and third plans 73% to 82% of the funds came from internal resources and the rest from external, assistance. It proves that Indias dependence on foreign aid has been on the decline and has been moving to wards. The goal of self reliance. In India taxation has provided from 20 to 35 percent of the total financial resources required for the various plans. Thus the importance of taxation as a measure to raise resources for development plan in the country is quite obvious. Among the domestic budgetary resources, taxation plays a very important role in mobilising resources for plan. During the 1st, 2nd and third plans aditional taxation alone contributed nearly 12·7 percent, 22·8 percent and 34 percent of the public sector plan expenditure respectively. The same additional taxation further contributed nearly 27 percent 37 P. C 22 P. C & 15 P. C during the 4th, 5th, 6th & 7th plan, respectively. Another important feature is that the contribution of indiveet taxes is much higher than that of direct taxes.

Sarplus from public enterprises has been another source for financing the fine year plans. On the eve of the first plan, India had a small public sector In all there were only five enterprises with an investment of Rs 29 crores. During the Second plan the number of enterpries rose to 48. The investment in these enterpries amounted to Rs 953 crores at the end of the second plan. Their gastation period was long and as a result their contribution was nil. Only the railways contribute 6 P. C & 4 P. C. of the total outlays during there plans.

Subsequently during the third plan the contribution of railways decline and there after a deficit emerged in the railways accounts. The

sharp deterisation in the contribution of railways had been due to slow growth of traffic, increase in working expenses on account of revision of emoluments of railway employees, rise in prices of fuel, stoves etc and in higher interest payments.

Public enterprices other than railways started generating surpluses from the third plan onwards. Their contribution to the third plan was 4.4 per-cent, to the annual plans 7·7 percent to the fourth plan 8·0 percent to the 5th plan 2·2 percent and to the 6th plan 5·2 percent. It was 29 crores as on 31·3.51 in five enterprises, the investment in them stoodat Rs. 36,382 crores as on 31.3·35 in 207 enterprises at the end of the 6th plan. Despile their impressive growth, they failed to generale enough surpluses. More than 50% of the enterprises had been incurring losses. The main causes for low surpluses had been faulty planning, lack of commercial culture, inefficient management heavy cost structure and deffective pricing policies.

Public borrowings is no less important from the point of view of resource mobilisation for different plans. Indian plans have been placing heavy reliance on public borroways to cover rising outlays in every plan. Most public debts are voluntary and are thus complementary to taxation. Taxation has a limit. So market borrowing through Government bonds or treasury bills for financing development plans have acquired considerable importance in necent years. This is evidence from the fact that approximately 10 percent of the financial resources for the 1st plan were raised through public borrowings. It was 16.5 P. C. in the Second plan and 19.4 P. C. of the total resources of 4th plan. For development purposes the Govt. obtains loans largely from the Commercial banks, the Life Insurance Corporation and the Provident Funds. It is hoped in comming years the importance of public debts as a sources of finance will grow increasingly. Another important source for financing the five year plans is small savings. In under developed countries savings capacity of large nunber of people is quite limited.

Government has recognised the importance of small savings for the plans from the very inception of economic planning.

Deficit financing is the third important source of plan finance. Deficit financing is a condition when the total expenditure of the Government exceeds its total revenues and receipts taking both the revenue and 'capital budgets into account and the Government has to resart to the use of 'created money' in the shape of accommodation obtained from the central banking institution or through the printing of additional currency notes to meet the dificit. Deficit financing as an instrument of resource mobilisation has been given an important place in India's five year plans. It has been regarded as a means to cover the gap in financial resources for want of adequate inter-nal and external moneytary resources in order to fulfil the physical targets laid down in the five year plan.

Deficit finance in India includes—

(a) Withdrawal of post accumulated cash balance by the Government.

(b) Borrowing from Reserve Bank of India and

(c) Issuing of new notes currency.

Printing of more currency by the RBI increases the total amount of money in circualation In that case deficit financing would directly increase the total supply of money in circulation and if there is no corresponding increase in the supply of goods there would be no infiationary rise in prices. Move over when investment is made through dificit financing the income people rises. Out of this additional income people spend money on buying goods (demand pull inflation) and if the supply of con umer and other goods on which people spend their money has increased, there is bownd to be an inflationary rise in prices. If on the other-hand, the govt. had the investment not through deficit financing but through resources raised either by additional loans or additional taxation there might not have been an inflationary rise in prices corresponding to the income which the Govt. taxes or which it takes away in the shape of loans.

Absence

Absence of occupation is not rest ;

A mind quite vacant is a mind distnassed ;

—Cowper

MODERN COMMUNICATION SYSTEM

Sri Hemendra Kr. Gogoi
B. Com. 2nd year

Primitive men Communicated over a distance by shouting or blowing a horn, by creating smoke or fire and by beating of drums. Telegraph, teleprinter, telephone, radio, television, telex, cinema, news papers etc. are the modern means of communication. The telegraph is a means of sending messages by electricity through wire.

Samual Morse developed a code in which alphabets could be transmitted as dots and dashes. A pause is given between the letters. Messages in Morse code could be sent from ships by day or night using flashing lights or whistles. The main parts of telegraph are backstop, frame, hammer, anvil, circuit, closer, key lever etc.

Semaphone is a system of signalling by changing the position of arms, a flag or light. The Semaphone system of communication is a very useful for signalling between the ships.

A telephone has two main parts, The mouthpiece and the earpiece. Both are closed in one case. When we speak into the mouthpiece, a diaphragh attached to it starts vilerating in accordance to these vilarations a varying current is produced. The current is carried by the telephone line to the receiver of another telephone. This varying current is converted into sound in the reciever. Thus our voice reaches to the other end and vice-versa.

Today we have cordless telephones, protable telephones and video telephones. It is a communication device used for simultaneous exchange of vidual images and associated speech. In this type of telephone one can see the picture of the person talking of the person talking at the other end.

Radio waves are Electromagnetic waves having wave length from 60 cm to 30 metees.

When a man speak in the studio of a broad casting station his voice is connected into electrical impluses by the microphone. These are mixed with electromagnetic waves of high frequency and transmitted by the antena of transmitter. In all directions as radio waves When these waves reach the antena of our radio receiver they produced a weak electrical current in it. The radio receiver detects these signals and converts into original sound this is how, we hear the voice of the speaker. A two way of radio is the one which transmitted and received radio signals.

Television is a means by which moving pictures and sounds are sent and received both the picture information and sound signals at the broadcasting station are converted into electromagnetic waves, and transmitted simultaneously Our T. V. set antena receives these waves and

television set converts them again into sound and picture simultaneously.

Sonar is use to locate under water objects such as. Submarines, torpedos or shoals of fish it is an acronym for sound navigation and ranging. It makes use of ultrasonic waves. Which get reflected from the object. Time taken for any returning echoes are measured and by using velocity of sound in water, distance of the object is measured. The range and depth of the object is shown on Cathode Ray tube.

The word rader stands for radio direction and ranging. Rader allows pilots navigators see through a fog or through darkness. It is also use to map weather systems.

Radar makes uses of radio waves these waves are transmitted by the antenna or radar. They get reflected when they hit on object the speed of these waves is the same as that of light. Reflected waves are received and the time taken is going from the transmitter and coming back is measured by which the distance of the object is determined. The receiver of the radar has a screen which shows the position of an object in the sky. ●

Cause

I have thanked the trees that have made my life fruitful but have failed to remember the grass that has ever kept it green.

—Tagare

LABOUR WELFARE MEASURES IN INDIA AND IN ASSAM

—S. N. Mahanta
Head, Deptt. of Busines Management

The tarm Labour Welfare is a very comprehensive one. It includes all activities like intellectual, physical, moral and economic conditions for the all round betterment of thn working class people which has been arising arbitrarily or voluntari and as a result of contractual agreement arrived at, between management and workers. There are many verdicts, definitions and sayings of numerous well-experienced, skilled persons of repute some of which are reproduced below ;—

Prof. Richardson defines welfare as "any arrangement of working conditions, organisations of social and sports club and establishment of funds by a firm, which contribute to the worker's health and safety, comfort, efficiency, economic security, education and recreation."

The Encyclopeedia of Social Science defines welfare work as "voluntary efforts of an employee to establish within the existing industrial system, working and sometimes living and cultural conditions of his employees beyond what is required by law, the customs of industry and conditions of the markets."

According to the recommendations of the International Labour Organisation (ILO), the term Labour Welfare includes activities like— "feeding facilities in or near the undertaking rest and recreation facilities, transportation to and from work where ordinary public transport is inadequate".

This. various organisations, committees and commissions appointed by Governmenta from time to time, to go into details about labour welfare measures to be taken or already taken or any lapses and recommendations by these committees, commissions for taking effective measures for the well-being of the working class people for improving the standard of living which will ultimately lead to increase in the efficiency of the workers.

According to different Social customs, the degree of industrialisation and educational development of workers, the labour welfare is an elastic term, depending on the circumstances of each individual country or industry or area. However, anything done for the intellectual, physical, moral, and economic betterment of the workers either by employers or by Government are called welfare activities. These may be part of contractual benefits or may be provided under various provisions of law or normally provided by employers. The basic aim of welfare services in any industry is to improve the liviug and working conditions of workers and their families. All amenities like adequate canteen facilities, sanitary and medical facilities, transportation facilities to and from place

of work, housing accomodations, social security measures like provident Fund, Pension Fund, Gratuity benefits, insurance benefits and so on, for the security and well-being of workers at the old age or retirement benefits are covered under the term Labour welfare Measures.

All welfare activities are grouped under two heads, viz.— (a) Intra-Mural and (b) Extra-Mural activities. All activities undertaken inside the factory are called Intra-Mural activities, like, provision for latrines and urinals, washing and bathing facilities, creches, rest shelters and canteens, drinking water, arrangement for prevention of fatigue, health services, uniform and protective clothingand shift allowance. To look after that, all these welfare activities are carried on properly, administrative arrangements has to be made in the factory which is a part and parcel of intra-mural activities.

Again, all activities which are provided outside the factory are called extra-mural activities. Activities under this category are maternity benefits, social insurance measures including gratuity, pension, provident fund, benevolent fund, medical facilities, housing accomodations, recreational facilities leave travel facilities, workers' co-operative societies, vocational training facilities to dependents of workers and transport facilities to and from the place of work.

Importance of Labour welfare :—

The industrial relations between employer and employees, depend to a great extent on the labour welfare activities. The industrial workers are sometimes frustrated and very frequently overburdened with family worriness and health hazards for which necessary welfare measures are to be taken to overcome or fulfill the requirements.

The welfare measures are of importance to reduce absentecism and labour turnover in industries.

Further, in plantation and other industries, special welfare activities are required due to isolated location of plantations. Sometimes, financial assistance are provided to workers to go to their place of work and at the same time feeding facilities are also provided to them.

Lastly, cheap, clean, and balanced food are provided to workers in Canteens, to improve the health of workers. Provision of medical aid, maternity and child welfare reduce the mortality of infants, educational facility increase the mental efficiency and economic productivity.

Thus, the labour welfare activities are of national importance and as such, all labour problems are to be solved on priority basis and thus create congenial atmospere in the induustry for greater interest. The international Labour Organisation (ILO) also stresses the need for providing adequate nutrition housing accomodation and facilities for recreation and culture.

Evolution of Labour welfare in India and in Assam.

The evolution of labour welfare arose during the First World War (1914-18) mainly as a product of stresses and strains. On humanitarian grounds, welfare work was done by outside agencies during per-first world war period. In 1927-28, the British Trade Union Congress Delegation visited India and remarked, as "Nothing has been done for the welfare of the workers, only exploitaion and delusion".

Thus, very few thing have been done in the name of Labour Welfare before the First World war in organised factories in the whole of India also. The walfare activities have been done after Second World War and the Colonial British Government took keen interest to introduce and increase welfare activities during second world war to increase productions of arms and ammunitions and other war productions required during war time and post-war periods, particularly, in Ordinance, Arms and ammunitions and other factories. The labour walfare activities introduced and expanded in more and more new industries, after India attained independence in 1947, India being wedded to the ideals of welfare State under the Indian Constitution.

Agencies for Labour Welfare

The welfare activities are rendered through five different suitable agencies, like-Statutory agencies, provided by Central and State Governments, by employers, by trade unions and by other voluntary organisations. In this respect, the tea plantation employers as well as other employers are most appropriate category of agency who can conveniantly take necessary measures to implement the welfare activities among the factory as well as field workers. The educational facilities provided are regarded as appropriate subjects for State action. Regarding other measures, the precise sphere of employers has to be demarcated and responsibility shared by them and the State.

The labour welfare activities are initiated through trade unions for their own benefits. The welfare activities in the tea plantations industry, have to be undertaken in the right spirit for maximising the benefits to the workers.

Labour Welfare and the Central Government

In 1934, the Central Government passed the Factory Act, for the first time and introduced labour welfare activities like water supply for drinking and washing purposes, rest room during leisure hours if the number of workers are 150 or more, rest room for children and women wokers and first aid appliances. Similar welfare measures were introduced by the Central Government during Second World War, in Ordinance, ammunition and other factories engaged for war productions.

The Central Government appointed Mr. R. S. Nimbkar as Labour welfare Adviser in 1948 and a number of other junior officers were appointed to assist him. The Central Government further promulgated the Coal Mines Labour Welfare Ordinance in 1944 and instituted the Coal Mines Labour Welfare Fund for undertaking various welfare activities to the coal miners. In order to finance the welfare, activities, the Government introduced the principle of levying a Cess on the output of the industry. In the Ordinance, there were provisions for making expenses in connection with welfare activities like-improvement of housing, water supply and washing facilities, educational facilities, re-creation, provision for medical treatment and transport facilities to and from place of work.

The Central Government Empowered to Set-Up Advisory Committees.

The Central Government was empowered to Set-up "Advisory Committees" in which owners and workers have equal representations. The

administration and working of the fund were based on the advice of the committee. The Central Government initiated, for promoting various non-statutory welfare services, on an experimental basis in 1946, among workers of the Government owned industrial establishments. The workers and the Government contributed equal amounts to the fund and also Government grants, receiprs from various other sources like fines, rebates from contrators, profits, of cante ns and income from cinema shows. The Railway Boarc and Major Ports of India have seperate administrative set-ups for their own employees' welfare funds.

The other welfare funds created and necessary Acts enacted by the Central Government are —

(1) The Mica Mines Labour Welfare Fund Act, 1946,
(2) The Coal Mines Labour Welfare Fund Act, 1947,
(3) The Iron Ore Mines Labour Welfare Cess Act, 1961,
(4) The Factories Act, 1948,
(5) The Plantation Labour Act, 1951,
(6) The Employees Provident Funds Scheme, 1952,
(7) The Employees State Insurance Act, 1948,
(8) The Minimam Wages, Act, 1948,
(9) The Payment of Bonus Act, 1965 and
(10) The Assam Tea Plantations Provident Fund and Pension Fund and Insurance Fund Scheme Act, 1955.

Apart from these welfare schemes already implemented in India from time to time according to necessity, other statutory welfare schemes are there introduced and implemented in India for the welfare and well-being of Indian labourers.

The Concept of Labour Welfare to Tea Garden Employees of Assam.

The Indian Constitution has provided the term "welfare of the people" irrespective of caste, creed, religion and sex (i. e. male or female). The Policy of welfare has been enshrined in the "Directive Principles of State Policy" chapter of the Indian constitution. The constitution of India has safe-guarded the welfare of the tea garden employees and other agencies directly or indirectly.

India being a developing country, majority of her populations are unfortunate victime of five evil giants for example— Want, disease, ignorance, squalor and idleness. Under the concept of a welfare state, the primary function of the state is to attack the problems of poverty. The causes of economic tensions is to be removed from the economic structure and has to try to restore the balance in the state. The goal of economic justice is to be equality of opportunity to all citizens to develop their individual personalities of life. Again, the social justice is based on social structure like castes and communities which creates walls and barriers of superiority and inferiority. All inequalities has to remove from the society and has to afford equal opportunito to all citizens in social affairs as well as economic activities. ●

BEWARE OF AIDS

—Ruban Chat erjee
B. Com, III year.

Meaning

The Word AIDS is associated with four letters A. I. D. S. it appears simple to pronounce AIDS but it is not so. It is a burning problem of this era. Among the dangerous deseases, AIDS is the most fatal one. This disease was identified in 1981, as AIDS. (Acquired Immune Deficiency Syndrome). It spreads by the HIV (Human Immunodeficiency Virus). The prevelence of AIDS was detected in some of The African. American and European countries in the early 1980s.

Fact & Figures

By the late 1980's it was noticed that AIDS has spread to almost all the countries. The first case of HIV / AIDS in India was detected in May 1986. The person got AIDs by the transfusin of blood. Since then it has spread rapidly to every nook and corner of the country. Now we have about a million people with HIV and about 10,000 cases of AIDS in India. The spread of rhe disease through sexual intercurse with infected persons account for more than 90% the case. Often diseases such as T. B. (Tuberculosis) and S T. D. (Sexually Transmitted Disease) are companions of HIV / AIDS. There are about 40 million new S. T. D. cases in a year in India. In Assam total HIV + VE cases are 150 and AIDS cases are 10 upto 31st March 1996. In N. E. Region Manipur is the leading state of this disease. Soures-NACO (National AIDS Control Organisation).

The trend of infection among women is high due to biological and social reasons. Hence AIDS is likely to produce many orphans in India. The UTA (Universities Talk AIDS) project launched under N. S. S to educate the student youths to control the spread of HIV / AIDS. The general awareness programme may be suitable for middle aged and old people, but extensive and detailed education on human sexuality is necessary to motivate the youths to oberve discipline with regard to the number of partner. We have to remember the following strategies to control AIDS—

(1) Information education and comunucaticn (IEC)
(2) Control of S. T. D.
(3) Condom programming.

Since 90% of HIV / AIDS is spread through sexual intercrourse. Our focus has to be a "Safer Sex" with the use of condom.

Sources

The sources from which a person can get AIDS / HIV are (1) Sexual Relation (2) Blood transmission (3) From mother to baby (4) By means of drug, infected needles etc. About AIDS every-body have some superstitians that it spread through mosquitoes or kissing or hugging any one. But it is not true. AIDS can only spread where there is a possibility of blood transmission.

Symptoms

If a person is infected by the virus of HIV his immune system weekens and at last AIDS sets in. The early symptoms are—

(1) Fatigue

(2) Unexplained loss of weight

(3) Chronic dierrhaea

(4) Prolonged fever

(5) Cough

(6) Night sweats etc.

Later on, other common infecttons present in tbat particular locality may be picked up by an HIV positive person such as T. B., CMV infections of the eyes causing blindness, infection in the brain, etc.

Protection

But we could avoid AIDS by some protective measures, Like

(1) Leam the facts about HIV and AIDS.

(2) Assess your own risk behaviour.

(3) Postpone, as much as possible, sex until marriage or else practice sefe sex.

(4) Verify that any blood product you receive has been screened for HIV.

(5) Verify that any needles / Syringes being used on you is sterilised.

(6) Avoid alcohol and drugs as they affect your judgement and can induce you to take risks you would authorise to take like having unsafe sex, sharing needles etc.

Testing

There are number of tests to detect the HIV. Blood test are done to look for specific antibodies produced by the HIV These include.

Screening Test

ELISA (Enzyme Linked Immuno Sarbeat Assay)

PAT (Particulate Agglutiration Test)

Confirmatary Test

Western Blot–the most commonly followed procedure

RIA (Radio Immuno Assay) ●

☐ **Education**

The great secrect of education is to secure that bodily and mental excercises shall always serve to relax an one another.

—Rousseau

NATIONAL SERVICE SCHEME

Prof. P. K. Sahu
Deptt. of Com. &
Programme Officer
National Service Scheme
D. H. S. K. Commerce College

The college has a National Service Scheme Unit consisting of 100 volunteers and a programme officer. A lote of work both special camping and regular activities were done under Principal Prof M. M. Das, who was the ex-programme officer of the college. In the year 1990-91 and 1991-92, under my term, some regular activities were done which included beautification of the college clea-ning of the class rooms, office rooms and cleaning work at Dibrugarh Hanumanbux Surajmal Kanoi College and Girls Hostel, drain cleaning at Bairagi Math, earthing work at Chiring Chapri Cremaion Ground, Construction of adjacent road to the college library, tree plantation at the college campus and surrounding the adjacent pond and so on.

For the session 1996-97 a small amount was sanctioned by the Dibrugarh University for regular activities which the college received in the month of October last. Since then the regular activities of N. S. S. are going on. For this session importance was given on beautification of the college and village adoption. The volunteers devoted their labour for the cleaning and beautification of the college garden. The jungle surrounding the adjacent pond and bicycle stand were cleaned. Also the volunteers took initiative in cleaning the professor's common room, all class rooms and the portice.

The entrance path of the DHSK Com. College Hostel campus was not visible early. In the rainy season nobody could enter the Hostel without putting off shoes, the volunteers are doing physi-cal labour for construction of the entrance path of the same. Almost 2 feet in height and 30 meters in length has been completed, till now. Also Rose trees have been planted in the front side.

Moreover, the volunteers devoted their labour, under village adoption scheme. They cleaned the drains in the Lanka Deep village and did the earthing work for, the upkeep of the road. Here they have taken, Adult Education camp and some persons were taught how-to write the basic letters. Also, the volunteers showed the villagers the right way of living in a hyginic manner, how to take care of the domestic animals. Tree plantation and its good effect. Discussion was also held among the villagers and volunteers regarding water-shed management and AIDS AWARENESS. The villages given lessons for HIV and AIDS, its evil effect upon the society, the ways for its prevention. The villagers were taught the bright aspect of blood donation. The villagers started believing the volunteers and so, good co-operation from witnessed.

The N. S. S. unit of the college also undertook an AIDS AWARENESS camp as directed by the Regional Center N. S. S., Guwahati. The programme officer has under gone a tranning in the month of september 1996 at Assam Agriculture University at Jorhat, organised by the Regional volunteers known as peer Educators were given traning on the same subject. After submission of all the documents of peer Educator Traning, The Regioinal Center has permitted to hold "Institutional Level Activities of Universities Talk AIDS project and also released fund. The Institutional Level Activities were completed within four days from 08. 01. 97 to 11. 01. 97 where around ten volunteers donated their blood in Assam Medical College. Audience discussion and lecture doomonstration was also completed where the peer educator took active part. A Questionnaire session was also held where 50% of the students took part. Competition of posters and slogans for AIDS prevention and its awareness was organised by the N. S. S. unit of the college and around 40% students participated there.

On the closing day, a "Procession" on AIDS AWARNESS was organised by the N. S. S. unit from the college campus to Gabharu Pather and back via Naliapool Market where around 800 students participated From 1·30 P. M. onwards a seminer was organised by the N. S. S unit in the college hall where professors and students took part, The principal of the college presided over the seminer. The peer Educators and the audience also participated and different aspect of HIV and AIDS were discussed. The principal prof. M. M. Das delivered a lecture on HIV/AIDS. The programme officer Prof. P K. Sahu discussed in detail various aspect of HIV/AIDS, its prevetion and awareness. A light refreshment was also organised by the N. S S, unit. Vote of thanks was given by the programme officer, N S S unit.

It is aspected that the N. S. S. unit of the college will do something more for the development of the society and the college in the near future.

The N. S. S activities of D. H. S. K. Com. College would not have been possible without the support of Principal Prof. M. M. Das, Prof. S. C. Paul, Prof. P Das, Prof. B. Bhagawti, Prof. K. M. Bhagawati. Prof. R. K. Gogoi, Mr. K. K. Chowdhury, Mr. D. Bose and Shri. Dilram Mali.

At last, we should not forget the motto or watchword of National Service Scheme.

"NOT ME BUT YOU"

THE GUIDELINES FOR LASTING FRIENDSHIP

—Partha Sarothi Bhawmick
B. Com. 2nd year

When friends clasp their two hands, five plus five, ten fingers come close to each other. These ten fingers are.

1. To be a friend, you must be a good listener. It was Benjamin Disraeli who said, nature has given us two ears, but only one mouth. The ears can not be closed whereas the mouth can be closed.

   Once word leaves your mouth, you can not get it back, Think twice before you speak anything. You are master of the unspoken ward. You become a slave of the spoken word. Listen not only with your ears but with your heart.

2. You must learn to eppreciate others. Do not find fault with others in the midst of people. Leonardo-da-Vinci has said "Blame in Private, but praise in public".
3. If you would be a true friend, you must grow in the sprit of forgiveness.
4. Never forget a friends name, becouse that lapse on your part can never be pardoned. That will shaw up your insincerity.
5. Be cheerful— Smile as much as you can. Laughter is a good mental tonic. Don't laugh with others you may laugh at yourself.
6. Make promise sparingly, but if you make one, fulfil it with the least delay.
7. You must not preach what you do not practise yourself.
8. Discuss, but do not argue. You may not win an argument but lose a friend.
9. Do not fell hurt when friend critisise you. When ever you find yourself in the wrong, admit it.
10. If want to win friends you must be on the look out for oportunites to serve them. The opposite of love is not hate, but indifference. Emerson has said.

    "The only way to get a friend is to be a friend" & Henry Daridson has said "Radiate friendship and it will be returned ten fold."

"Fate makes our relatives, choice makes our friend"

SOCIAL RESPONSIBILITY OF BUSINESS

—Madhurjya Baruah
B. Com. 2nd year

Business may be lefined as an economic activity carried an in a country, particularly activity in which other individual besides the businessman himself are concerned By its very defination It is a social process. Wherein individuals carry on common activities making their contribution to the country's economics and at-the same time, living on the profit earned from the business. Just as the quality of the officials is important for a good government and its administration, similarly quality of business is essential for proper functioning of a country's economy.

In country's which have free markets econcmics and where free industrial enterprise is permissible, businessman have a special role to play. They are the pivotal link between different economic activities of the state as well as of the individuals. In good old days when 'haissiz faire' prevailed, business man were free to run their business in whatever way they like. As a matter of fact, the economics of most countries were back ward and agriculture was the main occupation of the people all over the world. Even the business of agriculture was simple as landlordism, which was rampart every where, enables Zamidars to exploit the labours of the individual farmers for their personal benifits and there was no cheek upon their selfish business activities. They exploited the labourers to maximum made them work for endless hours and paid their hardly a pittence for their subsistance. It was their calculated policy to up their labour undarnousished so that it could function like slave.

With the advent of industriallisation and industrial revolution in many western countries and the emergence of the factory system under which a large number of workers had to be brought together to run the machines producing goods on large scale, the process of political and economic institution underwent rapid transformation. The exploited labour rose in rebellion in many countries and formed association and union to assert their rights. The France Revolution in Europe and the American Revolution across the pacific brought winds of change in human thinking. The concept of welfare state, the socialisem and the dignity of the individual arose to accelerate the eradication of such institution as slavery, handless labour, forced labour and the like.

In these processes of social change, the state had to undertake responsibility for regulating bussiness and industries so as to reconcile the interest of the different constituents farmers, industrialist, workers etc, In advanced countries where the large scale industries sprang up, there was need for adequate legislation to regulate

industrial and agricultural relation between the employers and the employees. The emplryers were made to provide a certain amount of minimum facilities to the employees working on forms and in factories. The working hours were fixed and the condition of service were guaranteed. The State sometimes intervented to regulate the salaries and pay scales to do justice to all parties.

The emergence of new free states in Africa and Asia and their liberation from colonial empires led to the industrialisation processess throughout the world. The establishment of International Organisation, during the century the heague of nations and the United Nations, together with their speacialised Agencies and including the International Labour Organisation brought forth new principles of social behaviour by businessman all over the world.

The concept of Welfare State and ideas of political and economic democracis have given a new tempo to the social responsibility of business. While there is a plethora of law putting upon businessman obligations and responsibilities, they have to a large extent depend on their own moral standards in their behavionr an ideal businessman is one who looks after the interest of his employees as much he looks after his own interest,

While profit is an important motive in any business, it should not he secured at the cost of any of the obligation enjoined upon business man under the law as it is intended to bring about good relationshrp with the labour. Satisfied workers are in the long run a greater sources of profits for businessman an a continuing basis, rather than dissatisfied workers exploited for some time.

Unafair and unscruplous business tacties employeed by certain businessman are never a good policy as they wreck the business sooner than expected. They may bring profits in the earlier stage but such profits are a gamble and would be drainnad of in the next or subsequent bout.

Modern Socity is highly complex. The economy comprises in memerable wings and sectors. The emergance of the public sector has given a new dimension of competition to the private secror. The private sector is now obliged to manage its affairs more respectably if it wants to survice. The theores of socialim which are pervaiding modern political thought and action throughout the world are already putting the private scetor to caution so that it saw survive only if it is making a healthy contribution to the national economy and is not a drain on the national resources or on the citizens in any manner. The concept of private profit has been given a secondary place, the first being the welfare of the massess who now-a-days hold the strings of political power.

In India private sector continues to occupy significant place in the economy. India's population is so large that any plan of nationallised industry and agriculture in its entirety to out of question. That is why our president and the Prime Minister have been emphasing the need of small scale industry. Large scale industry are proposed to be set out in the public sector as the state is expected to neat better in the business obligation of large scale business rather than the private individual who may have a tendency to work for profit motive only. ●

LET'S GET QUIZICAL

—Nayanjyoti Sarma
T. D. C. 2nd year

Which is the world's lurgest advertising company ?

s.—Japan's Dentsu Inc, the $ 14 billion agency. Its chief executive is Mr. Fumio Oshima.

Which companys are the biggest spenders on advertising ?

—Hindustan Lever Limited (HLL) is India's biggest spenders on advertising with Rs. 109·81 crores, a 22% jump over last year. The second biggest advertiser is ITC, with Rs. 107·67 crore. The third biggest advertiser is Videocon with Rs. 70·06 crore. As a pereentage of sales, the advertising expenditure is between 2–5 percent.

Which Indian Companies are the biggest exporter ?

-According to centre for Monitoring of Indian Economy (CMIE), the top exporter Ganapati Exports with exports of Rs. 971·40 crore in 1994–95. ITC was second with Rs. 786·77 crore in exports. Essar shipping (Rs. 625·59 crore) & Telco (Rs. 571·94 crore) took the next two places.

Vhich foreign Banks have the highest eposits in India ?

.CC. to the Finance Ministry, Citibank had e largest deposits of Rs. 6091 crore in India as on March 31, 1995, followed by Grindlays ANZ with Rs. 4575 crore and Hong Kong Bank with Rs. 3453 crore.

Q. Which are the most admired companies in the world ?

Ans.—According to "Fortune" (magazine) the five most admired companies are Coca-Cola, Procter & Gamble, Rubbermaid, Johnson & Johnson and Intel.

Q. Who is the chairman of Exim bank of India ?

Ans.—Tarjani Vikil, who is cne of the 50 most powerful businesswoman in the world.

Q. Which company will be featured on Sachin Tendelkar's bat ?

Ans.—A one year contract has been signed by Sachin to endorse the MRF logo on his bat for a Rs. 1·5 crore fee.

Q. Who is the Chairman of BPL ?

Ans.—T. P. J Nambiar

Q. Who is the owner of Star T. V. ?

Ans—Rupert Murdoch

Q. Where is the Asian Development Bank located ?

Ans—Philippinee & Manila.

Q. How many Stock Exchanges does India have ?

Ans.—23

Q. Which is the world's biggest bank ?

And. The merger of Mitsubishi Bank and Bank of of Tokyo has created the world's biggest bank in terms of assets, totalling 77·5 trillion yen ($ 724 million).

Tsunco Wakai, chairman of Bank of Tokyo-Mitsubishi Ltd. said that the bank would be a stabilising foce in the nations shaky banking system. ●

FACT FILE :

Complied b —
Siddhartha S. Baruah.
B. Com Part-1

1. The first vessel to sail around the world was the Spainish ship "Vittoria" The voyage took almost three years from 1519 to 1522.

2. The deepest undersea voyage was made in 1960 to the bottom of the Pacific Ocean, a depth of nearby 11kms (7 miles).

3. The fastest car is the British jets - engined vehicles Thrust 2. It reached a speed of 1, 019 kms/h (633mph) in 1983.

4. The fastest form of passenger transports is the supersonic airliner 'Concorde'. It has a crising speed of about 2300km/h (1430 mph). and can fly from New Years to London in less than three hours.

5. The Bridge with the longest single Span is the Humber Bridge in Britain. The Span measures 1,410 m (4,626ft)

6. The Longest tunnel used for transport is an undersea rail tunnel in Japan almost 54kma (33-1/2 miles) long,

7. The largest monument is the Quetzalcoatt Pyromid in Mexico, Built in about 1500 years ago, it has a voloume of more than 3 million cubic metre (over 4 millian cubic yards,)

8. Chewing gum was originally made from chicle, the gum of the sapodilla plum tree.

9. Belguim was the second European country after Britain to become industralized,

10. The oldest continuosly publised newspaper in the world is the "Post och Inrikes Tidninagar", an official journal issued in Sweden since 1645 It has been a daily publication since 1820.

11. The incident that sparked off World War I was the assassination of Archduke Franz Ferdinard of Austria by Gavrilo Princip at Sarajevo on June 28, 1914.

12. Adolf Hitler, the German dictator whose actions started World War II, committed suicide in the ruins of Berlin on April 30, 1945.

Irony Of Thoughts :

—Miss Antara Chatterjee.
B. Com. Ist. Yr.

1. He who hesitates is lost.
But
Look before you leap,

2. Birds of a feather flock together.
But
Opposites attract.

3. You're never too old to learn.
But
You can't teach an old dog new tricks.

4. Variety is the spice of life.
But
Don't change horses in mid stream.

5. Doubt is the beginning, not the end of wishdom.
But
Faith will move mountains.

6. The Pen is mightier than the Sward.
But
Actions speak louder than words.

7. Silence is golden.
But
The squeaky wheel gets the grease.

8. Clothes make the man.
But
Never judge a book by its cover.

9. A miss is as good as a mile.
But
Half a leaf is bether than none.

10. An old fox is not esily snared.
But
There's no fool like and old fool.

11. A good beginning is makes a good ending.
But
Its not over til its over.

12. Blood is thicker than water.
But
Many Kinfolk, few friends,

13. Practice make perfect.
But
All work and no play makes jack a dull boy.

14. A bird in the band is worth two in the Beesh.
But
A man's reach shaould exced his grasp.

15. There's safty in numbers.
But
Better be alone in bad company.

16. If at first you don't succeed try, try again.
But
Don't beat a dead horse.

DO YOU KNOW ?

—Chitrajit Biswas
B. Com. 1st year

Q. Name the smallest country of the world ?
Ans. Vatican City.

Q. Name the first talkie film of India ?
Ans. Alamaara

Q. Who was the first recipient of Dada Saheb Phalke Award ?
Ans. Devika Rani Reorich.

Q. Who was the founders of Modern olympic ?
Ans. Baron Pierre de coubertin.

Q. Which 4 insects Products are used by man ?
Ans. Honey, lac (Shellac), silk and beeswax.

Q. Who invented the computer ?
Ans. Vannevar Bush invented the analog computer in 1930, and Howard Aiken invented the digetal computer in 1944.

Q. Who produced the first really useful TV system ?
Ans. J. L. Baird.

Q. When and where was the first underground railway in the world opened ?
Ans. London (Paddington-Farrington Street.) in 1863.

Q. Which Mathematician was responsible for the introduction of logarithms ?
Ans. Charles Napier.

Q. What number cannot be represented in Roman numerals ?
Ans, Zero

Q. Which is the Red planet in our solar system ?
Ans. Mars.

Q. Why is "Fools Cap" paper so called ?
Ans. A "Fools Cap" paper was watermarked on it when it was firts produced.

প্ৰতিবেদন

□ বিভাগীয় সম্পাদক/সম্পাদিকাৰ

ঃ উপ-সভাপতিৰ ঃ

সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম নিবেদিছোঁ। প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰিছো এইসকল লোকক যিসকলে নিজ স্বাৰ্থ ত্যাগ কৰি দেশ সেৱাৰ কাৰণে প্ৰাণ বিসৰ্জন দিলে তেখেত সকলক। হে শ্বহীদ প্ৰণামো তোমাক। যুগ-যুগান্তৰ ধৰি তুমি অমৰ হৈ ৰোৱা অসীম বুকুত। তোমাৰ প্ৰতিটোপাল কেঁচা তেজৰ বিনিময়ত নিশ্চয় এদিন তুমি প্ৰতিদান পাবাই।

জয়জয়তে কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সদৌটিলৈকে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা ও অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পূৰ্ণ সহ-যোগিতাত মই উপ-সভাপতিলৈ নিৰ্বাচিত হওঁ তেখেত সকলৰ ওচৰত মই চিৰদিন ঋণী হৈ থাকিম। নিৰ্বাচনৰ আগেয়ে বা পাছত মোৰ লগত যি সকলে ওতঃপ্ৰোতঃ ভাৱে জড়িত আছিল তেওঁলোকলৈও মোৰ কৃতজ্ঞতা ও মৰম যাচিছো।

কাৰ্য্যভাৰ লোৱাৰ পাচৰে পৰাই মই মোৰ বিভাগীয় কাম কাজলৈ আগবাঢ়ি যাওঁ। মনত দৃঢ় মনোবল লৈ মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নয়ণৰ হকে যিমান পাৰো চেষ্টা চলাইছিলো। মোৰ উপ-সভাপতি হিচাপে যিখিনি কাম আছিল বাকী বহুতো কাম-কাজে মোক ব্যস্ত কৰি তুলিছিল। ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতিটো পদক্ষেপতেই মই আগভাগ লৈছিলো বুলি কলেও বঢ়াই কোৱা নহ'ব। যি কি নহওক এইখিনি কৰিবলৈ যাওঁতে মোক বিভাগীয় সম্পাদক সকলে সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল।

আমাৰ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়খন এখন অসমৰ ভিতৰত নামজ্বলা মহাবিদ্যালয়। সেইকাৰণে চাবলৈ গ'লে বহু দূৰ-দূৰণিৰ পৰা আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ বহুতো লৰা-ছোৱালী শিক্ষালাভ কৰিবলৈ আহে। কিন্তু এইখিনিতে আমাক এটি সমস্যাই বৰ বিপদত পেলাইছে। সেইটো হ'ল ছাত্ৰবাসৰ অভাৱ। মহাবিদ্যালয়ত যিটো ছাত্ৰবাস আছে মাথো ২৫ জন ল'ৰাহে থাকিব পাৰে। ছাত্ৰীবাস নায়েই। গতিকে দূৰ-দূৰণিৰ পৰা অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ভাড়াঘৰত থাকি নাইবা অহা-যোৱা কৰিব লগীয়া হয়। এইখিনিতে ক'ব খুজিছো যে, আমাৰ যিটো ছাত্ৰবাস আছে তাতে আৰু কেইটামান কোঠা নিৰ্মাণ কৰি দিয়া হ'লে ভালে সংখ্যক ছাত্ৰ উপকৃত হ'ল হেতেন। ডিব্ৰুগড় বাণীপুৰত থকা মাটিখিনিও আজিলৈকে ভালদৰে চিনাক্ত কৰিব পৰা নগ'ল। দিনক-দিনে মাটি ডোখৰ কমি আহিবলৈ ধৰিছে। এইক্ষেত্ৰত ছাত্ৰ একতা সভাই সদায়েই মাত মাতি আহিছে। কিন্তু বৰ্তমানলৈকে ইয়াক ৰক্ষণাবেক্ষণ দিব পৰা নাই। এইক্ষেত্ৰত দায়ী কোন ?

মহাবিদ্যালয়খনত এটা ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা আৰু কেন্টিন খোৱেই প্ৰয়োজন। ছাত্ৰ একতা সভাই এইক্ষেত্ৰত প্ৰস্তাৱযোগে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষক জনাইছিল যদিও আজিলৈকে কোনো যুগাত্মক সহাৰি পোৱা নগ'ল। মহাবিদ্যালয়খনত এখন পৰিচালনা সমিতি নাই। ৩/৪ বছৰ মান আগৰ পৰা এখন Special Body আছে যদিও মহাবিদ্যালয়খনক সিমান উন্নতিলৈ নিব পৰা নাই তদুপৰি এখন Special Body ৰ কাৰ্য্যকাল মাথো ৬ মাহ। কিন্তু আজি পৰ্যান্ত সেইখন বলবৎ আছে। সেই কাৰণে ছাত্ৰ একতা সভাই দাবী জনাই আহিছে যে, মহাবিদ্যালয়খনত এখন পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ পৰিচালনা সমিতি লাগে। মহাবিদ্যালয়খন ৰং কৰি সুন্দৰ কৰি তুলিবৰ কাৰণে ছাত্ৰ একতা সভাই প্ৰস্তাৱ যোগে অধ্যক্ষ

মহোদয়ক জনাই আহিছে। মই এনেবোৰ ক্ষেত্ৰত পূৰ্ণ সহযোগিতা আগবঢ়াইছিলো। মহাবিদ্যালয়খনৰ আৰু বহু্তো সমস্যা আছে যদিও কিছুমান সমস্যা আমাৰ সমাধানো হৈছে। প্ৰথমটো হ'ল শ্ৰেণীৰ পাঠদান নোহোৱাটো। শিক্ষকসকলে কয়, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল উপস্থিত নাথাকে আৰু ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলে কয়, শিক্ষক সকল উপস্থিত নাথাকে। এনে কাৰণত উভয়ে এক বিৰাট সমস্যাৰ সন্মুখিন হৈছিল যদিও মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় তথা ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰচেষ্টাত ১৯৯৫-৯৬ বৰ্ষত যথেষ্ট class হয়। ওপৰ মহলালৈ উঠাৰ দ্বিতীয়খন চিৰি নিৰ্মাণ হয়। তৃতীয়তে একেবাৰে ওপৰ মহলাত আৰু দুটামান শ্ৰেণী কোঠা নিৰ্মাণ কৰি থকা হৈছে। হয়তু কিছুদিনৰ পাছতেই পূৰ্ণ হৈ উঠিব। আমাৰ ১৯৯৫-৯৬ বৰ্ষত প্ৰেক্ষাগৃহৰ কাৰণে কাপোৰ, দুটামান বাদ্যযন্ত্ৰ তাৰ ভিতৰত, এখন হাৰমনিয়াম, এযোৰ তবলা, এটা ঢোল কিনা হয়। ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্য্যালয়ৰ কাৰণে এটা গড্‌ৰেজ আলমিৰাও কিনা হয়।

যি কি নহওঁক ছাত্ৰ একতা সভাই সকলোবোৰ সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰে। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষক-কৰ্মচাৰী তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোৱে মহাবিদ্যালয়খনক চকু দিব লাগিব। তেতিয়াহে আমি ফলপ্ৰসূ হ'ব পাৰিম। মই যিমান পাৰো সহায় কৰিছিলো। অৱশ্যে সহযোগীতাও পাইছিলো। মই কাৰ্য্যভাৰ লোৱাৰ ঠিক একসপ্তাহৰ পাছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ হয়। অতি উলহ-মালহেৰে বাৰ্ষিক পালন কৰা হয়। বছৰটোত বহু কম সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েহে প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। স্বৰস্বতী পূজা পতা হয়। এইবাৰ নৱাগত আদৰণি সভালৈ নিৰ্দিষ্ট বক্তা হিচাপে আছুৰ সভাপতি শ্ৰীযুত সৰ্ব্বানন্দ সোনোৱাল আৰু বিশিষ্ট অতিথি হিচাপে প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত সুনীল বৰঠাকুৰদেৱক নিমন্ত্ৰণ কৰি আনিছিলো। সভাত ভালেকেইজন ছাত্ৰ নেতা তথা মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষক-কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল (ন-পুৰণি) উপস্থিত আছিল। সভাৰ শেষত নিমন্ত্ৰিত শিল্পীয়ে মনোমোহা গীত পৰিৱেশন কৰে।

সকলোবোৰ কাম-কাজত মোক বিভাগীয় সম্পাদক তথা বন্ধু-বান্ধৱী সকলে সহায় কৰিছিল— বিশেষকৈ প্ৰাঞ্জল (ভাই), বিশ্ব, গুণিন, প্ৰণৱ, দিপক, দেৱ, মদা, সন্তোষ, হিমাংশু (মিণ্টু), টিকু, অভিজিৎ, সৌৰভ, যোগেন, চাকিব, অঞ্জলী, গীতাঞ্জলী, যমুনা, প্ৰতিমা, ভাইটি-জিতু, গিৰিণ্, মেঘ, কাৰ্ত্তিক, লিকু, অমৰ, মিণ্টুহঁতক সদায়েই মনত পৰিব।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰীবৃন্দ তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ পুনৰবাৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি মই মোৰ বিভাগীয় প্ৰতিবেদন সামৰিছো।

জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

শ্ৰদ্ধাৰে —

— শ্ৰীকৃষ্ণ শইকীয়া
উপ - সভাপতি
১৯৯৫ - ৯৬ বৰ্ষ
তাং — ২১ ১১·৯৬

ঃ সাধাৰণ সম্পাদকৰ ঃ

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যি সকলে মোক পুনৰ দুবছৰৰ বাবে এই বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্ব্বাচিত কৰিলে তেখেত সকললৈ মই মোৰ ফালৰ পৰা হিয়াভৰা আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা, ভক্তি তথা অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলো।

১০/১/৯৬ তাৰিখে হোৱা আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্ব্বাচনত দুই কোণীয়া প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাত সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে মই পুনৰ নিৰ্ব্বাচিত হও। তাৰপিছত ১২/১/৯৬ তাৰিখে মই নতুন সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰো।

কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়েই সৰ্ব্বপ্ৰথমে নতুন ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সৌজন্যত ২৫/১/৯৬ তাৰিখে

শ্ৰীশ্ৰী সৰস্বতী পূজা উদযাপন কৰো। এইবাৰৰ পূজাত মহাবিদ্যালয়ৰ সকলোৰে উপস্থিতি তথা সহায় সহযোগেৰে বেছ ভাল দৰেই অনুষ্ঠিত হয়।

এইবাৰৰ "৩৩ তম মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" ৭ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা ১৩ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখলৈ অনুষ্ঠিত হয়। এই মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ পতাকা উত্তোলন কৰে অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত মনোমোহন দাস চাৰে। উচ্ছাহ আৰু উদ্দীপনাৰ মাজেৰে এই সপ্তাহ পাৰ হয়। ১৩ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বটঁা বিতৰণী ও মুকলি সভা অনুষ্ঠিত হয়। উক্ত সভাত সভাপতিত্ব কৰে অধ্যক্ষ মহোদয়ে। মুখ্য অতিথিৰূপে ডিব্ৰুগড় জিলাৰ আৰক্ষী অধীক্ষক শ্ৰীযুত শৰৎ ফুকনদেৱে উপস্থিত থাকি বটঁা বিতঁৰণ কৰে। ইয়াৰ উপৰিও মনোহাৰী দেৱী কানৈ মহিলা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত সুনীল বৰঠাকুৰদেৱে বিশিষ্ট অতিথিৰূপে উপস্থিত থাকে। উক্ত সভাৰ লগত সংহতি ৰাখি নিশালৈ সাংস্কৃতিক সন্ধিয়া অনুষ্ঠিত হয়। উক্ত সন্ধিয়াত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কিছু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ উপৰিও আমন্ত্ৰিত শিল্পীৰ দ্বাৰা অনুষ্ঠান পৰিবেশন কৰা হয়।

নতুনক আদৰাৰ পৰম্পৰাৰে ১৯৯৬-৯৭ বৰ্ষৰ নতুনকৈ অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক আদৰণী জনাৱৰ বাবে ১৬ ছেপ্তেম্বৰ তাৰিখে অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত মনোমোহন দাস চাৰৰ সভাপতিত্বত "নৱাগত আদৰণী সভা" অনুষ্ঠিত হয়। উক্ত সভাত মুখ্য অতিথিৰূপে সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ সভাপতি শ্ৰীসৰ্ব্বানন্দ সোনোৱালদেৱে উপস্থিত থাকে। উক্ত সভাত প্ৰথমে সাধাৰণ সম্পাদকে নৱাগত সকলক আদৰণী জনাই আদৰণী পত্ৰ পাঠ কৰে। তাৰ পাছত মুখ্য অতিথিদেৱৰ সাৰগৰ্ভ বক্তৃতা, অধ্যাপক, অধ্যাপিকা মণ্ডলী, কৰ্মচাৰী বৃন্দ আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ন-পুৰণি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ পৰা ছুৱাযাৰ কোৱাৰ পিছত সামান্য জলযোগেৰে সভাৰ কাম শেষ কৰা হয়। সভা ভঙ্গৰ পিছত আমন্ত্ৰিত শিল্পীৰ দ্বাৰা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

এইখিনিতে উল্লেখ কৰি থও যে অসম চৰকাৰৰ মুখ্যমন্ত্ৰী সাহাৰ্য্য পুঁজিৰ পৰা ছাত্ৰ-একতা সভাৰ পুঁজিলৈ অনুদান দিয়া ২৫,০০০ (পচিছ হাজাৰ) হাজাৰ টকাৰে একতা সভাৰ অনুমোদন ক্ৰমে তলত দিয়া বস্তু বিলাক কিনা হয়।

১) ছাত্ৰ একটা সভাৰ কাৰ্য্যালয়ৰ বাবে ষ্টিল আলমাৰী এটা।
২) মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰেক্ষ্যাগৃহৰ যাৱতীয় সকলো কাপোৰ।
৩) হাৰমণিয়াম এখন।
৪) তবলা এযোৰ।
৫) ঢোল এটা।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন বহু পুৰণি স্বতেও ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে বিভিন্ন অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈ আহিছে। ইয়াৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ছাত্ৰ-একতা সভাই বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন দাবী উত্থাপন কৰি আহিছে। তাৰে কেইটামান দাবীৰ বাদে বাকী সকলোবোৰ দাবী অধ্যক্ষ মহোদয়ে মানি লোৱা স্বতেও পূৰণ কৰা নাই। আমাৰ দাবী সমূহ :—

১) মহাবিদ্যালয়ৰ বিশেষ কাৰ্য্যনিৰ্ব্বাহক সমিতিখন ভংগ কৰি এখন স্থায়ী পৰিচালনা সমিতি গঠন কৰিব লাগে।

২) ৰাণীপুৰত থকা ১৬ বিঘা ২ কঠা ৪ লোচা মাটিৰ ৰক্ষণাবেক্ষণৰ ব্যৱস্থা অতি সোনকালে কৰিব লাগে।

৩) মহাবিদ্যালয়ৰ তোৰণখন সোঁমাজলৈ আনিব লাগে।

৪) মহাবিদ্যালয়ত ৰং দিব লাগে।

৫) ছাত্ৰাবাসৰ চাৰিওফালে অতি সোনকালে বেৰা দিব লাগে।

৬) মহাবিদ্যালয়ৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সাজ-পোছাকৰ ক্ষেত্ৰত কঠোৰ ব্যৱস্থা লব লাগে।

৭) মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰেণীসমূহ নিয়মীয়া কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উপস্থিতি শতকৰা ৭৫% ভাগ বাধ্যতামূলক কৰিব লাগে।

৮) মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰেণীকোঠা আৰু প্ৰস্ৰাৱগাৰ সমূহ পৰিষ্কাৰ কৰিব লাগে।

সম্পাদক সকলেই মাত্ৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কাম

ছাত্ৰীৰ থকা দেখা যায়। এনেধৰণৰ মনোভাৱ পৰিহাৰ কৰি সকলোৱে একগোট হলেহে এটা অনুষ্ঠানৰ উন্নতি সম্ভৱপৰ। গতিকে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰতি এটি অনুৰোধ যে তেওঁলোকে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিত একগোট হৈ অংশ গ্ৰহণ কৰে।

সদৌ শেষত মই মোৰ কাৰ্য্যকালত সকলো কাম ঠিক ভাৱে পৰিচালনা কৰাত উৎসাহ তথা সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু সকল, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বৃন্দ তথা ছাত্ৰাবাসৰ সমূহ আৱাসীলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

জয় আই অসম

শ্ৰীদিগন্ত শইকীয়া

সাধাৰণ সম্পাদক

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ

একতা সভা, ডিব্ৰুগড়

১৯৯৫ — ৯৬ চন

ঃ বহিঃখেল বিভাগৰ সম্পাদক ঃ

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বহিঃ খেলবিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে কাৰ্য্যনিৰ্বাহ কৰাৰ সুযোগকন দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ ছাত্ৰীলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ যাচিছোঁ।

১৯৯৫-৯৬ চনৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভালৈ অনভিজ্ঞ সময়তেই বহিঃখেল বিভাগৰ দায়িত্ব পালনৰ বাবে প্ৰস্তাৱিকা নমিতা গগৈ, সমৰ্থক সন্তোষ বৰুৱাই বিনা প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাৰে নিৰ্বাচিত হোৱাত বৰঙণি যোগায়। নিৰ্বাচিত হৈ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বহিঃ খেল বিভাগৰ কোনখিনিত আৰু কিমানখিনি কৃতকাৰ্য্য লভিলোঁ বা কৃতকাৰ্য্য হোৱাত ব্যৰ্থ হ'লোঁ তাৰ বিচাৰ বাণিজ্য কানৈয়ানৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰিলো।

এইটো অনস্বীকাৰ্য্য যে খেল ধেমালি এক সাধনা য'ত অনুশীলনৰ দৰকাৰ আৰু ই প্ৰবাহমান, যাক কোনো নিৰ্দিষ্ট সময়ত কৰা নহয় কিন্তু যুৱ সমাজৰ মানসিক, চাৰিত্ৰিক তথা শাৰীৰিক উৎকৰ্ষ সাধনত ইয়াৰ বৰঙণি অতুলনীয়। আনহাতে বাস্তৱিক অসুবিধাৰ বাবে এনে খেল ধেমালিৰ গতিৰ প্ৰতিফলন ঘটাৰ পৰাকৈ বছৰৰ নিৰ্দিষ্ট দিন কেইটা মানত সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ যোগদানৰ সুবিধা প্ৰদান কৰা হয়। আৰু ভৱিষ্যতে মহাবিদ্যালয়ে বিভিন্ন খেলত ভাগ লোৱাৰ দিশ নিৰ্ণয় কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা হয়।

মই কাৰ্য্যভাৰ লোৱাৰ ঠিক কেইদিনমান পাছতে ৩৩তম্ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ কাৰ্যসূচীৰ অধীনত বহিঃবিভাগৰ বিভিন্ন খেলসমূহ স্থানীয় "বেনেৰে লেক খেলপথাৰ"ত অনুষ্ঠিত কৰা হয়। খেলৰ আৰম্ভণিতে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ তথা কানৈ বাণিজ্য ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি শ্ৰীযুত মনোমোহন দাসদেৱে মহাবিদ্যালয়ৰ পতাকা উত্তোলন কৰে আৰু নিমন্ত্ৰিত অতিথি, ডিব্ৰুগড় নেহেৰু যুৱ কেন্দ্ৰৰ সংযোজক শ্ৰীযুত অৱনি কুমাৰ চেতিয়াদেৱে, মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, উপাধ্যক্ষ, শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী, কানৈ বাণিজ্য ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্য, যেনুৱৈনকল তথা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ উপস্থিতিত খেলৰ পতাকা উত্তোলন কৰি, ৩৩তম্ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ শুভাৰম্ভ কৰে। প্ৰতিযোগিতাত ১০০ মিঃ, ২০০ মিঃ, ৪০০ মিঃ, ৮০০মিঃ, ১৫০০ মিঃ, ১০০০০ মি, ৪×১০০ মিটাৰৰিলে আদি দৌৰ, লোৰ বল, কাঁহি আৰু জেভেলিন দলিওৱা; দীঘল আৰু ওখ জাম্প আদি খেলসমূহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। প্ৰতিযোগিতাৰ বিভিন্ন খেলসমূহত লৰা প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ সংখ্যা অনুপাতে কম আছিল যদিও ছোৱালী প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা একেবাৰে নাছিল। ই কিন্তু কোনো ধৰণে মহাবিদ্যালয়ৰ খেল ধেমালিৰ সুস্থ বাতাবৰণৰ দিশ নহয়।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য হিচাপে দায়িত্ব পালন কৰিব লৈ গতানুগতিক ধাৰা নামানিলে কেতিয়াবা উজুটি খাবলগীয়া হয়। এনে গতানুগতিক ধাৰা ভঙ্গ কৰাৰ প্ৰয়াস কৰিছিলোঁ যদিও তাৰ পৰা

অব্যাহতি পোৱা নগল। এইবিলিতে মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ খেলসমূহৰ বাহিৰেও আন খেল খেলোৱাৰ বাবে কিছুমান নিজাবকীয়া উপাদানৰ দৰকাৰ কিন্তু এনে উপাদান নোপোৱাত বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ মাজত প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰি মহাবিদ্যালয়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব পৰাকৈ খেলুৱৈ নিৰ্বাচিত কৰাটো কঠিন হৈ পৰে। সেয়ে হ'লেও মহাবিদ্যালয়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব পৰাকৈ সম্ভৱপৰ সকলো প্ৰচেষ্টাই অব্যাহত ৰখা হৈছিল। গতিকে কিছুমান খেলত বিশেষকৈ ক্ৰিকেট আৰু ফুটবলৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ নিজা উপাদান যেনে:- বেট, বল, পেড, নেট, ষ্টাম্প, মেট ইত্যাদি থকাটো আৱশ্যকীয়, এইটো কথা ঠিক যে ব্যৱহাৰিক দিশৰ পৰা প্ৰতিবছৰে এনেধৰণৰ আপতীয়াকৈ উপাদান একেলগে আহৰণ কৰা সম্ভৱ নহয়, গতিকে ইতিমধ্যে আহৰণ কৰা উপাদানসমূহ সুৰক্ষিত ভাৱে ৰখা প্ৰয়োজন লগতে প্ৰত্যেকখন নতুন ছাত্ৰ একতা সভাই এপদ-দুপদ উপাদান গোটোৱা দৰকাৰ। এই ক্ষেত্ৰত মই কিমান দূৰ সফল হ'ব পাৰিছো তাৰ বিচাৰো আপোনালোকৰ হাতত এৰিলো।

মোৰ কাৰ্য্যকালছোৱাত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আন্তঃ মহাবিদ্যালয় ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰে। ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম ৰাউণ্ডত উন্নত খেল প্ৰদৰ্শনেৰে অসম চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ক ৩—১ গলৰ ব্যৱধানত হৰুৱাই দ্বিতীয় ৰাউণ্ডত প্ৰৱেশ কৰে। কিন্তু দুৰ্ভাগ্যজনক ভাৱে দ্বিতীয় ৰাউণ্ডত খেল নিৰ্ধাৰিত সময়ত ১—১ গলত অমীমাংসিত হৈ থকাত ট্ৰাই বেকাৰ পদ্ধতিত ৪—৫ গলত পৰাজয় স্বীকাৰ কৰিবলগীয়া হয়। ইয়াৰোপৰি ইতিমধ্যে ডিচেম্বৰ মাহৰ শেষৰ ফালে আৰম্ভ হ'ব লগীয়া ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আন্তঃ মহাবিদ্যালয় ক্ৰিকেট প্ৰতিযোগিতা যোগদান কৰা হৈছে।

ছাত্ৰ একতা সভাত বহিঃখেল বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে দায়িত্ব পালনৰ কাৰ্য্যকালত মোক বিভিন্ন ভাৱে সহায় আগবঢ়োৱা বাবে মোৰ বন্ধুবৰ্গ, ত্ৰিদিব, সন্তোষ, জ্যোতিৰ্বিকাশ, মাধৱ সোনোৱাল, মাধৱ, অপু, দিগন্ত, প্ৰশান্ত, অম্লান, প্ৰদ্যুত, মনজিৎ, গিৰিন্দ, কৃষ্ণদা ৰ নাম নললাগি নোৱাৰিলোঁ। কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণৰ পৰাই বিভিন্ন দিশত পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা বাবে অধ্যাপক হৰি নাৰায়ণ খাদৰ, অধ্যাপক ভুপেশ ভাগৱতী, অধ্যাপক ঘনশ্যাম অধিকাৰী, অধ্যাপক সুবোধ চন্দ্ৰ পাল, অধ্যাপক খগেন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতী, অধ্যাপক কুমুদ গোস্বামী, অধ্যাপক প্ৰশান্ত দাস, অধ্যাপক প্ৰদীপ কুমাৰ চাহু, অধ্যাপক গোপাল কৃষ্ণ ঘোষ, অধ্যাপক ড' ৰঘুনাথ বৰবৰা, অধ্যাপক কিৰণ হাজৰিকা, অধ্যাপক চৈলেন গগৈ, অধ্যাপক ৰমা গগৈ চাৰসকললৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা যাচিলোঁ।

প্ৰতিবেদনৰ সামৰণিত মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰতি পুনৰবাৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা যাচি কামনা বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতি কামনা কৰিলোঁ। অনিচ্ছাকৃতভাৱে যদি মোৰ দায়িত্ব পালনত ত্ৰুটী হৈ গ'ল তাৰ বাবেও এই সুযোগতে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা জনালোঁ।

জয়তু কাৰ্নে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

শ্ৰদ্ধাৰে—

চাও ত্ৰাচেং মুং গগৈ

বহিঃখেল বিভাগৰ সম্পাদক।

: RESULT OF OUTDOOR GAMES :

100 Mt. (RACE) MEN :—

1st :— Sri. Rajesh Debnath.
2nd :— „ . Sunil Chetia.
3rd :— „ . Babul Bairagi.

200 Mt. (RACE) MEN —

1st :— Sri. Girindra Borah.
2nd :— „ . Rajesh Debnath.
3rd :— „ . Uttam Sarma.

400 Mt. RACE MEN :—

1st :— Sri. Boarh
2nd :— „ . Bubul Bairagi.
3rd :— „ . Uttma Sarma.

800 Mt. RACE :— (MEN)

1st :— Sri. Bikramsing Payeng

2nt :— „ . Dipankar Rai.

8rd t— „ . Bubul Bairagi.

1500 Mt. RACE (MEN)

1st :— Sri. Jyati Bikash Mohan.

1nd :— „ . Prodip Kumar Taye.

3rd :— „ . Gririndra Borah.

10000 Mt. RACE (MEN)

1st :—Sri. Bishnu Bahadur Chetri

2nd :— „ . Jayati Bikash Mohan.

3rd :— „ . Sontosh Baruah,

4th :— „ . Pradeep Kr. Taye.

5th :— „ . Tridip Bura Gohain.

6th :— „ . Lalan Kr. Sharmah.

7th :— „ . Siddharta Baruah.

8th :— „ . Binad Thakuria.

9th :— „ . Rajesh Debnath.

4×100 Mt. Relay RACE (MEN) :—

1s; — Sri. Girindra Borah.
Sri. Bubul Bairagi
Sri, Uttam Sharma.
Sii Lakhi Prasad Borpatra Gohain

2nd :— Sri Bikramsing Payeng.
„ . Dipankar Rai.
„ . Pradip Kr. Taye
„ . Rajash Dednath.

3rd : — Sri. Hemandra Kr. Gogoi.
„ . Biswajit Das.
„ . Hiranya Sonowal.
„ . Binanda Hazarika.

SHOT PUT :— (MEN)

1st :— Sri. Biswejit Das. 11·40 Mts.

2nd :- Sri. Hiranya Sonowal, 10·56 mts.

3rd :— Sri. Mukuta Dihingia. 10.22 mts.

DISCUSS THROW :— (MEN)

1st :— Sri, Mukuta Dihingia.

2nd :— Rubul Hati Baruae.

3rd :— Sadananda Gogoi.

JOVELINE THROW :— (MEN)

1st :— Sri. Biswajit Das.

2nd :— Sunil Chetia.

3rd :— Rubul Hati Baruah.

LONG JUMP (MEN) :—

1st :— Sri. Biswajit Das,

2nd :— Rajesh Debnath.

3rd :— Kishor Thapa.

HIGH JUMP :— (MEN)

1st :— Sri. Jyati Bekash Mohan.

2nd :— „ . Biswajit Das.

3rd :— { „ . Bikramsing Payeg. / „ . Rubul Baruah. }

VALLY BALL ;— (MEN)

Winner team :— Krishna Saikia, (V.P)Captain)
Farseng Mung Gogoi. (Games. S.)
Rajeb Saikia.
Titumone Gogoi.
Babul Baruah.
Bhupan Handiqua.

Ist Rumers up team :-
Mukuta Dahingia. (Captains)
Sunit Chetia.
Khirood Changmai
Lakhi
Prodip Kr. Datta.
Bharat Dally. (W & C. S.)
Junaswar Sonowal.
Jyatish Kalita.

2nd Rumers up team :-
Diganta Saikie. (G. S. Captain)
Girish Chetia. (A. G. S.)
Prashanta Barpatra Gohain. (M. S)
Apu Chetia. (M. S)

Sadananda Gogoi. (Gem. S.)

Monzil Azam (Boys Comm. S.)

Biswajit Das (Best A.)

Girinda Borah (Best Runner.)

1996-97 FOOTBALL TEAM :—

(Participate in Inter College Football Touruament, D. U.)

(1) Binod Thakuria. (Captain)
(2) Bipul Dihingia.
(3) Pabir Bhattacharya.
(4) Kanok ch. Gogoi.
(5) Nelim Das.
(6) Rajesh Debn ath } (Goal keeper)
(7) Gririndra Borah }
(8) Rajib Barpatra.
(9) Debojit Gogoi.
(10) Tridip Bura Gohain.
(11) Pradyat Prakesh Bara.
(12) Monjit Bara.
(13) Rubul Saikia.
(14) Debarajan.
(15) Gunjanan Bor Saikia

1996-97 CRICKET TEAM :—

(Participate in Inter College Cricket Tournament, D. U.)

1. Chow. Farseng Mung Gogoi (Captain).
2. Sri Prodyat Prakesh Bora. (Vice Captain)
3. „ Ranju Gogoi.
4. „ Kamakhya Saikia.
5. „ Pankaj Mazumdar.
6. „ Miroj Shinghania.
7. „ Sanjab Ghose.
8. „ Rameshwar Das.
9. „ Jyati Bekash Mohan.
10. „ Raju Raddy.
11. „ Manash jayati Borsaikia.
12. „ Abdul Wazid.
13. „ Gunjanan Boasaikia.
14. „ Isfaqucal Khan.

ঃ সংগীত বিভাগৰ সম্পাদক ঃ

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই সেই ৩ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ মোৰ ফালৰ পৰা আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলো, যি তিনি জন ছাত্ৰ - ছাত্ৰীয়ে উচ্চতৰ মাধ্যমিক শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত প্ৰথম, দ্বিতীয় আৰু চতুৰ্থ স্থান অধিকাৰ কৰি কলেজলৈ সুনাম কঢ়িয়াইছে।

সংগীত হল এনে এক কলা যাক মানুহৰ জীৱনৰ মনোৰঞ্জনৰ এক অন্যতম উপাদান বুলি আখ্যা দিয়া হয়। এই সংগীতেই হল কোনো এটা জাতীৰ পৰিচায়কো, কথা, সুৰ আৰু কণ্ঠৰ দ্বাৰা সৃষ্টি হয় সংগীতৰ, কিন্তু আজিকালি দেখা গৈছে যে সংগীত চৰ্চাকাৰী সকলে কিছুমান পাশ্চমিয়া বাদ্যযন্ত্ৰৰ দ্বাৰা এনে কিছুমান সংগীতৰ সৃষ্টি কৰিছে যত উপৰোক্ত তিনিটা দিশৰ এটাও দেখা পোৱা নাযায়। তাৰ ফলস্বৰূপে আমাৰ জ্যোতি প্ৰসাদৰ, বিষ্ণুৰাভাৰ, পাৰ্ব্বতীপ্ৰসাদৰ গীতৰ যি অস্তিত্ব তাকো নোহোৱা কৰিছে। বৰ্ত্তমান কিছুমান গীতিকাৰ আৰু গীতৰ ব্যৱসায়ীসকলে আমাৰ অতীতৰ কিছুমান আপুৰোগীয়া গীতবোৰ পশ্চিমিয়া বাদ্যযন্ত্ৰৰ দ্বাৰা এনেকুৱা সুৰৰ সৃষ্টি কৰি অপূৰ্ব সুৰীয়া গীতবোৰো বে সুৰীয়া কৰি তুলিছে। যাৰ ফলত সেইবোৰ গীতৰ অস্তিত্ব নোহোৱা কৰিছে। গতিকে এই দিশত আমাৰ নবীন শিক্ষিত চামটো সচেতন হোৱা উচিত।

এইবাৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতাত বিচাৰকৰূপে থাকি আমাক সহায় কৰাৰ বাবে শ্ৰী ৰামকৃষ্ণ মুখাৰ্জি মানিক দেক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। এইবাৰ সংগীত বিভাগৰ সামগ্ৰীৰ অভাবে আমাক অসুবিধাত পেলাইছিল যদিও তাৰ মাজতো যি কিজন ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে

বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰি পাৰদৰ্শিতা প্ৰদৰ্শণ কৰিলে তেওঁলোকৰ প্ৰতি মোৰ অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো ও উজ্জল ভবিষ্যত কামনা কৰিলো।

এই বাৰৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতাত প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা সচাকৈয়ে দুখলগা জনক আৰু ই আমাৰ দৰে এখন মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে সচাকৈয়ে বৰ দুখ লগা কথা। এনেকুৱা এটা সময় আছিল যেতিয়া আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে ডিঃ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধিনত অনুষ্ঠিত হোৱা বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ সুনাম কঢ়িয়াইছিল। কিন্তু আমাৰ সেই অতিতৰ অস্তিত্ব ক্ৰমান্বয়ে নোহোৱা হৈছে। গতিকে মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো ন, পুৰণি ছাত্ৰ ছাত্ৰীলৈ মোৰ অনুৰোধ তেওঁলোকে আমাৰ সেই পুৰণি অস্তিত্ব ঘুৰাই আনিবলৈ চেষ্টা কৰিব।

এইবাৰৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতাত মোক বিভিন্ন দিশত সহায় কৰাৰ বাবে শ্ৰী জ্যোতি বিকাশ মহন, শ্ৰী ৰাজুমণি চেতিয়া, শ্ৰী গিৰিণ চেতিয়া, শ্ৰী মাধৱ শইকীয়া শ্ৰী মৃদুল বৰা, শ্ৰী দিগন্ত মেছ, শ্ৰী সন্তোষ বৰুৱা, শ্ৰী অম্লান বৰপূজাৰী, মঃ ৰাহিদুৰ ৰহমান তেওঁ লোকলৈ মোৰ অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

সংগীত প্ৰতিযোগিতাত পুৰস্কাৰপ্ৰাপ্ত প্ৰতিযোগী সকল :—

১। আধুনীক গীত ঃ
১) মাধুৰ্য্য বৰুৱা।
২) সংগীতা সেন।
৩) অনুপমা দেৱ।

২। ৰাভা সংগীত :
১) মৃদুল বৰা।
২) মাধুৰ্য্য বৰুৱা।
৩) ৰাজীৱ সেনগুপ্ত।

৩। জ্যোতি সংগীত ঃ
১) মাধৱ শইকীয়া।
২) ৰাজীৱ সেনগুপ্ত।
৩) মাধুৰ্য্য বৰুৱা।

৪। লোকগীত ঃ
১। মাধুৰ্য্য বৰুৱা।
২। মৃদুল বৰা।

৫। ৰবীন্দ্ৰ সংগীত ঃ
১) অনুপমা দেৱ।
২) সংগীতা সেন।
৩) ৰাজীৱ সেনগুপ্ত।

৬। ভুপেন্দ্ৰ সংগীত :
১) সঞ্জয় শইকীয়া।
২) মাধুৰ্য্য বৰুৱা।
৩) ৰাজীৱ সেনগুপ্ত।

৭। বিহু গীত ঃ
১) মৃদুল বৰা।
২) মানস বুঢ়াগোহাঁই।

৮। ভজন :
১) সংগীতা সেন।
২) ৰাজীৱ সেনগুপ্ত।
৩) মাধুৰ্য্য বৰুৱা

৯। গজল :
১) সংগীতা সেন।
২) মাধুৰ্য্য বৰুৱা।

শ্ৰীঅপু চেতিয়া
সংগীত বিভাগৰ সম্পা

ঃ সমাজ কল্যাণ ও সাংস্কৃতিক সম্পাদ

১৯৯৭ - ৯৬ চনৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছ
ছাত্ৰীলৈ হিয়া ভৰা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। ল
এই বছৰটি যি সকল ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে বহুমূলীয়া
ৰে বিপুল ভোটত নিৰ্বাচিত কৰিলে তেখেত সক
মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

প্ৰথম কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়েই প্ৰত্যেক
বৰ দৰে এইবছৰো শ্ৰীশ্ৰী সৰস্বতী পূজা উলহ-মাল
উদযাপন কৰা হয়। উল্লেখযোগ্য যে প্ৰত্যেক
পুজি'ৰ অভাৱত অনুষ্ঠুপিয়াকৈ পালন কৰা

এইবাৰ সম্পূৰ্ণ বিপৰীত আছিল। এইবাৰৰ পূজাত মহাবিদ্যালয়ত বহুসংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে উপস্থিত থকাৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় আৰু অধ্যাপক সকলো উপস্থিত থাকে।

মহাবিদ্যালয়ৰ এক আকৰ্ষণীয় অনুষ্ঠান হ'ল মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ। যদিও মোৰ বিভাগীয় সকলো প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিম বুলি ভাবিছিলো কিন্তু প্ৰতিযোগীৰ অভাৱত অনুষ্ঠিত কৰিব নোৱাৰিলো। তথাপিও অন্য বছৰৰ তুলনাত এইবছৰৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহত প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা উৎসাহজনকেই আছিল। আশা ৰাখিছো অনাগত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ সমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে পাৰ্য্যমানে সহযোগ কৰিব।

মোৰ কাৰ্য্যকালত বিভিন্ন অনুষ্ঠানে পতা বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উৎসাহী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ সুযোগ দিছিলো। কিন্তু অতি দুৰ্ভাগ্যজনক যে তেওঁলোকে তেনে ধৰণে সাফল্য কঢ়িয়াই আনিব নোৱাৰিলে। আশা ৰাখিছো অনাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী-সকলে এই বিষয়ত নিজৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ বাবেও সুনাম কঢ়িয়াই আনিব।

এইবৰ্ষত মহাবিদ্যালয়ৰ নবাগত আদৰণি সভাও অতি উলহ-মালহেৰে উৎযাপন কৰা হয়। এই সভাৰ শেষত অনুষ্ঠিত সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আমন্ত্ৰিত শিল্পীৰ দ্বাৰা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

মোৰ কাৰ্য্যকালতছোৱাত বিভিন্ন দিশত উপদেশ তথা বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত দিহা পৰামৰ্শ দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, অধ্যাপক প্ৰদীপ কুমাৰ হাজৰিকা চাৰ, ভূপেশ ভাগৱতীচাৰ, খগেন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতীচাৰ, জি, কে গোহাঁইচাৰ, হাৰীণকুমাৰ বাইদেউ, হাজৰিকা চাৰলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। লগতে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱা প্ৰশান্ত, দীপক, জীতেন্দ্ৰ, গীৰিন্দ্ৰ, ক্ষীৰোদ, মুকুতা, ৰাজীৱ, জ্যোতিষনা, চুমন, মাধৱ, ভাইটি - নুপুৰ সুনীল, পেৰিজ, চন্দন, সন্তোষ, নিপেন আৰু অন্যান্য সকলোলৈ মোৰ আন্তৰিক ধণ্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

শেষত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা কলেজখনৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলো।

'জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়'

'জয়তু কানৈ ছাত্ৰ একতা সভা'

— ভৰত দলে

সমাজ কল্যান ও সাংস্কৃতিক সম্পাদক

ঃ ছাত্ৰ জিৰণি কোঠা বিভাগৰ সম্পাদক ঃ

জয়জয়তে ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, শিক্ষাগুৰু, সমূহ কৰ্মচাৰী তথা ছাত্ৰ - ছাত্ৰী, বন্ধু - বান্ধৱীলৈ শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছো।

১৯৯৫ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্ব্বাচনত মোৰ প্ৰিয় ছাত্ৰ ছাত্ৰী আৰু বন্ধু বান্ধৱী সকলে নিৰ্ব্বাচনৰ যোগেদি মোক ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা বিভাগৰ সম্পাদকৰ দায়িত্ব অৰ্পন কৰিলে।

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদক হিচাপে মোৰ বাৰ্ষিক খতিয়ান দাঙি ধৰিব খোজাৰ আগতেই মোৰ প্ৰতিটো কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত দিহা-পৰামৰ্শ আৰু সক্ৰীয় সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াই যোৱা মাননীয় অধ্যাপক শ্ৰীযুত ডি এন ভাগৱতী চাৰ আৰু লগতে ছাত্ৰ সৰ্ব্বশ্ৰী নিপেন, লক্ষী, চাও ক্ৰাচেং মুং গগৈ, ৰাজা দে, জীৱন, আৰু বহুতো ছাত্ৰ ছাত্ৰীলৈও এই ছেগতে হিয়া ভৰা কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিছো।

বহুতো কল্পনা আৰু প্ৰতিশ্ৰুতি লৈ ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা সম্পাদকৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলো আৰু মোৰ এই চুটি কাৰ্য্যকালত কিমান সফলতা অৰ্জন কৰিব পাৰিলো সেয়া সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ বিচাৰ্য্য বিষয়। ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত

হোৱাত এই ক্ষেত্রত মই মাননীয় অধ্যক্ষ ম.হ দয়ৰ লগত আলোচনা কৰিছিলো। আশা কৰিছো এই অভাৱ মোৰ পাচৰ সম্পাদক গৰাকীয়ে সহজে পূৰণ কৰিব পাৰিব।

প্ৰতি বছৰৰ দৰে এইবাৰো কলেজ সপ্তাহত প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা যথেষ্ট হৈছিল আৰু খেল সমূহো উন্নত মানদণ্ডৰ আৰু প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা মূলক হৈছিল।

কলেজ সপ্তাহৰ মোৰ বিভাগৰ খেল সমূহৰ ফলাফল এনেধৰণৰ—

স্থান	নাম	খেল
১ম—	শ্ৰী বিপুল মহন্ত	— কেৰম চিংগল
২য়—	,, লক্ষী প্ৰসাদ বৰপাত্ৰ	,, ,,
৩য়—	,, সন্দীপ চেতিয়া	,, ,,
১ম—	শ্ৰী বিনোদ ঠাকুৰীয়া	— কেৰম ডবল
	,, ত্ৰিদিপ বুঢ়াগোঁহাই	,, ,,
২য়—	শ্ৰী প্ৰশান্ত বৈঠক	— কেৰম ডবল
	,, নিতাৰঞ্জন সিং	,, ,,
৩য়—	শ্ৰী অভিজিৎ মিত্ৰ	— কেৰম ডবল
	,, ক্ষা চেং মুং গগৈ	,, ,,
১ম—	শ্ৰী বিতোপন ঠাকুৰ	—টেবুল টেনিচ ছিংগল
২য়—	,, প্ৰসেনজিত বুঢ়াগোহাঁই ,,	,, ,,
৩য়—	,, প্ৰদীপ কুমাৰ দত্ত	,, ,, ,,
১ম—	শ্ৰী দীপাঙ্কৰ বুৰজ্ৰ	—টেবুল টেনিচ ছিংগল
	,, বিতোপন ঠাকুৰ	,, ,, ,,
২য়—	শ্ৰী বিনোদ ঠাকুৰীয়া	,, ,, ,,
	,, ৰমেন বুঢ়াগোহাঁই	,, ,, ,,
৩য়—	শ্ৰী ধ্ৰুৱজ্যোতি হাজৰিকা	,, ,, ,,
	চাও ক্ৰা চেং মুং গগৈ	,, ,, ,,
১ম—	শ্ৰী অভিজিৎ মিত্ৰ	— বেডমিণ্টন চিংগল
২য়—	চাও ক্ৰা চেং মুং গগৈ	,, ,,
৩য়—	,, সিদ্ধাৰ্থ বৰুৱা	,, ,,
১ম—	শ্ৰী চন্দন কুমাৰ চেতিয়া	— চেচ (Chees)
২য়—	,, ইনামুৰ ৰহমান	,,
৩য়—	,, নন্দন চেত্ৰী	,,

সদৌ শেষত মহাবিত্তালয়ৰ উন্নতি আৰু দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি প্ৰতিবেদন সামৰিছো।

জয়তু ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ
বাণিজ্য মহাবিত্তালয়

— মঞ্জিল আজম
সম্পাদক ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা
ডিঃ হঃ সুঃ কাঃ মঃ ছাত্ৰ একতা সভা
১৯৯৫ — ৯৬

ঃছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাঃ

জয় জয়তেই কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক — অধ্যাপিকা, ছাত্ৰ - ছাত্ৰী আৰু বন্ধু - বান্ধৱী সদৌটিলৈকে মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিক অভিনন্দন জনায় প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভ কৰিছো।

যিসকল মোৰ বন্ধু - বান্ধৱীয়ে ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা পদৰ বাবে থিয় হ'বলৈ উৎসাহ আৰু মনোবল দৃঢ় কৰিছিল তেখেত সকলোলৈকে মোৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

ছাত্ৰী জিৰণীকোঠাৰ সম্পাদিকা বুলি কলে যথেষ্ট দায়িত্ব বহন কৰিব লগা হয়, যদিও আমাৰ মহাবিত্তালয়ৰ এই পদটোৰ কাৰ্যক্ৰম সীমিত। মোৰ দায়িত্বত প্ৰথমেই আহি পৰিছিল মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বাবে ছাত্ৰী জিৰণীকোঠাৰ অন্তৰ্গত খেলসমূহ পৰিচালনা কৰা। এই খিনিতে মই সকলোটিলৈকে ক্ষমা বিচাৰিছো। মই মোৰ দায়িত্ব পালন কৰাত মোৰ ব্যক্তিগত বাধা আহি পৰিছিল। সেয়ে মই আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সম্পাদক দিগন্ত শইকীয়াক মোৰ দায়িত্ব থকা খেলসমূহ পৰিচালনা কৰাৰ বাবে আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছো। আৰু তেখেতক সহায় কৰাৰ বাবে প্ৰণৱজিৎ বৰুৱাকো ধন্যবাদ জনাইছো। মই দায়িত্ব পালন কৰিব নোৱাৰা বাবে চিৰদিন অপৰাধী হৈ ৰ'ম। সেয়ে সমূহ ছাত্ৰীয়ে যেন মোক ক্ষমাৰ চকুৰে চায়।

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ যিখিনি নিয়তম সুবিধা থাকিব লাগিছিল, সেই খিনিৰ অভাৱ ছাত্ৰী বন্ধু সকলে নিশ্চয় অনুভৱ কৰিছে। সেই অসুবিধা সমূহ মই এই দুবছৰেও পূৰ কৰিব নোৱাৰিলো। অহা বছৰত এই অভাৱসমূহৰ কিছু হ'লেও পূৰ হ'ব বুলি আশা ৰাখিলো।

যিসকল শিক্ষাগুৰু, বন্ধুবৰ্গই মোক সহায় কৰিছিল তেখেত সকললৈ মোৰ কৃতজ্ঞতা থাকিল। মোৰ প্ৰতিটো কামত পথ প্ৰদৰ্শক অধ্যাপিকা বৰঠাকুৰ বাইদেউক মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা যাছিলো।

সদো শেষত মোৰ কৰ্ত্তব্যত যি আসোঁৱাহ ৰ'ল তাৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা জনায় এই প্ৰতিবেদন সামৰিলো।

জয় আই অসম

জয়তু ডি· হ· সু ঃ কানৈ বাঃ মহাবিদ্যালয়

শ্ৰীমতী ৰুমী বৰা।

The results of Indoor games (girls) held in the last College week from7th to 13th February 1996 as fallows,

1. Badminton :— Singles
   Champion — Miss Rituparna Sengupta
   Runner — up — Miss Anupama Deb.
2. Chess :—
   Cnampion — Miss Anupama Deb.
   Runner — up — Miss Rituparna Sengupta.
3. Carram :—
   Winner — Miss Ashima Das.
   Runner up — Miss Rituparna Sengupta
4. Ludo :—
   1st. Miss Barnali Chakrabarty.
   2nd. Miss Anupama Deb
   3rd. Miss Rituparna Sengupta.

ঃ সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক ঃ

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে অসমৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ্থে যি সকল শ্বহীদ বীৰ বিৰঙ্গনাই বুকুৰ তেজেৰে অসমৰ নামটো উজ্জলাই থৈ গ'ল। সেই সকল শ্বহীদৰ মহান আত্মাৰ প্ৰতি মোৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদিছো।

১৯৯৫-৯৬ চনৰ ডি, এইচ, এচ, কে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাবে নিৰ্ব্বাচিত হওঁ। মই এই পদটিত থাকি সকলো বিভাগীয় সম্পাদকক সমগ্ৰ সাপেক্ষে যথেষ্ট সহায় সহ-যোগ কৰিবলৈ সুবিধা পাইছিলো। ১৯৯৬ চনত আমি একতা সভাই কলেজৰ বাবে যথেষ্ট কাম কৰাৰ বাবে সুবিধা পাইছিলো। এই বছৰতেই মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে একতা-সভাৰ হৈ হাৰমনিয়াম এখন, তবলা এজোৰ আৰু বিহুৰ ঢোল এটা কিনিছিলো। ইয়াৰ উপৰিও কলেজৰ প্ৰেক্ষাগৃহৰ মঞ্চৰ বাবে আমি একতা সভাই প্ৰায় পোন্ধৰ হাজাৰ টকাৰ আঁৰ-কাপোৰ কিনিবলৈ সক্ষম হৈছিলো। আৰু এই সকলোবোৰ বস্তু ৰাখিবৰ বাবে এটা ষ্টিল আলমাৰি আনিছিলো। আমি একতা সভাই সৰ্ব্বমুঠ ২৫ হাজাৰ মান টকা কলেজৰ সামগ্ৰীবোৰ কিনাত খৰচ কৰিছিলো।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত ৯ টা পদ লৈ নিৰ্ব্বাচন খন পতা হয়। বৰ্তমান আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ স্থায়ী ল'ৰাৰ জিৰণি কোঠা নাই যদিও ইয়াৰ বাবে এজন সম্পাদক নিৰ্ব্বাচন কৰা হয়, আৰু সম্পাদকৰ ভিত্তিতেই জিৰণি কোঠাৰ খেলসমূহ খেলোৱা হয়। গতিকে মহাবিদ্যালয়ত ল'ৰাৰ জিৰণি কোঠা এটা বৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। কিন্তু আমাৰ ছোৱালীৰ জিৰণী কোঠা স্থায়ী ভাৱে আছে আৰু ইয়াৰ বাবে এগৰাকী সম্পাদিকা নিৰ্ব্বাচিত কৰা হয় যদিও ছোৱালীৰ সংখ্যা কম হোৱাৰ বাবে প্ৰায় খেলসমূহ হোৱা আমি দেখিবলৈ নাপাওঁ। তথাপিতো ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ নামত যথেষ্ট টকা দিয়া হয়। যিহেতু ছাত্ৰী জিৰণি চ'ৰাৰ বাবে ইমান এটা অৰ্থৰ প্ৰয়োজন নহয়, কিয়নো ছাত্ৰীৰ আন্তঃ

মহাবিদ্যালয় খেল খেলিব লৈ যোৱাও দেখিবলৈ নাপাওঁ। গতিকে এইবোৰৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়াৰ প্ৰয়োজন বুলি মই ভাবো।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত যি সময়ত নিৰ্ব্বাচনখন পতা হয় সেই সময়ত খুব কম ছাত্ৰ-ছাত্ৰী মহাবিদ্যালয়লৈ অহা দেখিবলৈ পাওঁ। কিয়নো উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষৰ বাছনি পৰীক্ষাৰ পাছত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীবোৰ মহাবিদ্যালয়লৈ আহিব এৰে। সেই একে অনুপাতে মহাবিদ্যালয়ত ক্লাচ সমূহো কম হোৱা দেখিবলৈ পাওঁ। গতিকে অন্যান্য শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীও মহাবিদ্যালয়লৈ নাহে আৰু প্ৰায় খবৰ বোৰ নাপায়। গতিকে সেই সময়ত নিৰ্ব্বাচন পাতিলে ভোটাৰ সংখ্যা বৰ কম হয়। আৰু নিৰ্ব্বাচনৰ পাছত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহতো সকলো-বিভাগতে প্ৰতিযোগিতাৰ সংখ্যা কম হোৱা দেখিবলৈ পাওঁ। গতিকে এই বিষয়ত মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী ও শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীক দৃষ্টি দিবৰ বাবে মই বিনম্ৰ ভাৱে অনুৰোধ জনালো। আৰু নিৰ্ব্বাচনখন সঠিক সময়ত পাতিবলৈ অনুৰুধ কৰিছো।

মই একেৰাহে দুটা বছৰ এইখন মহাবিদ্যালয়ত ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সদস্য হিচাপে আছো। ১৯৯৪-৯৫ চনত সমাজ কল্যাণ আৰু সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদক আৰু ১৯৯৫-৯৬ চনত সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক পদত আছো। এই বছৰ দুটাত মোক সহায় ও পৰামৰ্শ দিয়া সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীক কৃতজ্ঞতা অৰ্পন কৰিছো। বন্ধুত্ব স্বৰূপে বাতুল, জিতু, কৃষ্ণ, লিকু, মেঘ, কল্যাণ, অমৰলৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা আগবঢ়ালো। আৰু যিসকল শিক্ষকে মোক সহায় আৰু পৰামৰ্শ দিছিল, তেওঁলোকৰ ভিতৰত ধৰ চাৰ, আৰু মিশ্ৰ ভাগৱতী চাৰক কেতিয়াও মই পাহৰিব নোৱাৰিম।

শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী তথা মহাবিদ্যালয়খনৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ এই প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিছো। + +

শ্ৰী গিৰিণ চেতিয়া
সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক
১৯৯৫ — ৯৬ চন।

* বিঃ দ্ৰঃ — বহিঃ খেল বিভাগৰ প্ৰতিবেদনত 400 Mt. Race Men : 1st. Sri Girindra Boarh হব।

— ০ —

BANIJYA DARPAN

The yearly Magazine of D.H.S. K. Commerce College Dibrugarh

Year	Ex- Editor
1964-65	Shri Lalit Baruah
1965-66	---------
1966-67	" Lakheswar Maran
1967-68	" Banshsidhar Nama
1968-69	" Pritambar Borgohain
1969-70	" -------
1970-71	" Deoki Nandan Deorah
1971-72	" Anop Gogoi (Not Published)
1972-73	" Birendra Kr. Medhi (Not Published)
1973-74	" Jogesh Dhadumia
1974-75	" Bhupendra Sarma
1975-76	" Ashok Chowdhury
1976-77	" Surjya Kanta Hazarika
1977-78	" Gautan Mazumdar
1978-79	" Ravindar Singh Sehara
1979-80	" Kamal Chandra Chuteo
1980-81	" (No Election held)
1981-82	" Partha Pratim Bhuyan
1982-83	" Gunjan Bora (Not Published)
1983-84	" Nirupoma Gogoi
1984-85	" Mithu Bhattacharjee
1985-86	" Debanuj Dhar (Not Published)
1986-87	" --------
1987-88	" Guru Bachan Singh
1988-89	" Rohini Kr. Gogoi (Not Published)
1989-90	" Dhairzya Hazarika
1990-91	" Karuna Hazarika
1991-92	" Nipon Hazarika
1992-93	" Giyas Ali
1993-94	" Baikuntha Gogoi (Not Published)
1994-95	" Kiran Chetia
1995-96	" Prasanta Borpotra Gohin